

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΤΗ, 15 ΜΑΪΟΥ 1978

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ
79

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

373. Περί του ωρολογίου και αναλυτικού προγράμματος της πρώτης (Α') τάξεως Λυκείου Γενικής Κατεύθυνσεως, ημερησίου και εσπερινού και της πρώτης (Α') τάξεως των Προτύπων Έλληνικών Κλασικών Λυκείων. 1
374. Περί του αναλυτικού προγράμματος της Γ' τάξεως του ημερησίου Γυμνασίου και του ωρολογίου και αναλυτικού προγράμματος του Έσπερινου Γυμνασίου. ... 2

Γεωγραφία	1
Φυσική	4
Ξένα Γλώσσαι	3
Φυσική Άγωγή	3
Τεχνικά	1
Μουσική	1
Σύνολον	33

Αρθρον 2.

Αναλυτικόν πρόγραμμα διδασκτέας ύλης.

Διά την πρώτην (Α') τάξιν του Ήμερησιου Λυκείου Γενικής Κατευθύνσεως όρίζεται τό ακόλουθον αναλυτικόν πρόγραμμα διδασκτέας κατά μάθημα ύλης :

Ι. Οργανωτική : Όροι 2
Είσαγωγή

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(1)

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 373

Περί του ωρολογίου και αναλυτικού προγράμματος της πρώτης (Α') τάξεως Λυκείου Γενικής Κατευθύνσεως, ημερησίου και εσπερινού και της πρώτης (Α') τάξεως των Προτύπων Έλληνικών Κλασικών Λυκείων.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Έχοντας υπ' όψει :

1. Τας διατάξεις των άρθρων 28 παρ. 6 και 31 παρ. 4 του Ν. 309/76 «περί οργανώσεως και διοικήσεως της Γενικής Εκπαιδεύσεως.
2. Την κατά τόν Ν.186/1975 γνώμην του Κέντρου Έκπαιδευτικών Μελετών και Επιμορφώσεως (ΚΕΜΕ), διατυπωθείσαν διά των υπ' αριθ. 96, 103 και 109/1977 πράξεων αυτού.
3. Την 171/1978 γνωμοδότησιν του Συμβουλίου της Έπικρατείας, προτάσει του Ίνστιτούτου Έθνικής Παιδείας και Οργανισμών, άποφραζόμεν :

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ

Πρώτη (Α) τάξις ημερησίου Λυκείου Γενικής κατευθύνσεως.

Αρθρον 1.

Τά διδασκόμενα μαθήματα και ώροι διδασκαλίας αυτών εις την πρώτην (Α') τάξιν του ημερησίου Λυκείου Γενικής Κατευθύνσεως και αι αντίστοιχοι ώροι εβδομαδιαίας διδασκαλίας των όρίζονται ως έπεται :

Οργανωτική	2
Νέα Έλληνικά	4
Αρχαία Έλληνικά	6
Ιστορία	3
Μαθηματικά	5

ΠΡΩΤΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ

Η ΔΙΔΑΧΣΙΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΣΜΟΥ. ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ. ΛΑΤΡΕΙΑ ΚΑΙ ΘΗΝ ΤΩΝ ΠΡΩΤΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ

ΠΡΩΤΟΝ ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ

- Η Διάδοσις του Χριστιανισμού
1. Εθνικοί όροι διά την εξέλιξιν της Χριστιανικής Ορθοείας.
 2. Τά εμπόδια εις την διάδοσιν του Χριστιανισμού.
 3. Οι διωγμοί.
 4. Η σταθερότης της πίστεως και τό όρκος των Χριστιανών κατά τούς διωγμούς. Οι Μάρτυρες.
 5. Αι αίτίαι των πρώτων χριστιανικών χρόνων.
 6. Άποστολικοί Πατέρες.
 7. Άπολογηταί.
 8. Έκκλησιαστικοί συγγραφείς.

ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ

- Η Διοίκισις της Έκκλησίας. Η λατρεία και τά ήθη των Χριστιανών.
9. Η διοίκισις της Έκκλησίας.
 10. Η Λατρεία.
 11. Η πρωτοχριστιανική τέχνη και τά σύμβολα.
 12. Τά ήθη των χριστιανών κατά την πρώτην περίοδον.
 13. Ο Άσκητισμός.

ΔΕΥΤΕΡΑ ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΑΠΟ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΜΕΧΡΙ ΤΟΥ ΣΧΙΣΜΑΤΟΣ (313-367).

ΤΡΙΤΟΝ ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ

- Ο θρίαμβος του Χριστιανισμού.
14. Ο Μέγας Κωνσταντίνος.
 15. Ίουλιανός ο παραβάτης.

16. 'Ο Θεοδόσιος ὁ Μέγας.
17. 'Ιουστινιανὸς καὶ 'Ηράκλειτος.

ΤΕΤΑΡΤΟΝ ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ

- Οἰκουμενικαὶ Σύνοδοι καὶ αἱρέσεις.
18. Αἱ Οἰκουμενικαὶ Σύνοδοι.
19. 'Η καταπολέμησις τῶν αἱρέσεων.
20. 'Η Εἰκονομαχία καὶ ἡ ἐβδόμη Οἰκουμενικὴ Σύνοδος.

ΠΕΜΠΤΟΝ ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ

- Οἱ Μεγάλοι Πατέρες καὶ Διδάσκαλοι τῆς 'Εκκλησίας.
21. 'Ο χρυσὸς αἰὼν τῆς 'Εκκλησίας. Χριστιανισμὸς καὶ 'Ελληνισμὸς.
22. 'Ελληνες Διδάσκαλοι καὶ Πατέρες.
23. Λατῖνοι ἐκκλησιαστικοὶ Πατέρες καὶ συγγραφεῖς.

ΕΚΤΟΝ ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ

- Διέκκλησις, 'Εξάπλωσις, Λατρεία. 'Ηθὺς τῶν Χριστιανῶν καὶ τέχνη εἰς τὴν 'Εκκλησίαν.
24. 'Η διοικήσις τῆς 'Εκκλησίας.
25. Σχέσις 'Εκκλησίας καὶ Κράτους.
26. 'Εξάπλωσις τοῦ Χριστιανισμοῦ. Μωαμεθανισμὸς.
27. 'Η Λατρεία.
28. Τὰ ἔθνη τῶν Χριστιανῶν κατὰ τὴν δευτέραν περίοδον.
29. 'Η 'Εκκλησιαστικὴ ὑπογραφεὶς καὶ μουσικὴ.
30. 'Η Χριστιανικὴ τέχνη.

ΤΡΙΤΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΑΠΟ ΤΟΥ ΣΧΙΣΜΑΤΟΣ ΜΕΧΡΙ ΤΗΣ ΑΛΩΣΕΩΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΕΩΣ (867-1453)

ΕΒΔΟΜΟΝ ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ

- Τὸ Σχίσμα τῆς 'Εκκλησίας.
31. Τὰ αἷτα τοῦ Σχίσματος.
32. Ἀφορμὴ καὶ ἀρχὴ τοῦ Σχίσματος.
33. Τὸ Σχίσμα γίνεται δριστικόν.
34. Ἀποπέσει πρὸς ἑνωσιν τῶν δύο 'Εκκλησιῶν. 'Η σύνθεσις τῆς Φωρεντίας.

ΟΓΔΩΔΕΚΟΝ ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ

- 'Η Ζωὴ τῆς 'Ορθοδόξου 'Εκκλησίας κατὰ τὴν τρίτην περίοδον.
35. 'Εξάπλωσις τῆς 'Ορθοδόξου 'Εκκλησίας. Διάδοσις τοῦ Χριστιανισμοῦ εἰς τοὺς Σλάβους.
36. Νεοὶ αἱρετικοὶ καὶ καταπολέμησις των. Τὸ κίνημα τῶν 'Πουγκιστῶν.
37. Διέκκλησις καὶ Λατρεία.
38. Τὰ ἔθνη καὶ ὁ μοναχικὸς βίος.
39. 'Εκκλησιαστικὴ παιδεία καὶ φιλολογία.
40. 'Η Χριστιανικὴ τέχνη.

ΕΝΑΤΟΝ ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ

- 'Η Δυτικὴ 'Εκκλησία κατὰ τὴν Τρίτην Πериόδον
41. 'Η διοικήσις καὶ δύναμις τῶν Παπῶν.
42. Λατρεία καὶ ἔθνη.
43. Αἱρετικοὶ καὶ μεταρρυθμισταί. 'Η 'Ισρ' 'Εξέτασις.
44. 'Η Θεολογία τῆς Δυτικῆς 'Εκκλησίας.
45. 'Η χριστιανικὴ τέχνη εἰς τὴν Δύσιν.

ΤΕΤΑΡΤΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΑΠΟ ΤΗΣ ΑΛΩΣΕΩΣ ΤΗΣ ΚΩΝ/ΠΟΛΕΩΣ (1453) ΚΑΙ ΤΗΣ ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΕΩΣ (1517) ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΟΝ

ΔΕΚΑΤΟΝ ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ

46. 'Η Μεταρρυθμίσις εἰς τὴν Γερμανίαν. Μαρτίνος Λούθηρος.
47. Ἄλλοι μεταρρυθμισταί. 'Εξάπλωσις τῆς Μεταρρυθμίσεως.
48. Διδασκαλία, διοικήσις, λατρεία καὶ παιδεία τῶν Διαμαρτυρομένων.

ΕΝΔΕΚΑΤΟΝ ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ

- 'Η Παπικὴ 'Εκκλησία.
49. Ἀντιμεταρρυθμίσις καὶ θρησκευτικοὶ πόλεμοι.
50. 'Η σημερινὴ θέσις τοῦ Πάπα καὶ ἡ κατάστασις τῆς Κатолическῆς 'Εκκλησίας.
51. 'Η τέχνη εἰς τὴν Δύσιν.

ΔΩΔΕΚΑΤΟΝ ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ

- 'Η Ζωὴ τῆς 'Ορθοδόξου 'Εκκλησίας κατὰ τοὺς χρόνους τῆς Τουρκοκρατίας.
52. Τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον.
53. 'Η Ζωὴ τῶν ὑποδούλων χριστιανῶν. Οἱ Νεομάρτυρες.
54. 'Η χριστιανικὴ παιδεία κατὰ τοὺς χρόνους τῆς δουλείας.
55. Αἱ ὑπηρεσίαι τῆς 'Ορθοδόξου 'Εκκλησίας πρὸς τὸ 'Ελληνικὸν ἔθνος κατὰ τὴν Τουρκοκρατίαν καὶ τὴν Ἐπαναστάσιν.
56. Τὰ ἄλλα Πατριαρχεῖα.

ΔΕΚΑΤΟΝ ΤΡΙΤΟΝ ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ

- 'Η 'Εκκλησία τῆς Ἑλλάδος.
57. Ἱστορία τῆς 'Εκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.
58. 'Η διοικήσις τῆς 'Εκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.
59. Λατρεία, ἔθνη, παιδεία καὶ ἐσωτερικὴ Ζωὴ τῆς 'Εκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

ΔΕΚΑΤΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ

60. Αἱ ἄλλαι αὐτοκέφαλοι 'Ορθοδόξοι 'Εκκλησίαι.

ΔΕΚΑΤΟΝ ΠΕΜΠΤΟΝ ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ

- Αἱ σχέσις μεταξύ τῶν 'Εκκλησιῶν.
61. Αἱ σχέσις τῆς 'Ορθοδόξου 'Εκκλησίας μετ' ἡν Καθολικὴν.
62. Αἱ σχέσις τῆς 'Ορθοδόξου 'Εκκλησίας μετὰ τὰς Διαμαρτυρομένους καὶ τὴν Παλαιοκαθολικὴν.
63. Αἱ σχέσις τῶν 'Ορθοδόξων 'Εκκλησιῶν μεταξύ των.
64. Τὸ Παγκόσμιον Συμβόλιον τῶν 'Εκκλησιῶν.

ΝΕΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ ΚΑΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ:

Ἦραι 4

Α'. Γλωσσικὴ διδασκαλία.

Συμπλήρωσις τῆς γλωσσικῆς καταρτίσεως τῶν μαθητῶν εἰς τὴν νεολογικὴν (δημοτικὴν) γλῶσσαν, διὰ ποικίλων γλωσσικῶν ἀσκήσεων. Ἐξέτασις τῶν ξενικῶν ἐπιδράσεων ἐκ τῆς ἐπικουμένους μετ' ἄλλων λαῶν καὶ ἀφομοιώσεως τῶν ξένων λέξεων ἀπὸ τὴν νέαν ἑλληνικὴν. Ὁ πλουτισμὸς τῆς νέας ἑλληνικῆς ἀπὸ τὴν ἀρχαίαν καὶ τὴν μεταγενεστέραν ἑλληνικὴν. Εἰσαγωγὴ τῶν μαθητῶν εἰς τὴν ἐπιστημονικὴν ὁρολογίαν.

Συστηματικὴ εἰσαγωγὴ τῶν μαθητῶν εἰς τὴν δομὴν καὶ τὸ ὄρος τοῦ νεολογικοῦ λόγου. Κατὰ τὴν διδασκαλίαν τῶν κειμένων ἐπιστημονικῶν καὶ αἰσθητικῶν ἀνάλυσις χαρακτηριστικῶν εἰς τὴν ἀρμυρτικὴν σύνθεσιν καὶ τὴν ἐκφραστικὴν των πληρότητα χωρίων. Φράσις ἀρμονικῆ, ρυθμικῆ, μουσικῆ. Ἀνάλυσις τοῦ ὄρους (ὄρος πλαδαρόν, ἄτονον, ἐπιτραιμμένον, ἀνιτρόν, νευρώδες, πυκνόν, ἀπλόν κ.λπ.).

Β'. Διδασκαλία κειμένων.

Ἐρμηνεῖα ἐκλεκτῶν ἔργων τῆς νεολογικῆς γραμματείας, περὶ τῶν ποιητικῶν, δημοτικῶν καὶ προσωπικῶν, ἐκ καταλλήλου ἐξελεχμένων συλλογῆς νεολογικῶν ἀνεγνωμάτων ἢ καὶ ἐξ ἐξελεχμένων αὐτοτελῶν ἐκδόσεων.

Ἐρμηνευτικὴ ἐπεξεργασία τῶν κειμένων ἐπὶ ἐπιπέδῳ ἀνυπόκειν πρὸς τὴν πνευματικὴν ἀνάπτυξιν τῶν μαθητῶν τῆς τάξεως. Ἀνάλυσις τῶν πραγματολογικῶν, ἰδεολογικῶν καὶ μορφολογικῶν στοιχείων τῶν διδασκαλωμένων ἔργων. Βαθύτερα ἐξέτασις τῆς δομῆς καὶ τοῦ ἰδιαίτερου τρόπου τῆς λογοτεχνικῆς ἐκφράσεως αὐτῶν. Ἀνάλυσις καὶ χαρακτηρισμὸς τοῦ ὄρους των. Χαρακτηρισμὸς καὶ κατάταξις τῶν ἔργων εἰς τὰ ἀντιστοίχα λογοτεχνικά εἶδη. Ἀσκήσις τῶν μαθητῶν εἰς τὴν χρῆσιν λεξικῶν, γραμματολογίας, καὶ ἄλλων προστίτων εἰς τὴν πνευματικὴν των ἀνάπτυξιν βοηθημάτων.

Γ'. Γραμματολογία - Μερικὴ.

Κατὰ τὴν διδασκαλίαν κειμένων παρέχονται καὶ τὰ ἀπαραίτητα γραμματολογικὰ στοιχεῖα: Σύνταξις καὶ ὁδοιπορικὰ πληροφόρησις περὶ τῶν συγγραφέων καὶ τῶν ἔργων αὐτῶν, περὶ τῶν εἰδῶν τῆς πεζογραφίας καὶ τῆς ποιήσεως, περὶ τῶν ἰδιαίτερων χαρακτηριστικῶν ἐκάστου εἶδους. Ἰδιαίτερο ἐκφραστικὸν τρόπον κατὰ λογοτεχνικὸν εἶδος καὶ κατὰ συγγραφεῖα. Τὸ ὄρος, τὰ προσηγορικὰ στοιχεῖα του, τὰ εἶδη του. Τὸ προσωπικὸν ὄρος.

Κατὰ τὴν διδασκαλίαν τῶν ποιημάτων ἐπιδίδωκεται ἡ ἐμπέδωσις καὶ συμπλήρωσις τῶν διαχθέντων στοιχείων τῆς νεοελληνικῆς μετρικῆς. Εἶδη στίχων καὶ διαχθέντων (ἰσχυλάβος, ἰσχυλάβος), ἀπόκλις τῶν μετρικῶν τόνου, χωρίων λέξεως, διατελειώσις τοῦ στίχου καὶ τῆς στροφῆς - ἐλευθεροὶ στίχοι, συστηματικὴ διδασκαλίη τῆς μετρικῆς ποιημάτων σταθερὰς μορφῆς: διστίχοι, ἐπιγράμματος, συνέτου.

Δ'. Ἐκθέσεις.

α) Προφορικαί. Συνέχισις τῆς ἀκρίσεως τῶν μαθητῶν εἰς τὸν προφορικὸν λόγον ὡς καὶ κατὰ τὰς προηγουμένας τάξεις τοῦ Γυμνασίου (ἀνακρινώσεις, ἀφηγήσεις, διαλογικαὶ συζητήσεις). Ἐκθέσις ἐργασιῶν εἰς συνεχῆ λόγον, ἐπὶ τῇ βάσει συντόμων σημειώσεων. Ἀσκήσεις εἰς τὴν ἀπαγγελίαν ῥητορικῶν λόγων (στάσις, ἐκφρασις, ρυθμός, τόνος καὶ χρώμα φωνῆς κ.τ.λ.). Ἀσκήσεις εἰς τὴν ἀτομικὴν καὶ τὴν διαικδικὴν ἀπαγγελίαν.

β) Γραπταί. Γραφὴ μιᾶς ἐκθέσεως ἰδεῶν εἰς τὸν σχολεῖον, ἀνὰ 15νθήμερον, εἰς διάστημα μίαν καὶ ἡμισίαν ἡ δὲ διδασκαλίαν ὥρων. Αἱ ἐν τῷ σχολεῖον συντάσσονται ἐκθέσεις δὲν δύνανται νὰ εἶναι ἐλιγώτεροι τῶν δέκα (10) κατὰ διδακτικὸν ἔτος.

Θέματα ἐκθέσεων: ἐντυπώσεις ἀπὸ ἐπισκέψεως εἰς ἱστορικῶς τόπους, μνημεῖα, τεχνικὰ ἔργα, βιογραφίας, μουσεῖα, πόλεις κ.τ.λ. ὡς καὶ ταξιδιωτικὰ ἐντυπώσεις. Περιγραφαὶ καὶ χαρακτηρισμοὶ προσώπων, ὁμάδων, τάξεων, καταστάσεων, ἐνεργειῶν, κοινωνικῶν καὶ ἐπαγγελματικῶν χαρακτηριστικῶν τύπων κ.τ.λ. Συγκριτικαὶ περιγραφαὶ καὶ χαρακτηρισμοὶ ἀντιθέτων προσώπων, ὁμάδων, γεγονότων, καταστάσεων κ.τ.λ. Περιλήψεις καὶ στοιχειώδης κριτικὴ ἀνάλυσις διαχθέντων λογοτεχνημάτων. Ταξινομήσεις ὕλικου ἐκ διαφόρων διδασκόμενων μαθημάτων. Σύνταξις ἐπιστολῶν, ἀναφορῶν, αἰτήσεων, δημοσίων ἐγγράφων. Συνέσις μικρῶν καὶ ἀπλῶν λογοτεχνημάτων (διηγημάτων ἢ καὶ ποιημάτων), ἐπὶ θεμάτων προτείνουμένων ὑπὸ τῆς τάξεως ἢ ὁριζομένου ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ. Ἐπιτρέπεται, εἰς περιωρισμένην πάντως κλίμακα, ἡ ἀνάπτυξις ὑπὸ τῶν μαθητῶν θεμάτων τῆς προσωπικῆς ἐκστάτος προτιμήσεως.

Αἱ ἐκθέσεις διορθώνονται ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ ἐπιμελῶς κατ' ὅσον καὶ σχολιάζονται ἐντὸς τῆς τάξεως κατὰ τὴν διάρκειαν μιᾶς διδακτικῆς ὥρας. Κατὰ τὴν ἐργασίαν αὐτὴν ἐπισημειώνονται καὶ συνθῆκες ἐπαναλαμβανόμενα σφάλματα (πραγματολογικὰ, λογικὰ, συντακτικὰ, ὀρθογραφικὰ, στίξεως, κυριολεξίας, διαρθρώσεως, συνθέσεως κ.τ.λ.), πρὸς ἀποφυγὴν ἐπαναλήψεως αὐτῶν καὶ ἐν γένει παρέρχονται διηγήσει διὰ τὴν ὁρθὴν σύνταξιν τῶν ἐκθέσεων.

Καθ' ὅλα τὰ στάδια τῆς διδακτικῆς ἐπὶ τῶν ἐκθέσεων ἐργασίας καταβάλλεται ἐπιμέρους προσπάθεια διὰ τὴν ἀσκίαν τῶν μαθητῶν εἰς τὴν κυριολεκτικὴν καὶ ἀκριβολογικὴν ἐκφρασιν, εἰς τὴν σαφεῖ, σύντομον καὶ παραστατικὴν διατύπωσιν, εἰς τὴν λογικὴν διάρθρωσιν τῶν νοημάτων καὶ τὴν ὁρθὴν τῆς ὅλης ἐκθέσεως σύνθεσιν. Ὑπογραμμίζεται ὡς κύριος στόχος ἡ ἀρμονικὴ σχέσις μορφῆς καὶ περιεχομένου πρὸς ἀποφυγὴν τῆς κενολογίου γραπτῆς οὐαρίας ἢ ὅποια ἀποκαλύπτει ἀνπαρεξίαν διανοημάτων καὶ ἀδυναμίαν σκέψεως.

ΑΡΧΑΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ Ὑπό 6.

Α'. Γλωσσικὴ διδασκαλία: Ὑπό 2, ἀπὸ 21 Σεπτεμβρίου ἕως 31 Ἰανουαρίου ὥρα 1, ἀπὸ 1 Φεβρουαρίου μέχρι τέλους τοῦ διδακτικοῦ ἔτους. Συνέχισις καὶ ἀνακρίσεως τῆς ἀρχαίας ἐλληνικῆς εἰς τὴν τρίτην (Γ') τάξιν τοῦ Γυμνασίου συστηματικὴ διδασκαλία τοῦ Συνακτικῶν. Ἡ διδασκαλία ἀσφρατίζεται ἀπὸ σειρὰς παραδειγμάτων τῆς νεοελληνικῆς δημοτικῆς γλώσσας διὰ νὰ καταλήξῃ εἰς τὴν ἐπεξεργασίαν τῶν ἀντιστοίχων φαινομένων τῆς ἀρχαίας ἑλληνικῆς. Μετὰ τὴν ἀνακρίσεσιν τῆς διδασκαλίας ἐνδὲς εὐρύτερον κεφαλαιῶν ἀκολουθεῖ γενικὴ θεωρητικὴ τῶν ἐξετασθέντων φαινομένων ἐπὶ τῇ βάσει καταλλήλων ἀδιδάκτων κειμένων.

Β'. Ἑρμηνεία Κειμένων: Ὑπό 4, ἀπὸ 21 Σεπτεμβρίου ἕως 31 Ἰανουαρίου ὥρα 5, ἀπὸ τὴν 1 Φεβρουαρίου μέχρι τέλους τοῦ διδακτικοῦ ἔτους.

α) Δημοσοφικὸν Λόγον (Ὀλυμπιακοὶ καὶ Φιλιππικοὶ): Ὑπό 3 ἀπὸ 21 Σεπτεμβρίου ἕως 31 Ἰανουαρίου.

1) Εἰσαγωγὴν περιέχουσα σύντομον ἀνασκόπησιν τῶν ἀπαραιτήτων στοιχείων περὶ τῆς γενέσεως καὶ ἀναπτύξεως τῆς ῥητορικῆς εἰς τὴν ἀρχαίαν Ἑλλάδα, περὶ τοῦ ῥητορικοῦ λόγου καὶ τῶν εἰδῶν του (ἐπὶ τῇ βάσει τῶν σχετικῶν γνώσεων τῶν μαθητῶν ἐκ τῆς διδασκαλίας τῶν λόγων τοῦ Λυσίου καὶ τῶν Ἰσοκράτους) - Βίος καὶ ἔργον τοῦ Δημοσθένους - Τὸ ἱστορικὸν πλαίσιον τῆς πολιτικῆς του δραστηριότητος - Τὰ συγκεκριμένα περὶστατικά, τὰ ὁποῖα σχετίζονται μὲν τὸ περιεχόμενον τοῦ πρὸς διδασκαλίαν λόγου.

II) Γλωσσικὴ, πραγματολογικὴ, νοηματικὴ, λογικὴ καὶ αἰσθητικὴ ἐπεξεργασία ἐνδὲς Ὀλυμπιακοῦ καὶ ἐνδὲς Φιλιππικοῦ, ἡ ἀνακρίσεως τῆς διδασκαλίας τῶν ὁποίων ἐπιδίδωκεται ὡς ἀπαραίτητος.

III) Μετὰ τὸ πέρας τῆς ἐπὶ μέρους ἐρμηνευτικῆς ἐπεξεργασίας ἐκστάτος λόγου γίνεται ἡ συνολικὴ θεωρητικὴ αὐτοῦ, προκειμένου οἱ μαθητὰν νὰ ἀντιληφθῶν ὡς ὁργανικὸν ὅλον τὸ περιεχόμενον, τὴν ἐπιχειρηματολογίαν, τὴν δομὴν αὐτοῦ καὶ νὰ ἐκτιμῶσιν τὰς ἀρετὰς τοῦ ὅρους τοῦ Δημοσθένους. Ἡ διδασκαλία ἀνακρίσκει διὰ τῆς ἐκφράσεως τῆς γενικῆς ἐντύψεως τὴν ὅποια οἱ μαθητὰν ἀπεκρίβαν ἐκ τῆς προσωπικότητος τοῦ Δημοσθένους, ὅπως αὐτὴ προκύπτει ἀπὸ τὸ δειδοκείμενον κείμενον καὶ ἐκ τῆς συγκρίσεως αὐτοῦ πρὸς τῶν ἄλλων γνωστώων ῥῥητορῶν (Λυσίαν, Ἰσοκράτην).

β) Θουκυδίδου Ἑυγραφῆ (Ἐκλογαί): Ὑπό 3, ἀπὸ 1ης Φεβρουαρίου μέχρι τέλους τοῦ διδακτικοῦ ἔτους.

1) Εἰσαγωγὴν περιέχουσα: σύντομον ἐξιστόρησιν τῶν γεγονότων τῆς Πεντηκονταετίας καὶ τοῦ Πελοποννησιακοῦ Πολέμου - τὸν βίον καὶ τὸ ἔργον τοῦ Θουκυδίδου καὶ τὴν μορφωτικὴν ἀξίαν του (κτῆμα ἐξ ἀεί).

II) Ἐκλεκταὶ περικυπτοὶ ἐκ τῶν Πλαταικῶν καὶ τῶν Λεσβιακῶν τοῦ Θουκυδίδου (ἐξαιρέσει τῶν δημιουργημάτων). Γλωσσικὴ, πραγματολογικὴ, νοηματικὴ, λογικὴ καὶ αἰσθητικὴ ἐπεξεργασία τῶν περικυπτῶν αὐτῶν, ἐνῶ αἱ ἐνδιαμέσεις παραλειπόμεναι ἐνότητες παρέχονται περιληπτικῶς.

III) Τὰ τελευταῖα μαθήματα διὰ τίθενται διὰ τὴν συνολικὴν θεωρητικὴν τοῦ διδασκόμενου κειμένου (ὅπως καὶ εἰς τὸν Δημοσθένην). Σύγκρισις ὑπὸ τῶν μαθητῶν τῶν ῥῥη διδασκόμενων ἱστορικῶν (Ξενοφῶντος, Ἀρριανοῦ, Ἡροδότου) πρὸς τὸν Θουκυδίδην.

γ) Ὀμήρου Ὀδύσεια (Ἐκλογαί): Ὑπό 1, ἀπὸ 21ης Σεπτεμβρίου ἕως 31ης Ἰανουαρίου ὥρα 2, ἀπὸ 1ης Φεβρουαρίου μέχρι τέλους τοῦ διδακτικοῦ ἔτους.

1) Ἡ Εἰσαγωγὴ περιλαμβάνει τὰ ἐξῆς κεφάλαια: 1) Ἡ ἀρχαία ἑλληνικὴ ποίησις καὶ τὰ εἶδη αὐτῆς. Τὸ Ἔπος. 2) Τὰ ὁμηρικὰ ποιήματα καὶ ὁ κόσμος τῶν ὁποίων ἀντιπροσωπεύουν - Ἀοιδοὶ καὶ ραψῶδοι. 3) Ἡ ὅσις τῶν ὁμηρικῶν ἐπῶν εἰς τὴν ἑλληνικὴν παιδείαν. 4) Γενικὸν διάγραμμα τῆς Ὀδύσειας, μετὰ τὸν περιεχόμενον καὶ τῆς δομῆς τῆς.

II) Ἡ γλωσσικὴ, πραγματολογικὴ, νοηματικὴ, λογικὴ καὶ αἰσθητικὴ ἐπεξεργασία ἐνότητων ἐκ τῶν ραψῶδων τῶν περιλαμβανόμενων εἰς τὸ ἐργακείμενον διδακτικὸν βιβλίον. Μετὰ τὴν ἀνακρίσεσιν τῆς διδασκαλίας τῆς πρώτης εὐρύτερος ἐνότητος, ἀκολουθεῖ ἐπισημάνει τῶν ἰδιωτικῶν τῆς γλώσσας τῶν ὁμηρικῶν ἐπῶν, ἐν συγκρίσει πρὸς τὴν ἀττικὴν διάλεκτον.

III) Κατὰ τὰ τελευταῖα μαθήματα πραγματοποιεῖται ἡ συνολικὴ θεωρητικὴ τῶν διδασκόμενων ἐνότητων, καταδεικνύονται αἱ ἀρεταὶ τῆς ὁμηρικῆς ποίησεως καὶ ἐπισημίζονται τὰ κύρια χαρακτηριστικὰ τῆς μορφῆς τοῦ Ὀδύσειου, ὅπως προκύπτουν ἐκ τοῦ κειμένου.

4. ΙΣΤΟΡΙΑ: Ὑπό 3.

Ἀρχαία Ἱστορίαι:

α) Σύντομος ἱστορία τῶν ἀνατολικῶν λαῶν.

β) Ἱστορία Ἑλληνικῆ ἀπὸ τῶν ἀρχαιότατων ἱστορικῶν γνωστῶν χρόνων μέχρι τοῦ ἔτους 146 π.Χ. (ὕποταξις εἰς τοὺς Ρωμαίους).

γ) Ρωμαϊκή Ἱστορία μέχρι τοῦ ἔτους 146 π.Χ.
Εἰδικώτερον ἡ διδασκαλία ὅλη ὀρίζεται:

Μέρος Πρῶτον: Εἰσαγωγή.

1. Τὸ νόημα καὶ ὁ σκοπὸς τῆς διδασκαλίας τῆς Ἱστορίας.
2. Οἱ προϊστορικοὶ χρόνοι.

Μέρος Δεύτερον: Οἱ πρῶτοι μεγάλοι πολιτισμοί.

1. Ἡ Ἀίγυπτος.
2. Οἱ ἀρχαῖοι πολιτισμοὶ τῆς Μεσοποταμίας.
3. Τὸ ἐμπόριον καὶ οἱ Σημιτικοὶ λαοί.
4. Οἱ Χετταῖοι.

Μέρος Τρίτον: Ὁ ἑλληνικὸς ὡρὸς καὶ οἱ προϊστορικοὶ τοῦ πολιτισμοῦ.

1. Ὁ τόπος καὶ αἱ φυλαί.
2. Ὁ πολιτισμὸς τοῦ Αἰγαίου (ἐποχὴ τοῦ λίθου, ἐποχὴ τοῦ χαλκοῦ, μυκηναῖος πολιτισμὸς, κυκλαδικός, ἐλλαδικός, μυκηναϊκὸς καὶ Κυπριακὸς πολιτισμὸς).

Μέρος Τέταρτον: Ἡ ἐποχὴ τοῦ σιδήρου.

1. Ἡ κἀθὼς τῶν Δωριέων.
2. Ὁ Ὀμηρὸς καὶ τὰ ἔπη του.

Μέρος Πέμπτον: Ὁ 2ος ἑλληνικὸς ἀποικισμὸς καὶ ἡ πολιτικὴ ἐξέλιξις εἰς τὴν Ἑλλάδα.

1. Ὁ ἀποικισμὸς.
2. Αἱ πολιτικαὶ μεταβολαί.
3. Αἱ ἑλληνικαὶ πόλεις.
4. Αἱ δύο μεγάλαι ἑλληνικαὶ πόλεις.
5. Ἡ θρησκεία κατὰ τὴν ἀρχαίαν περίοδον.
6. Ἡ ἀρχαία τέχνη.
7. Τὰ γράμματα κατὰ τὴν ἀρχαίαν περίοδον.

Μέρος Ἑκτον: Οἱ κλασσικοὶ χρόνοι (5ος καὶ 4ος αἰ. π.Χ.).

1. Οἱ γείτονες τῶν Ἑλλήνων εἰς τὴν Ἀνατολήν.
2. Οἱ περσικοὶ πόλεμοι.
3. Αἱ Ἀθῆναι κατὰ τὴν πεντηκονταετίαν.
4. Ἡ ἐποχὴ τοῦ Περικλέους.
5. Ὁ Πελοποννησιακὸς Πόλεμος.
6. Ἡ ἡγεμονία τῆς Σπάρτης.
7. Ἡ ἡγεμονία τῶν Θηβῶν.
8. Ἡ παρακμὴ τῶν ἑλληνικῶν πόλεων.

Μέρος Ἑβδομὸν: Ἡ Μακεδονία καὶ ἡ ἑλλήν Ἑλλάς.

1. Ἡ Μακεδονία - Φίλιππος ὁ Β'.
2. Ὁ Ἑλληνισμὸς εἰς τὴν Ἀσίαν - Ἀλέξανδρος.
3. Ἡ Ἑλληνιστικὴ περίοδος.
4. Ἡ πνευματικὴ ζωὴ κατὰ τὴν ἑλληνιστικὴν περίοδον.
5. Ἡ προσφορά τοῦ ἀρχαίου ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ.

Μέρος ὄγδοον: Ἡ Ρώμη καὶ ἡ Ἑλλάς.

1. Ἡ παλαιότερα ἱστορία τῆς Ρώμης.
2. Ἡ ἐξάπλωσις τῆς Ρώμης.
3. Ἡ Ρώμη καὶ ἡ Καρχηδὼν - Ρώμη καὶ Ἀνατολή.

Ἐπίλογος: Ἡ προσφορά τοῦ Ἑλληνορωμαϊκοῦ κόσμου.

ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΑ: Ὁραὶ 5.

I. Ἀλγεβρα - Τριγωνομετρία: Ὁραὶ 3.

1. Σύνολα

Ἡ ἔννοια τοῦ συνόλου. Συμβολισμοί. Ὑποσύνολον ἐνὸς συνόλου. Τὸ κενὸν σύνολον. Πράξεις ἐπὶ τῶν συνόλων (τομή, ἔνωση, συμπλήρωμα, διαφορά). Καρτεσιανὸν γινόμενον. Ἡ ἔννοια τῆς συναρτήσεως.

2. Ἐννοια ἀπὸ τὴν Μαθηματικὴν Λογικὴν.

Πρότασις, Προτασιακὸς τύπος (ἀνοικτὴ πρότασις). Σύνολον ἀληθειᾶς. Προσδεδικται. Λογικαὶ πράξεις: Ἀρνήσις, διὰκρίσις, συνεπαγωγὴ, ἰσοδυναμία. Ταυτολογία καὶ ἀντίφασις. Ἐφαρμογαὶ ἐπὶ συγκεκριμένων παραδειγμάτων διατυπώσεως καὶ ἀποδείξεως μαθηματικῶν προτάσεων.

3. Ἀλγεβρικαὶ παραστάσεις (ἐπαναλήψεις καὶ συμπληρώσεις).

Τὸ σύνολον R τῶν πραγματικῶν ἀριθμῶν. Πράξεις καὶ διατάξεις εἰς τὸ R. Ἀλγεβρικαὶ παραστάσεις. Παραγοντοποιήσις. Ταυτότητες. Ρητὰ ἀλγεβρικὰ κλάσματα.

4. Διανύσματα.

Ἐννοια τοῦ διανύσματος. Ἀθροισμα διανυσμάτων. Διαφορὰ διανύσματος ἀπὸ ἄλλο διάνυσμα. Γινόμενον διανύσματος ἐπὶ πραγματικὸν ἀριθμὸν. Λόγος δύο συγγραμμικῶν διανυσμάτων. Ἄξων καὶ ἀλγεβρικὴ τιμὴ διανύσματος. Σχέσις τοῦ Chasles. Ὁρθογώνιον σύστημα ἀναφοράς. Καρτεσιανὰ καὶ συντεταγμένα ἐνὸς σημείου τοῦ ἐπιπέδου. Διανυσματικὴ ἀκτίς. Ἡ διανυσματικὴ ἀκτίς ὡς γραμμικὸς συνδυασμὸς τῶν βασικῶν διανυσμάτων. Συντεταγμένα τυχόντος διανύσματος. Ἰσότης διανυσμάτων τοῦ ἐπιπέδου. Συνθήκη καθυπόθετος καὶ παραλληλίας δύο διανυσμάτων. Ἐσωτερικὸν γινόμενον. Διανυσματικὴ ἐξίσωσις εὐθείας.

5. Τριγωνομετρία.

Προσανατολισμένους κύκλους. Προσανατολισμένον τῶζον καὶ προσανατολισμένην γωνία. Μονάδες μετρήσεως. Ἀλγεβρικὴ τιμὴ τῶζου ἢ γωνίας. Σχέσις τῶζων μὲ κοινὰ ἄκρα.

Ὁ Τριγωνικὸς κύκλος. Τὸ ἥμιτονον, τὸ συνημίτονον, ἡ ἐφαπτομένη καὶ ἡ συνεφαπτομένη τῶζου ἢ γωνίας. Τριγωνομετρικοὶ ἀριθμοὶ 0°, 30°, 45°, 60°, 90°, 180°, 270°. Ὁρισμὸς τῶν βασικῶν κυκλικῶν (τριγωνομετρικῶν) συναρτήσεων. Θεμελιώδεις σχέσεις μεταξὺ τῶν τριγωνομετρικῶν ἀριθμῶν τοῦ αὐτοῦ τῶζου. Ἀπλὰ τριγωνομετρικὰ ταυτοτήτες. Σχέσεις τριγωνομετρικῶν ἀριθμῶν, τῶζων ἀντιθέτων, παραπληρωματικῶν, συμπληρωματικῶν, καθὼς καὶ τῶζων διαφόρων κατὰ τετρακύκλιον ἢ ἡμικύκλιον.

Ἀναγνώρι τριγωνομετρικοῦ ἀριθμοῦ ἐνὸς τῶζου εἰς τριγωνομετρικὸν ἀριθμὸν τῶζου οὗχὶ μεγαλύτερον τῶν 45°.

Ἐπίλυσις τῶν βασικῶν ἐξισώσεων $\eta\chi = \alpha$ συν $\chi = \alpha$ ἐρχ $\chi = \alpha$.

6. Συστήματα α' βαθμοῦ.

Ἐπίλυσις συστημάτων α' βαθμοῦ δύο ἢ τριῶν ἀγνώστων μὲ χρῆσιν τῶν ὁρίσμων. Κανόνες Grammer καὶ Sarrus. Ἐξισώσεις συμβιβασταί. Ὁμογενὴ γραμμικὰ συστήματα.

7. Ἀρρητὴ παραστάσεις.

Ρίζα ν τάξεως πραγματικὸν ἀριθμὸν. Πράξεις μὲ ἀρρητούς παραστάσεις. Τροπὴ κλάσματος μὲ ἀρρητον παρονομαστήν εἰς ἰσοδυναμὸν μὲ ρητὸν παρονομαστήν. Δυνάμεις μὲ ρητὸν ἐκθέτην.

8. Μιγαδικὸν ἀριθμὸν.

Ἐννοια τοῦ μιγαδικοῦ ἀριθμοῦ. Πράξεις εἰς τὸ σύνολον τῶν μιγαδικῶν. Μέτρον μιγαδικοῦ. Γραφικὴ παράστασις μιγαδικοῦ. Τριγωνομετρικὴ μορφή μιγαδικοῦ.

9. Εξισώσεις β' βαθμοῦ.

Ἐπίλυσις ἐξισώσεων β' βαθμοῦ μὲ ἓνα ἄγνωστον. Εἶδος τῶν ριζῶν τοῦ δευτεροβαθμίου τριωνύμου $\alpha\chi^2 + \beta\chi + \gamma$. Συμμετρικαὶ παραστάσεις τῶν ριζῶν τοῦ δευτεροβαθμίου τριωνύμου $\alpha\chi^2 + \beta\chi + \gamma$ συναρτήσει τῶν συντελεστῶν του. Πρόσθιον τῶν ριζῶν του. Τροπὴ τοῦ $\alpha\chi^2 + \beta\chi + \gamma$ εἰς γινόμενον παραγώντων. Ἐβρεσις δευτεροβαθμίου ἐξισώσεως, ὅταν δίδονται αἱ ρίζαι τῆς. Πρόσθιον τοῦ $\alpha\chi^2 + \beta\chi + \gamma$ διὰ τὰς διαφορούς πραγματικὰς τιμὰς τοῦ χ . Μέγιστον ἢ ἐλάχιστον τοῦ τριωνύμου. Γραφικὴ παράστασις τῆς $\chi \rightarrow \alpha\chi^2 + \beta\chi + \gamma$.

10. Ἀνισώσεις β' βαθμοῦ.

Ἐπίλυσις ἀνισώσεων β' βαθμοῦ μὲ ἓνα ἄγνωστο. Ἀνισώσεις ἀνωτέρου βαθμοῦ. Συστήματα ἀνισώσεων. Θέσις πραγματικοῦ ἀριθμοῦ ὡς πρὸς τὰς πραγματικὰς ρίζας τοῦ δευτεροβαθμίου τριωνύμου.

11. Ἐξισώσεις ἀναγόμεναι εἰς δευτεροβαθμίας.

Διτετράγωνοι ἐξισώσεις. Τροπὴ διπλῶν τινῶν ριζικῶν εἰς ἀπλὰ. Ἀντιστροφή ἐξισώσεων. Διωνύμιον καὶ τριώνυμιον ἐξισώσεις. Ἐξισώσεις μὲ ριζικὰ β' τάξεως.

12. Συστήματα ἐξισώσεων.

Συστήματα ἐξισώσεων, ἐκ τῶν ὁποίων μία εἶναι δευτεροβάθμια. Ἄλλαι ἀπλὰ περιπτώσεις συστημάτων. Προβλήματα.

II. Γεωμετρικὴ Γεωμετρία.

1. Γεωμετρικοὶ τόποι καὶ κατασκευαί.

Ἐπαναλήψεις καὶ συμπληρώσεις εἰς τὴν ὕλην τῆς Γ' Γυμνασίου. Ἀπλοὶ γεωμετρικοὶ τόποι καὶ κατασκευαί.

2. Λόγοι και αναλογία.

Λόγος δύο εὐθυγράμμων τμημάτων. Ἀναλογία εὐθυγράμμων τμημάτων. Ἰδιότητες. Θεώρημα τοῦ Θαλῆος. Κατασκευὴ τετάρτης αναλογίας τριῶν δεδομένων εὐθυγράμμων τμημάτων. Θεώρημα διχοτόμου ἐσωτερικῆς καὶ ἐξωτερικῆς γωνίας τριγώνου. Διαιρέσεις εὐθυγράμμου τμήματος ἐσωτερικῆς ἢ ἐξωτερικῆς βάσει γνωστοῦ λόγου.

3. Ὁμοιότητες.

Ὅμοια εὐθυγράμμη σχήματα. Κριτήρια ὁμοιότητος τριγώνων. Τὸ Πυθαγόρειον θεώρημα καὶ αἱ συνέπειαι τοῦ. Βασικαὶ γεωμετρικαὶ σχέσεις μεταξύ πρωτευόντων ἢ δευτερευόντων στοιχείων ἐνός τριγώνου. Ἀπλά κατασκευαί. Τὸ θεώρημα τῆς δέσμης εὐθειῶν καὶ τὸ ἀντιστροφόν του.

4. Ἐμβαδά.

Ἡ ἔννοια τοῦ ἐμβαδοῦ. Ἐμβαδὸν ὀρθογωνίου, παραλληλογράμμου, τριγώνου, τραπέζιου. Μετασχηματισμὸς εὐθυγράμμων σχημάτων εἰς ἄλλα ἰσοδύναμα. Ὁ λόγος τῶν ἐμβαδῶν δύο τριγώνων, εἰς τὰ ὅποια μία γωνία τοῦ ἐνός ἐστὶν ἰση ἢ παραπληρωματικὴ μίᾳ γωνίᾳ τοῦ ἄλλου. Λόγος τῶν ἐμβαδῶν δύο ὁμοίων πολυγώνων.

5. Δυναμὸς σημείου ὡς πρὸς κύκλον.

Δυναμὸς σημείου ὡς πρὸς κύκλον. Ριζικὸς ἄξων δύο κύκλων. Ἀπλὰ προβλήματα γεωμετρικῶν τύπων καὶ κατασκευῶν. Τὸ πρόβλημα τῆς «χρυσῆς τομῆς».

ΦΥΣΙΚΗ ΓΕΩΓΡΑΦΙΑ ΜΕ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΓΕΩΛΟΓΙΑΣ ΚΑΙ ΟΡΥΚΤΟΛΟΓΙΑΣ: Ὁρα 1.

Σχῆμα καὶ διαστάσεις τῆς γῆς.

Λιθόσφαιρα, μαγνῆσις, πυρὴν, γηγενεὺς θερμότης, πετρώματα, κυρίωςτερα εἶδη πετρωμάτων.

Μέθοδοι μελέτης τῆς ἱστορίας τῆς γῆς. Ἀπολιθώματα. Γεωλογικὸι αἰῶνες: Ἀζωϊκός, Ἡλωϊκός, Παλαιοζωϊκός, Μεσοζωϊκός, Καινοζωϊκός αἰὼν. Διάρκεια γεωλογικῶν αἰώνων. Ἡλικία τῆς γῆς. Αἰτία μεταβολῆς τῆς ἐξωτερικῆς μορφῆς τῆς γῆς. Ἐνδογενεῖς καὶ ἐξωγενεῖς δυνάμεις.

Ἐνδογενεῖς δυνάμεις. Πτυχώσεις, ρήγματα, σχηματισμοὶ βουνῶν, ἐξάρσεις καὶ καθιζήσεις τοῦ φλοιοῦ τῆς γῆς. Ἡφαίστεια. Τύποι ἡφαιστειῶν. Σεισμοί. Θερμαὶ πηγαί. Κυριώτεροι λαμτακτικαὶ πηγαὶ τῆς Ἑλλάδος.

Ἐξωγενεῖς δυνάμεις. Γεωλογικὴ ἐνέργεια τῆς ἀτμοσφαιρῆς. Γεωλογικὴ ἐνέργεια τοῦ ὕδατος τῆς ἑρᾶς καὶ τῆς θάλασσης. Γεωλογικὴ ἐνέργεια τῶν παγετόνων. Γεωλογικὴ ἐνέργεια τοῦ ὀργανικοῦ κόσμου.

Ἐξέταση τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ γεωλογικῆς ἀπόψεως.

Ἡ γῆ ἐν μέσῳ τοῦ σύμπαντος.

Ἀπλανεῖς ἀστέρες. Ἡλιακὸν σύστημα.

Περιορροπὴ τῆς γῆς περὶ τὸν ἄξονα τῆς. Ἀξων καὶ πόλοι τῆς γῆς. Ἰσημερινός, Μεσημβρινός. Παράλληλοι κύκλοι.

Γεωγραφικὸν μῆκος καὶ πλάτος. Ἡμέρα καὶ νύξ. Κίνησις τῆς γῆς περὶ τὸν ἥλιον, ἐκλειπτικὴ, ἰσημερία, ἡλιοστάσις, τροπικὸι καὶ πολικοὶ κύκλοι.

Διάρκεια τῆς ἡμέρας καὶ τῆς νυκτὸς. Ἐποχὰι τοῦ ἔτους. Ζώναι τῆς γῆς.

Ἡλικία ἡμέρας. Τοπικὴ καὶ διεθνὴς ὥρα. Ἡμερολόγιον. Ἰουλιανὸν καὶ Γρηγοριανὸν ἡμερολόγιον.

Καταννομὴ τῆς ἑρᾶς καὶ τῆς θάλασσης ἐπὶ τῆς γῆνης σφαίρας. Ἡπειροὶ καὶ ὠκεανοί, νῆσοι καὶ θάλασσα.

Ἡ ἑρᾶ. Μορφολογία τῆς ἑρᾶς. Ὁροπέδια, πεδιάδες, λίμναι, ποταμοί, ἄκται. Τὰ ὕδατα. Ἡ θάλασσα. Ὁ πυθμὴν τῶν θαλάσσιων, θαλάσσιαι ζῶναι, σύστασις καὶ θερμοκρασία τοῦ θαλάσσιου ὕδατος. Κινήσεις τῆς θαλάσσης, κύματα, παλίρροιαι, ρεύματα, κυριώτερα θαλάσσια ρεύματα, παγετόνες. Λίμναι, καττήροισι λίμνῶν.

Ἀτμόσφαιρα. Σύστασις καὶ ὕψος τῆς ἀτμοσφαιρᾶς, στρώματα, θερμοκρασία, ἀτμοσφαιρικὴ πίεσις. Κινήσεις τῆς ἀτμοσφαιρᾶς, ἀνέμοι, εἶδη ἀνέμων, ἡφαιστία τῆς ἀτμοσφαιρᾶς, νέφη, βροχαί, καταιγίδαι τῶν βροχῶν ἐπὶ τῆς γῆς. Κλίμα, παράγοντες τοῦ κλίματος, καττήροισι κλίματων.

Γεωγραφικὴ καταννομὴ τῶν φυτῶν εἰς τὴν γῆν. Ζῶναι βλαστήσεως.

Γεωγραφικὴ καταννομὴ τῶν ζῴων. Πανὶς τῆς ἑρᾶς καὶ τῆς θάλασσης.

Ἐξέτασις τοῦ κλίματος τῆς Ἑλλάδος.

Ὀρυκτολογία. Ὀρυκτά, μεταλλεύματα, κοιτάσματα ὀρυκτῶν.

Φυσικὰ γνωρίσματα τῶν ὀρυκτῶν. Μορφὴ τῶν ὀρυκτῶν. Κρυσταλλικὸν, κρυσταλλικὰ συστήματα.

Ἰδιότητες τῶν ὀρυκτῶν. Χρῶμα, λάμψις, σκληρότης, σχισμὸς, εἰδικὸν βάρος. Ταξινόμησις τῶν ὀρυκτῶν. 1η τάξις:

Αὐτοφυῆ ὀρυκτά. Χρυσός, Χαλκός, Θεῖον.

2η τάξις: Ὁξυγενετοὶ ἐνώσεις. Χολαζίας, Λιματίτης, Λειμωνίτης, κορούνδιον, Βωξίτης, Χρωματίτης, Μαγνητίτης, Πυρολουσίτης.

3η τάξις: Θεοιοὶ ἐνώσεις. Γαληνίτης, Σφαλερίτης, Σιδηροπυρίτης, Χαλκοπυρίτης.

4η τάξις: Ἀλατα. Ὀρυκτὸν ἑλας, Φθορίτης, Ἀσβεστίτης, Γύψος.

5η τάξις: Ὀργανικὰ ἐνώσεις. Πετρέλαιον, Ἡλεκτρον, Ὀρυκτοὶ Ἀνθρακας.

ΦΥΣΙΚΗ - ΧΗΜΕΙΑ: Ὁρα 4.

Α'. Φυσικὰ: Ὁρα 3, ἀπὸ 21ης Σεπτεμβρίου ἕως 31ης Ἰανουαρίου ὥρα 2 ἀπὸ 1ης Φεβρουαρίου μέχρι τέλους τοῦ διδακτικοῦ ἔτους.

Εἰσαγωγή.

Θέμα καὶ μέθοδοι τῆς Φυσικῆς. Ὑλὴ καὶ φυσικὰ καταστάσεις τῆς ὕλης. Δομὴ τῶν ὑλικῶν σωμάτων. Φυσικὰ μεγέθη. Μέτρησις φυσικῶν μεγεθῶν. Σύστημα μονάδων (C.G.S., M.K.S. καὶ T.S.). Διαστάσεις τῶν φυσικῶν μεγεθῶν καὶ ἐξισώσεις διαστάσεων. Μᾶζα καὶ βάρος τῶν σωμάτων. Πυκνότης καὶ εἰδικὸν βάρος.

Μηχανικὴ τῶν στερεῶν.

Κινητικὴ.

Στοιχειώδης ἔννοια τῆς ἡρεμίας καὶ τῆς κινήσεως ἐνός σώματος. Εὐθύγραμμος ὁμαλὴ καὶ ὁμαλὸς μεταβαλλομένη κίνησις. Κυκλικὴ ὁμαλὴ κίνησις. Ἀρχὴ τῆς ἀνεξαρτήσεως τῶν κινήσεων. Σύνθεσις δύο εὐθυγράμμων κινήσεων.

Στατικὴ τῶν στερεῶν.

Ἡ ἔννοια τῆς δυνάμεως (ὁρισμός, μονάδες, παράστασις κινήσεως). Σύνθεσις τῶν δυνάμεων ἐφαρμοζομένων εἰς τὸ αὐτὸ σημεῖον. Ἀνάλυσις δυνάμεως. Ροπή δυνάμεως ὡς πρὸς ἄξονα καὶ ὡς πρὸς σημεῖον. Σύνθεσις δυνάμεων. Κέντρον βάρους. Ἰσορροπία στερεοῦ σώματος, τὸ ὅποιο δύναται νὰ στρέφεται περὶ ὀριζόντιον ἄξονα.

Δυναμική.

Ἀρχὴ τῆς ἀδράνειας. Θεμελιώδης ἐξίσωσις τῆς δυναμικῆς. Ὁρισμὸς μονάδων δυνάμεως. Δράσις καὶ ἀντίδρασις. Κεντρομόλος καὶ φυγόκεντρος δύναμις. Ἐφαρμογαί. Ἐλευθερὰ πτώσις τῶν σωμάτων.

Ἔργον - ἰσχύς - ἐνέργεια.

Ἔργον καὶ μονάδες ἔργου. Ἔργον βάρους. Ἰσχύς καὶ μονάδες ἰσχύος. Μεγάλοι μονάδες ἔργου. Ἐνέργεια καὶ μορφαὶ ἐνεργειᾶς. Ἀρχὴ τῆς διατηρήσεως τῆς ἐνεργείας.

Ὁρμή. Νόμοι μεταβολῆς τῆς ὁρμῆς καὶ ἀρχὴ τῆς διατηρήσεως αὐτῆς. Περιτορροπικὴ κίνησις στερεοῦ σώματος περὶ ἄξονα. Σπρωφορμή. Νόμος τῆς παγκοσμίου εὐξέως. Πεδίον βαρύτητος.

Τριβὴ. Ἐλαστικότητα.

Τριβὴ ὁλισθήσεως καὶ τριβὴ κολήσεως. Ἐλαστικότης (ἐλκυσμός, κάμψις, στρέψις).

Ἐλαστικὴ ὑπερέσσις.

Ἀπλὰ μηχαναί.

Μοχλός, Γροχάλια, Πολύστακτον, Βαροῦκκον, Ζυγός, Κεκλιμένον ἐπίπεδον.

Μηχανικὴ τῶν ρευστῶν.

Υδροστατική.

Πίεσις καὶ μονάδες πίεσεως. Ὑδροστατικὴ πίεσις. Θεμελιώδης ἀρχὴ τῆς ὑδροστατικῆς. Μετάδοσις τῶν πίεσεων διὰ τῶν ὑγρῶν. Δυνάμεις ἀσκουμέναι ἐπὶ τοῦ ὀριζήοντος πυθμῶνος καὶ ἐπὶ τῶν τοιχωμάτων τοῦ δοχείου. Ἀναψις. Ἀρχὴ τοῦ Ἀρχιμήδους. Ἰσορροπία στερεοῦ βυθισμένου

ἐντός ὑγρῶ. Ἰσορροπία ἐπιπλέοντων σωμάτων. Μέτρησης τῆς πυκνότητος στερεῶν καὶ ὑγρῶν (μέθοδος τῆς ἀνώσεως). Πυκνόμετρα καὶ ἀραιόμετρα.

Ἀεραστατική.

Χαρακτηριστικὰ καὶ βάρος τῶν ἀερίων. Ἀτμοσφαιρική πίεσις καὶ μέτρησης αὐτῆς. Βαροόμετρα. Σχέσις μεταξὺ πίεσεως καὶ ὀγκοῦ τῶν ἀερίων εἰς σταθερὰν θερμοκρασίαν (νόμος τῶν BOHLE - MARIOTTE). Πίεσις μείγματος ἀερίων. Μανόμετρα. Ἐφαρμογὴ τῆς ἀτμοσφαιρικῆς πίεσεως. Ἀντίληξι ἀερίων καὶ ὑγρῶν (περιλιπτικῶς).

Ἡ ἀτμόσφαιρα τῆς Γῆς, ὕψος καὶ ζώναι τῆς ἀτμοσφαιράς. Μεταβολὴ τῆς ἀτμοσφαιρικῆς πίεσεως ἀνάλογος τοῦ ὕψους.

Ἀρχὴ τοῦ Ἀρχιμήδους εἰς τὰ ἀέρια. Ἀερόστατα.

Μοριακὰ φαινόμενα.

Μοριακὰ δυνάμεις. Κρυσταλλικὰ καὶ ἀμορφα στερεά. Ἰσοτροπία καὶ ἀνισότροπα στερεά. Ἐπιφανειακὴ τάσις. Τριχοειδῆ φαινόμενα. Διάχυσις. Διαπύσεις. Ὁσμώσεις. Κινητικὴ θεωρία τῶν ἀερίων.

Ἀντιστάσις τοῦ ἀέρος.

Νόμος τῆς ἀντιστάσεως τοῦ ἀέρος. Ἀεροπλάνον.

Θερμότης.

Διαστολὴ τῶν σωμάτων.

Θερμότης. Θερμοκρασία. Θερμόμετρα. Διαστολὴ τῶν στερεῶν. Ἐξισώσεις γραμμικῆς, ἐπιφανειακῆς καὶ κυβικῆς διαστολῆς. Διαστολὴ τῶν ὑγρῶν. Ἀνωμαλία τῆς διαστολῆς τοῦ ὕδατος. Μεταβολὴ τῆς πυκνότητος τῶν στερεῶν καὶ τῶν ὑγρῶν ἀναλόγως τῆς θερμοκρασίας. Πειραματικὴ μελέτη τῶν μεταβολῶν τῶν ἀερίων. Ἀπόλυτον μῆδεν καὶ ἀπόλυτος κλίμαξ θερμοκρασιῶν.

Θερμιδομετρία.

Ποσότης θερμότητος καὶ μονάδες ποσότητος. Ἡ εἰδικὴ θερμότης. Μέτρησης τῆς εἰδικῆς θερμότητος (στερεῶν, ὑγρῶν καὶ ἀερίων) διὰ τῆς μεθόδου τῶν μειγμάτων.

Θερμιδομετρία.

Εἰδικὰ θερμότητες τῶν ἀερίων. Θερμότης ἀπὸ τὴν καυσίον (καυσίμιον καὶ πρῶτον).

Μεταβολαὶ εἰς τὴν κατάστασιν τῶν σωμάτων.

Τῆξις, πῆξις καὶ νόμοι αὐτῶν. Θερμότης τήξεως καὶ μέτρησης αὐτῆς. Θερμιδομετρεῖν LAPLACE. Ἐξάερωσις. Ἐξάτμισις. Βρασμός καὶ νόμοι αὐτοῦ. Θερμότης ἐξαερώσεως. Ὑποστύψις τῶν ἀερίων καὶ τοῦ ἀέρος. Ἀπόλυτος καὶ σχετικὴ ὑγρασία τοῦ ἀέρος.

Διάδοσις τῆς θερμότητος. Τρόποι διαδόσεως τῆς θερμότητος.

Ἐφαρμογαί.

Μηχανικὸν ἔργον καὶ θερμότης.

Μηχανικὴ θεωρία τῆς θερμότητος. Μετατροπὴ τοῦ μηχανικοῦ ἔργου εἰς θερμότητα. Μηχανικὸν ἰσοδύναμον τῆς θερμότητος. Θερμικὰ μηχανικά. Ἀποδοσις θερμικῆς μηχανῆς. Ἰσοβάθμιαι τῆς ἐνεργείας.

Β' ΧΗΜΕΙΑ : Ὁρα 1, ἀπὸ 21ης Σεπτεμβρίου ἕως 31ης Ἰανουαρίου ὥρα 2, ἀπὸ 1ης Φεβρουαρίου μέχρι τέλους τοῦ διδακτικοῦ ἔτους.

Ἀνόργανος Χημεία.

Ἱστορικὴ ἐξέλιξις τῆς Χημείας.

Ἀντικείμενον τῆς Χημείας καὶ σημασία αὐτῆς διὰ τὴν σύγχρονον ζωὴν.

Τῆξις καὶ ἐνέργεια.

Φυσικὰ καὶ χημικὰ φαινόμενα. Ἰδιότητες τῶν σωμάτων. Ἀπλὰ καὶ σύνθετα σώματα. Μείγματα. Χημικὰ ἐνώσεις. Ἰδιότητες μειγμάτων καὶ χημικῶν ἐνώσεων. Μέθοδοι διαχωρισμοῦ τῶν μειγμάτων εἰς τὰ συστατικὰ των. Στοιχεῖα. Μέταλλα καὶ ἀμέταλλα, ἀναλογία τῶν διαφόρων στοιχείων εἰς τὴν φύσιν.

Νόμοι τῆς Χημείας. Νόμοι διατηρήσεως τῆς μάζης (Lavoisier). Νόμος τῶν σταθερῶν λόγων (Proust). Νόμος ἀπλῶν πολλαπλασίων (Dalton).

Νόμος τῶν ὀγκῶν σύμφωνα με τοὺς ὅποιους ἐνώνονται τὰ ἀέρια σώματα (Gay Lussac). Ἀτομικὴ θεωρία τῶν Ἀρχαίων Ἑλλήνων. Ἀτομικὴ θεωρία τοῦ Dalton.

Ἄεσμα καὶ Μόρια. Ἀτομικὰ καὶ μοριακὰ βάρη. Γραμμομόριοι. Γραμμομόριον. Καταστάσεις τῆς ὕλης. Ἀέρια. Νόμοι τῶν ἀερίων. Ὑπόθεσις Avogadro. Μοριακὴ καὶ ἀτομικὴ ὄγκος. Ὑγρά. Στερεά.

Σύμβολα τῶν στοιχείων. Χημικὸν τύποι. Ἐμπειρικὸν, μοριακὸν, συντακτικὸν. Ρίζαι. Κυριότεραι ρίζαι.

Σβέσις. Χημικὴ συγγένεια. Χημικὰ ἀντιδράσεις. Εἶδη χημικῶν ἀντιδράσεων. Παράγοντες ἐπηρεάζοντες τὰς χημικὰς ἀντιδράσεις. Ἐξώθερμι καὶ ἐνδόθερμι χημικὰ ἀντιδράσεις.

Μέθοδοι προσδιορισμοῦ τῶν ἀτομικῶν καὶ μοριακῶν βαρῶν. Ὄξιν. Ἐξείδωσις, ἐξείδωσις, καυσίον. Ὄζον, ὕδρογονον, ἀκαργιή. Ὑδρ. Ὑπεροξείδιον τοῦ ὕδρογονοῦ.

Γενικά περι ἀλογόνων. Φθόριον, Χλώριον, Βρώμιον, Ἰώδιον, Ὑδροφθόριον, Ὑδροχλώριον, Ὑδροβρώμιον, Ὑδροϊώδιον.

Θεῖον. Διοξείδιον τοῦ θεῖου. Θεϊκὸν ὀξύ (περιληπτικῶς).

Ἄζωτον. Ἀμμωνία (περιληπτικῶς). Νιτρικὸν ὀξύ (περιληπτικῶς).

Ὀξείδιον τοῦ Ἄζωτου. Ἀτμοσφαιρικὸς ἀήρ. Κύκλος τοῦ ἀέρος εἰς τὴν φύσιν. Ἑνέργειά ἀέρος.

Φωσφόρος. Πυρεῖα. Φωσφορικὸν ὀξύ. Φωσφορικὰ ἔλαια. Λιπάσματα. Ἀνθράξ, φυσικὸν καὶ τεχνικὸν ἄνθρακας. Μονοξείδιον τοῦ ἄνθρακος. Διοξείδιον τοῦ ἄνθρακος. Ἀνθρακικὸν ὀξύ. Ἀνθρακικὰ ἔλαια. Κύκλος τοῦ ἄνθρακος εἰς τὴν φύσιν.

Πυρίτιον. Διοξείδιον τοῦ Πυρίτιου. Πολύτιμοι λίθοι. Πυριτικὰ ἔλαια. Ὑάλος.

ΓΑΛΛΙΚΑ : Ὁρα 3.

1. Προφορά. Ἀ ἀσκήσεις φωνολογίας καὶ ὁρθῆς προφοράς τῶν λέξεων καὶ φράσεων δέον νὰ συνεχίζονται διὰ τὴν ἐννόησιν οὗ μολθαί τὴν σημασίαν τῆς ὁρθῆς ἐκφοράς. π.χ. Salle - Chale, Satin - Chatain, Chatain, Casser - Cacher. Ἀ ὑποδειγματικὰ φράσεις, ἐπίσης, ἐπιβάλλεται νὰ ἐπαναλαμβάνονται δι' ἀντικαταστάσεως τῶν ὀρων τῆς προτάσεως, ἀλλαγῆς τῶν χρόνων, μετατροπῆς τῶν ἐρωματικῶν προτάσεων εἰς ἀρνητικὰ κλπ.

2. Ἀνάγνωσις καίμενων. Περιγραφὰ καὶ διηγήσεις, ἀναφερόμεναι εἰς τὴν σύγχρονον πνευματικὴν καὶ κοινωνικὴν ζωὴν τῆς Γαλλίας καὶ τὸν ἐν γένει πολιτισμὸν τῆς, ἐλλημέναι ἀπὸ τὴν ζωὴν τῆς ὑπαίθρου, τῶν πόλεων, τῶν διαφόρων ἐπαγγελματικῶν καὶ τὴν σχολικὴν καὶ καλλιτεχνικὴν ζωὴν. Ἀποσπάσματα ποικίλου περιεχομένου ἐκ λογοτεχνικῶν ἔργων. Περιγραφὰ ἀπὸ τὴν ἱστορίαν. Συνοπτικὰ βιογραφία μεγάλων ἀνδρῶν.

Ἀπομνημονεύσεις τῶν λέξεων καὶ φράσεων τῶν ἀπάντων ἐκάστοτε εἰς τὰ καίμενα, ἀπαγγέλλαι ἀπὸ στήθους, ὁριζόμενων ποιημάτων. Τὸ λεξιλόγιον πρέπει νὰ περιέχῃ περὶ τὰς 2.000 λέξεις, ἐκ τῶν ὁποίων 400 - 500 νέαι, προερχομένης ἐκ τοῦ βασικοῦ λεξιλογίου 2ας βαθμίδας.

3. Γραμματικὴ καὶ Συντακτικὴ. Διδακτικὰ τῆς Ὄριστικῆς τοῦ ὁριστοῦ. Χρήσις τῆς Ὑποτακτικῆς τοῦ Ἑνεστώτος καὶ τοῦ Παρακειμένου. Συμφωνία χρόνων (σαφῆς διαχωρισμός τῶν παρελθόντων χρόνων) καὶ καθὰς καὶ ἐγγλίσαν. Ἰδιαιτέρη προσοχὴ εἰς τὰς ὑποθετικὰς προτάσεις μετ' ἀντιπαράβολοις πρὸς τὰς ὑποθετικὰς τῆς ἐλλήνικῆς γλώσσης, εἰς τὸν ὅτι ἐπὶ ἐπισυμβαίνοντα εἰς ἀπαρραγὰ. Σύνθετα συντακτικὰ φαινόμενα ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἐκάστοτε διδασκόμενων καίμενων. Συμφωνία παθητικῆς μετοχῆς λεπτομερῶς. Τρόποι ἐκφοράς τῆς ἀρνήσεως (μετὰ τὸ PAS ἢ ἄλλα ἀρνητικὰ μόρια). Διάρκεια σαφῆς παθητικῶν καὶ μέσων ρημάτων. Χρήσις καὶ ἐφαρμογὴ τῶν δευτικῶν καὶ ἐρωτηματικῶν ἀντωνυμιῶν εἰς τὰς φράσεις. Χρήσις παρατατικῶν (διερχομένης καὶ ἐπαναλήψεως). Μετατροπὴ τῆς ἐνεργητικῆς συντάξεως εἰς παθητικὴν καὶ ἀντιστροφῶς.

4. Προσφορὰ ἐκθέσεις. Σύντομοι ἀνακρινώσεις τῶν μαθητῶν, 5 τὸ πολὺ λεπτῶν, ἐπὶ θεμάτων ἐπεξεργασμένων οἰκὸν καὶ ἀναφερόμενων εἰς τὴν χώραν μας, εἰς ἄλλας χώρας, εἰς τὴν ἀλλοτρίαν κίνησιν, τὸ θέατρον, τὸν κινηματογράφον, τὴν μόδον.

5. Γραπτὰ ἀσκήσεις καὶ ἐκθέσεις. Ἀσκήσεις ὅπως εἰς

β) Έγγραφοι συνθέσεις, με ώριμότητα ή και τελείως ελεύθερο θέμα, οι οποίοι συμβάλλουν εις την ανάπτυξιν της φαντασίας των μαθητών και εις την αισθητική καλλιέργειαν αὐτῶν με τὴν χρῆσιν τοῦ χρώματος.

Διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν ἀνωτέρω χρησιμοποιεῖται μὴδὲν ἐλευθέρου σχεδίου, διαστάσεων $0,40 \times 0,30 \mu$, καὶ γραφῆς Νο 2. Διὰ τὸν χρωματισμὸν τῶν ἀσκήσεων κατὰλληλοι εἶναι αἱ τέμπεραι, αἱ ἀκουαρέλλαι, οἱ μακροδόροι, καθὼς καὶ τὰ χρωματιστά χαρτιά παντὸς εἴδους (Collage) ἢ καὶ οἰονόμητος ἄλλο χρωστικὸν μέσον τῆς προτιμώμενης τῶν μαθητῶν. Ὁ καθηγητὴς οὐδὲν ἐκ τῶν ἀνωτέρω χρωμάτων ἐπιβάλλει ἢ ἀποκλείει.

2. Γραμμικὸν σχέδιον

α) Γραμμογραφικαὶ ἀσκήσεις, κανονικὰ πολύγωνα, ὠκυεδρεῖς καμπύλαι, πολυκέντρα τόξα, κοινωνικαὶ τομαὶ (ἐλλείψεις, παραβολὴ, ὑπερβολή), κυκλιεῖς, ἐπικυκλιοεῖς καὶ ὑποκυκλιοεῖς καμπύλαι, γραμμοσκίασις καὶ γραμμοτογραφία. Χρῆσις διαφόρων «ράστρων» ἀπὸ ὅσους μαθητὰς τὸ ἐπιθυμῶν. Στοιχεῖα προοπτικῆς.

Διὰ τὰς σχετικὰς ἀσκήσεις εἶναι ἀπαραίτητον ἐν κιβώτιον μετ' ἐργαλεία σχεδίου καλῆς ποιότητος ἐν μολύβῳ, γραμμικὸν σχέδιον μεγέθους $0,40 \times 0,30 \mu$, ἢ ἀντὶ τοῦ μολύβου, πινάκι σχεδίου διαστάσεων $0,60 \times 0,40 \mu$, μετὰ καὶ ἀριθμὸν φύλλων χαρτοῦ τύπου Sheller διὰ τὴν σχεδίασιν μετὰ σινὴν μελάνην, μελάνην ἢ ἔγχρωμον, ἐφ' ὅσον βεβαίως ὑπάρχει εὐχέρεια γύρου. Ἐπίσης δύο τρίγωνα (ἰσοσκελεῖς 45° καὶ τὸ ἄλλο 60°) καὶ τέλος ὑποδεκόμετρον μήκους $0,40 \mu$, καθὼς καὶ γραφὴς 3H.

β) Διακοσμητικὴ. Μετὰ τὴν βοήθειαν προβολῶν, γνωριμὰ μαθητῶν μετὰ τὴν διακοσμητικὴν διαφόρων περιόδων τῆς ἐλληνικῆς ἱστορίας (Μινωικῆς, Ἀρχαίας Ἑλληνικῆς, Βυζαντινῆς) καθὼς καὶ μετὰ τὰς ἐργασίας κατὰ τὴν διακοσμητικὴν. Ἐπὶ τῇ βάσει καὶ τῶν σχετικῶν γνώσεων τῶν προηγουμένων τάξεων, ἀσκήσεις ὑπὸ μορφὴν γινώσκων διακοσμητικῶν συνθέσεων, κατὰ προτίμησιν ἐγγράφων.

3. Χειροτεχνία.

Πηλοπλαστικὴ, κατασκευαὶ μετὰ διάφορα ὕλικά, μεταλλοπλαστικὴ, ἐφ' ὅσον τὸ σχολεῖον διαθέτει καταλλήλους χώρους καὶ τὰ ἀπαραίτητα μέσα.

Σημειώσεις :

Τὰ πρὸς ἀσκήσιν τῶν μαθητῶν θέματα ποικίλλουν κατὰ μαθητὴν ἢ ὁμάδα μαθητῶν εἰς τρόπον ὥστε ἕκαστος ἐξ αὐτῶν νὰ ἀσχολεῖται μετὰ ἀντικείμενον τοῦ ἐνδιαφέροντός του πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ καλύτερου δυνατοῦ αποτελέσματος.

ΜΟΥΣΙΚΗ : Ὁρα 1

1. Θεωρία

Διαστήματα ἐλάσσονος τρόπου. Ἐναρμόνιαι κλίμακες. Τονικὸς Τόνος. Μείζων καὶ ἐλάσσων τρόπος. Χαρακτηρισμὸς τῶν τρόπων. Οἱ τρεῖς ἀρχαῖοι κύριοι τρόποι : Δωρίος, Φρύγιος, Λυδῖος. Τρίφωνοι συγχορδία. Ἡ σπουδαῖος τῆς τρίτης καὶ εἰς τὴν συγχορδίαν. Συγχορδία εἰς Ντὸ μείζονα καὶ εἰς τὴν αὐτὴν. Ἡ μουσικὴ εἰς τὴν Ἀρχαίαν Ἑλλάδα. Ἡ μουσικὴ εἰς τὴν τραγωδίαν. Ἀρχαία ὄργανα. Σύντομος σκιαγραφία τῶν ἱστορικῶν περιόδων. Οἱ μεγαλύτεροι μουσικοὶ αὐτῶν τῶν περιόδων. Ἡ βυζαντινὴ μουσικὴ καὶ ὁ ἥχος τῆς ἱστορικῆς ἀναστροφῆς αὐτῆς.

2. Στοιχεῖα μουσικολογίας τῶν κυριωτέρων μουσικῶν μορφῶν : σοῦτα, σόνατα, συμφωνία, κοντσέρτο κλπ. Μορφή τοῦ LIED. Συνέχεια διὰ τοῦς Ἑλλήνας μουσουργούς. Οἱ μεγάλοι μουσουργοὶ τῆς Ρομαντικῆς Σχολῆς.

3. Πρακτικὴ ἐξάσκησης καὶ ἐφαρμογῆς :

Συνέχεια εἰς τὰ φωνητικὰ γυνάσματα καὶ εἰς τὰς ἀσκήσεις. Ἀκοήσις δυσκολοῦσιν μετὰ τὰς τῶν ρυθμικῆς μορφῆς, δηλαδὴ συγκοπτάς, ἀντιρρονησμοῦς, τρίχης, δέκατα, ἑκτα κλπ. Μεταφορὰ μελωδιῶν (Transport). Αἱ ἀπλὰ ἀσκήσεις εἰς τὸ κλειδί τοῦ Φά.

4. Τραγούδια :

Δημιουργία τραγουδιῶν καὶ ἑλληνικοὶ χοροὶ. Τραγούδια δίφωνα ζῆνων χορῶν.

5. Μουσικὴ ἀκρόασις :

Ἀκρόασις ἔργων προκλασικῆς, κλασσικῆς καὶ ρομαντικῆς ἐποχῆς. Μορφολογικὴ ἀνάλυσις αὐτῶν. Μεγάλαι μουσικαὶ μορφαί : Σόμπερτ, Σούμπαν, Μέντελσον, Λίστ, Σοπέν, Μπράμς, Μπερλιόζ κλπ.

Γραπτὴ ἀπόδοσις κατ' οἶκον τῶν ἐντυπώσεων ἀπὸ τῆς μουσικῆς ἀκρόασις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

ΠΡΩΤΗ (Α) ΤΑΞΙΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ ΛΥΚΕΙΟΥ ΓΕΝΙΚΗΣ ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΕΩΣ

Ἄρθρον 3.

Διδασκόμενα μαθήματα καὶ ὥραι ἐβδομαδιαίας διδασκαλίας αὐτῶν.

Τὰ διδασκόμενα μαθήματα εἰς τὴν Α' τάξιν Ἑσπερινοῦ Λυκείου Γενικῆς Κατευθύνσεως καὶ αἱ ἀντιστοιχίαι ὥραι ἐβδομαδιαίας διδασκαλίας τῶν ὁρίζονται ὡς ἑξῆς :

Θρησκευτικὰ	2
Νέα Ἑλληνικὰ	4
Ἀρχαία Ἑλληνικὰ	6
Ἱστορία	2
Γεωγραφία	1
Μαθηματικὰ	4
Φυσικὰ	3
Ξέναι Γλῶσσαι	2
Φυσικὴ Ἀγωγή	1

Σύνολον 25

Ἄρθρον 4.

Διὰ τὴν πρώτην (Α) τάξιν τοῦ Ἑσπερινοῦ Λυκείου Γενικῆς Κατευθύνσεως ὁρίζεται τὸ ἀκόλουθον ἀναλυτικὸν πρόγραμμα διδασκίας κατὰ κἀθήμια ὥραι :

1. Αἱ διατάξεις τοῦ ἁρθροῦ 2 τοῦ παρόντος Π. Δ/τος, διὰ τὸν ὅτιον ὁρίζεται τὸ ἀναλυτικὸν πρόγραμμα τῆς διδασκαλίας ὕλην τῶν μαθημάτων τῆς Α' τάξεως τοῦ ἡμερησίου Λυκείου Γενικῆς Κατευθύνσεως ἰσχύον καὶ διὰ τὰ ἀντιστοιχα μαθήματα τῆς πρώτης (Α) τάξεως τοῦ Ἑσπερινοῦ Λυκείου Γενικῆς Κατευθύνσεως, ἐπιφυλασσομένης τῶν διατάξεων τῆς ἐπομένης παραγράφου.

2. Ἡ διδασκτέα ὕλη τῶν μαθημάτων, διὰ τὰ ὅποια αἱ διατάξεις τοῦ ἁρθροῦ 3 τοῦ παρόντος Π. Δ/τος προβλέπουν ἡλαττωμένον ἀριθμὸν ὥρων διδασκαλίας, μειώνεται ἢ προσαρμύζεται ὡς ἑξῆς :

α) Ἀπὸ τὴν διδασκτέαν ὕλην τῆς Ἱστορίας, τὴν προβλεπομένην ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ ἁρθροῦ 2 τοῦ παρόντος Π. Δ/τος, ἐξαιροῦνται τὰ πέραν τῆς ἀνάδου τοῦ Μακεδονικοῦ Ἑλληνισμοῦ κεφάλαια.

β) Ἀπὸ τὴν διδασκτέαν ὕλην τῶν Μαθηματικῶν (Ἀλγεβρα - Τριγωνομετρία, ὥραι 2, Γεωμετρία ὥραι 2) τὴν καθορίζον διὰ τὸν αὐτὸν διατάξων, ἐξαιροῦνται τὰ πέραν τῶν ἀνωτέρων Β' βαθμοῦ κεφάλαια τῆς ὕλης τῆς Ἀλγέβρας.

γ) Ἀπὸ τὴν διδασκτέαν ὕλην τῶν Φυσικῶν (Φυσικὴ ὥραι 2, Χημικὰ ὥραι 1), τὴν ὅποιαν προβλέπουν αἱ αὐταὶ διατάξεις, ἐξαιροῦνται τὰ πέραν τῶν μοριακῶν φαινομένων κεφάλαια τῆς Φυσικῆς καὶ τὰ πέραν τοῦ στοιχείου αἰθέρος κεφάλαια τῆς Χημείας.

δ) Ἡ προβλεπομένη ὑπὸ τῶν αὐτῶν διατάξεων διδασκτέα ὕλη τῶν ξένων γλωσσῶν προσαρμύζεται εἰς τὸν χρόνον τὸν ὅποιον προβλέπουν διὰ τὴν διδασκαλίαν τοῦ μαθήματος αἱ διατάξεις τοῦ ἁρθροῦ 3 τοῦ παρόντος Π. Δ/τος.

ε) Ἀπὸ τὴν διδασκτέαν ὕλην τῆς Φυσικῆς Ἀγωγῆς, τὴν ὅποιαν προβλέπουν αἱ αὐταὶ διατάξεις, ὑπ' εὐθύνη τοῦ διδάσκοντος τὸ μάθημα καθηγητῶν, ἐπιλέγεται ἡ δυναμένη νὰ προσαρμώσῃ εἰς τὸν διαθέσιμον χρόνον καὶ εἰς τὰς εἰδικὰ συνθήκας λειτουργίας τοῦ Ἑσπερινοῦ Σχολείου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ
ΠΡΩΤΗ (Α) ΤΑΞΙΣ ΠΡΟΤΥΠΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ
ΚΛΑΣΙΚΩΝ ΛΥΚΕΙΩΝ

Άρθρον 5.

1. Τὰ διδασκόμενα βασικά εἰς τὴν πρώτῃν (Α) τάξιν τῶν Προτύπων Ἑλληνικῶν Κλασσικῶν Λυκείων καὶ αἰ ὥραι ἐβδομαδιαίας διδασκαλίας τῶν ὁρίσκωνται ὡς ἐξῆς :

Θρησκευτικά	3
Νέα Ἑλληνικά	4
Ἀρχαία Ἑλληνικά	8
Λατινικά	3
Ἱστορία	3
Μαθηματικά	3
Φυσικὴ - Χημεία μετὰ στοιχείων	3
Ὀρυκτολογίας	3
Ξέναι Γλώσσαι	2 + 2
Φυσικὴ Ἀγωγή	2

Σύνολον 33

2. Εἰς ἣν περίπτωσιν τὰ Πρότυπα Λύκεια Κλασσικῆς Κατευθύνσεως λειτουργοῦν ὡς Οἰκοτροφεῖα ἐντάσσονται εἰς τὸ ἡμερήσιον πρόγραμμα αὐτῶν ἀπογευματινὰ ἑλευθέρας ἐκπαιδευτικῆς ἀσχολήσεως τῶν μαθητῶν εἰς τοὺς ἀκολουθοῦσας τρεῖς :

- α) Ἀθλητισμός στίβου (ἢ ὑγροῦ στίβου).
 - β) Δακτυλογραφία, ἀλληλογραφία, ὁργάνωσης καὶ διακινήσεως γραμματείας.
 - γ) Μουσικὴ καὶ γενικώτερον καλλιτεχνία.
3. Εἰς περίπτωσιν κατὰ τὴν ὅποιαν τὰ σχολεῖα αὐτὰ δὲν λειτουργοῦν ὡς οἰκοτροφεῖα, αἰ ὥραι αἰ προβλεπόμεναι διὰ τὸ μάθημα τῆς Φυσικῆς Ἀγωγῆς αὐξάνονται εἰς τρεῖς (3).

Άρθρον 6.

Ἀναλυτικὸν πρόγραμμα διδασκαλίας ὕλης.

1. Αἰ διδασκαλίας τοῦ άρθρου 2 τοῦ παρόντος Π. Δ/τος, διὰ τῶν ὁποίων ὁρίζεται ἡ διδασκαλὴ τῶν μαθημάτων τῶν Νέων Ἑλληνικῶν, τῶν Ἀρχαίων Ἑλληνικῶν, τῆς Ἱστορίας, τῶν Γαλλικῶν, τῆς Ἀγγλικῆς καὶ τῆς Φυσικῆς Ἀγωγῆς ἔχουν ἀντίστοιχον ἐφαρμογὴν καὶ διὰ τὰ αὐτὰ μαθήματα τῆς πρώτης (Α) τάξεως τῶν Προτύπων Ἑλληνικῶν Κλασσικῶν Λυκείων.

2. Ἡ διδασκαλὴ τῶν λοιπῶν μαθημάτων τῆς πρώτης (Α) τάξεως τῶν Προτύπων Ἑλληνικῶν Κλασσικῶν Λυκείων ὁρίζεται ὡς ἐξῆς :

Α'. Θρησκευτικά : Εἰς τὴν διδασκαλίαν τῆς τοῦ μαθήματος τῶν Θρησκευτικῶν, τὴν ὅποιαν προβλέπουν αἱ διατάξεις τοῦ άρθρου 2 τοῦ παρόντος Π. Δ/τος προστίθενται περικοπαὶ Πατερικῶν Κειμένων, διὰ ὅποια διδάσκονται μὲν ὥραν τὴν εβδομάδα αὐτοτελῶς.

Β'. Λατινικά :

1. Σκοπὸς τοῦ μαθήματος : Διὰ τῆς διδασκαλίας τοῦ μαθήματος τῶν Λατινικῶν, ἑτέρας δηλονότι κλασσικῆς γλώσσας καὶ γραμματείας, ἐπιδίδεται μὴ ἀποκτήσῃ οἱ μαθητὰ συνολικὴν κατὰ τὸ δυνατόν καὶ ἄμεσον περὶ τῆς κλασσικῆς ἀρχαίτητος ἀντίληψιν, διὰ δὲ τῆς ἄμεσου γνωριμίας τῶν μὲν τὰ βασικὰ στοιχεῖα τοῦ Ρωμαϊκοῦ Πολιτισμοῦ διὰ λαβὸν ὁλοκληρωμένην ἰδέαν περὶ τοῦ ἀρχαίου κόσμου, ὅστις ἀποτελεῖ τὴν ἀφετηρίαν καὶ τὴν βάσιν ἀναπτύξεως τοῦ σύγχρονου πολιτισμοῦ.

Εἰδικότερον διὰ τῆς σπουδῆς τῶν λατινικῶν γραμμάτων σκοπεῖται :

α) Ἡ εἰς τοὺς μαθητὰς διεγερσις μονιμωτέρου περὶ τὴν λατινικὴν γραμματείαν ἐνδιαφέροντος.

β) Ἡ εἰσαγωγὴ τῶν μαθητῶν εἰς τὴν γνῶσιν τοῦ χαρακτῆρος, τοῦ πνεύματος καὶ τῶν ἐπιτευγμάτων τοῦ λαοῦ τῶν Ρωμαίων καὶ τῶν ἐγγόντων ἰδίαν παιδευτικὴν ἀξίαν στοιχείων τοῦ πολιτισμοῦ τῶν.

γ) Ἡ ὑπὸ τῶν μαθητῶν πρόσκτησις τοῦ ἀπαραίτητου λεξιλογικοῦ ὅλκτου διὰ τὴν εὐχερестέραν ἐκμάθησιν αἰ πληροτέραν κατανόησιν τῶν λατινικῶν καὶ τῶν εἰς εὐρείαν κλίμακα ἐμπλουτισμένων ἐκ τῆς Λατινικῆς γλώσσας, ὡς καὶ τὴν βαθυτέραν συνειδητοποίησιν τῆς λατινικῆς προ-

λεύσεως ἐπιστημονικῶν, καλλιτεχνικῶν καὶ φιλοσοφικῶν ὁρων, ὅστινες ἔχουν διεθνῶς καθιερωθῇ.

II. Διδασκαλὴ ὕλης :

Α. Γλωσσικὴ διδασκαλία : Διδασκαλία περικοπῶν ἐξ ἐγκριμένων Ἀναγνωστικῶν καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τούτων ἐπαγωγικῆς σπουδῆς τῶν κυριωτέρων γραμματικῶν φαινομένων τῆς λατινικῆς γλώσσας μετὰ παραλλήλων συνεξετάσεως τῶν βασικῶν στοιχείων τῆς λατινικῆς συντάξεως, τῶν ὁποίων ἡ διδασκαλία χωρεῖ προοδευτικῶς διὰ πρακτικῆς κυρίως μεθόδου.

Ἀσκήσεις τῶν μαθητῶν πρὸς ἐμπέδωσιν τῶν διδασκόμενων, γραπταὶ καὶ προφορικαί, κατὰ τὴν διδασκαλίαν τοῦ μαθήματος ἐν τῇ τάξει, ὡς καὶ κατ' οἷον (μεταφορὰ λέξεων, φράσεων καὶ ἀπλῶν προτάσεων ἐκ τῆς λατινικῆς εἰς τὴν ἑλληνικὴν καὶ ἀντιστοίχως βάσει τοῦ ἐκάστοτε γνωστοῦ εἰς τοὺς μαθητὰς λεξιλογίου, ἀσκήσεις συμπληρώσεως, μετασχηματισμοῦ κλπ.).

Β. Ἑρμηνεία κειμένων (1 ὥρα, ἀπὸ τῆς 1ης Φεβρουαρίου μέχρι τῆς λήξεως τῆς διδασκαλίας τῶν μαθημάτων).

Ἑρμηνεία ἐξ εἰδικῶ ἀνθολογίου, ἀποσπασμάτων δοκιμῶν λατινικῶν κειμένων ἐπιλεγμένων ἐπὶ τῇ βάσει γλωσσικῶν καὶ παιδευτικῶν κριτηρίων ἐκ τοῦ ἔργου τοῦ Φαίδρου (Phaedrus), τοῦ Κούριου Κουρτίου (Q. Curtius) τοῦ Αἰλίου Γελίου (A. Gellius) καὶ τοῦ Βαλερίου Μαξίμου (V. Maximus).

Κατὰ τὴν διεξαγωγὴν τοῦ μαθήματος, ἐκτός τῆς συντακτικῆς βιογραφικῆς τῶν ἀνωτέρω συγγραφέων, ἡ διδασκαλία ἀπορριπνύμενη ἐκ τῆς διδασκαλίας ἀποσπασμάτων διεγερεῖ τὸ ἐνδιαφέρον τῶν μαθητῶν πρὸς ἐξέτασιν τῶν κυριωτέρων στοιχείων τοῦ Ρωμαϊκοῦ Πολιτισμοῦ καὶ ἀξιολογεῖ διὰ τὰς εὐκαιρίας διὰ τὴν ὑπὸ τῶν μαθητῶν βαθμιαίαν προσέγγισιν τῶν θεμελιωδῶν ἀξιών τοῦ ρωμαϊκοῦ βίου.

Γ'. Ἡ διδασκαλὴ ὕλης τῶν Μαθημάτων τῶν Ἀλγεβράς Τριγωνομετρίας ὥρα 2, Γεωμετρίας ὥρα 1) ὁρίζεται ὡς ἐξῆς :

1. Ἀλγεβρα - Τριγωνομετρία : Ὡραι 2

1. Στοιχεῖα διανυσματικῆς λογισμῆς : Ὁρθογώνιον σύστημα ἀναφορᾶς. Ὁρθοκανονικὸν σύστημα ἀναφορᾶς. Ἰσοτήτες ἐφαρμοστῶν διανυσμάτων. Ἀθροίσμα δύο ἢ περισσοτέρων διανυσμάτων. Διαφορὰ διανυσμάτων ἀπὸ ἄλλο διανύσματος.

2. Συστήματα ἐξισώσεων α' βαθμοῦ :

Λύσις συστημάτων α' βαθμοῦ μὲν δύο καὶ τρεῖς ἀγνώστους. Κανόνες GRAMER καὶ SARRUS. Ἐφαρμογὰ τῶν συστημάτων μὲν δύο ἀγνώστους εἰς τὴν λύσιν προβλημάτων.

3. Ἐξισώσεις καὶ ἀνισώσεις β' βαθμοῦ :

Συστήματα β' βαθμοῦ. Πράξεις μὲν ριζικῆς δευτέρας τάξεως. Γραφικὴ καὶ ἀριθμητικὴ λύσις τῆς ἐξισώσεως $ax^2 + bx + \gamma = 0$ εἰς τὸ R. Ρίζαι τοῦ τριωνύμου $\varphi(x) = ax^2 + bx + \gamma$. Ἀπλὰ συμμετρικὰ παραστάσεις τῶν ριζῶν τοῦ δευτεροβαθμοῦ τριωνύμου. Πρόσθημον τοῦ τριωνύμου $\varphi(x) = ax^2 + bx + \gamma$ εἰς τὰς διαφορὰς πραγματικῆς τιμᾶς τοῦ x . Λύσις τῶν ἀνισώσεων $ax^2 + bx + \gamma \leq 0$. Ἀπλὰ συστήματα β' βαθμοῦ. Ἐφαρμογὰ εἰς τὴν λύσιν προβλημάτων.

4. Στοιχεῖα Περιγραφικῆς Στατιστικῆς :

Συγκέντρωσις στατιστικῶν δεδομένων. Διακριτὰ καὶ συνεχῆ στατιστικὰ δεδομένα. Παραστάσεις στατιστικῶν δεδομένων μὲν πίνακας καὶ γραφικὰ παραστάσεις. Περιγραφικαὶ στατιστικαί : Μέση τιμὴ, διάμεσος, ἐπικρατούσα τιμὴ, τυπικὴ ἀπόκλισις. Ὑπολογισμοὶ καὶ σημασία αὐτῶν εἰς τὴν μελέτην μιᾶς κατανομῆς συχνοτήτων.

5. Στοιχεῖα Τριγωνομετρίας :

Συμφωνίως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ άρθρου 2 τοῦ παρόντος Π. Δ/τος.

II. Γεωμετρία : Ὡρα 1

Λόγος δύο εὐθυγράμμων τμημάτων, Θεώρημα τοῦ Θαλῆ, Κατασκευὴ τετάρτης ἀναλόγου τριῶν εὐθυγράμμων τμημάτων. Θεώρημα τῆς διχοτομοῦ γωνίας τριγώνων. Ὅμοια εὐθύγραμμα σχήματα. Κριτήρια ὁμοιότητος τριγώνων. Πυθαγόρειον θεώρημα. Αἱ βασικαὶ μετρικαὶ σχέσεις μεταξὺ δευτερευόντων καὶ πρωτευόντων στοιχείων τριγώνων. Ἐμ-

βαδόν ὀρθογώνιου, παραλληλογράμου, τριγώνου, τραπέζιου. Λόγος ἐμβαδόν ὁρίων πολυγώνου. Διαίρεσις εὐθυγράμμου τμήματος εἰς μέσον καὶ ἄκρον λόγον.

Δ'. Ἡ διδασκαλία τῆς τοῦ μαθήματος τῶν Φυσικῶν ὀρίζεται ὡς ἑξῆς :

1. Φυσικὴ : Ὁραϊ 2

Ἔννοια τῆς μηχανικῆς : Βάρος ἐνὸς σώματος. Κατακόρυφος. Μέτρησης τοῦ βάρους μὲ ἐπιμηκύνον ἐλατηρίου. Μεταβολὴ τοῦ βάρους ἐνὸς σώματος ἔνεκα τῆς ἀλλαγῆς τοῦ κατ' ἀντιδιαστολὴν πρὸς τὴν μάζαν.

Σχέσις $p - M$:

Δυνάμεις : Στατιστικὴ θεώρησις τῶν δυνάμεων. Πειραματικὴ μελέτῃ τῆς ἰσορροπίας ἐνὸς στερεοῦ, εἰς τὸ ὅποιον ἐφαρμόζονται παράλληλοι ἢ συντρέχοντες δυνάμεις. Κανόνες συνθέσεως καὶ ἀναλύσεως δυνάμεων. Δράσις - ἀντιδράσις. Δυνάμεις δρώσας μακροθύν. Ἡλεκτροστατικά, μαγνητικά, Τὸ βάρος ὡς εἰδικὴ περίπτωση τῆς παγκοσμίου ἐλξεως. Πίεσιν δυνάμεις. Ἔννοια τῆς πίεσεως. Ἔργον : Ἔργον δυνάμεως. Ἔννοια τῆς ἰσχύος.

Αἱ καταστάσεις τῆς ὕλης :

Διαφόροι καταστάσεις τῆς ὕλης : παραδείγματα γνωστά. Συστάσις τῆς ὕλης : ἄτομα, μόρια, ἰόντα, ἠλεκτρόνια. Ἔννοια ἀπαρίσθησι διὰ τὴν κατανόησιν τῆς διαφορώσεως τῶν διαφόρων καταστάσεων τῆς ὕλης.

Ρευστὴ καταστάσις : Πίεσις ἐπ' ὅντι σημείου ἐντὸς τῆς μάζης ρευστοῦ τινὸς. Ἀτμοσφαιρικὴ πίεσις. Διαφορὰ πίεσεως εἰς δύο σημεία ἐντὸς τῆς μάζης ἰσορροπούντος ρευστοῦ. Ἐφαρμογαί, μέτρησης μίας πίεσεως διὰ στήλης ὑγροῦ. Ποιοτικὰ πειράματα διαστολῶν. Θερμοκρασία. Προσδιορισμὸς τῆς. Ἀέριος κατὰστασις. Συμπιεστότης τῶν ἀερίων. Νόμος τοῦ Mariotte. Μεταβολὴ τοῦ γινόμενου $p \cdot V$ ἀναλόγως τῆς θερμοκρασίας. Κινητικὴ ἐρμηνεία. Πυκνότης ἐνὸς ἀερίου, σχετικὴ πυκνότης.

Θερμότης :

Ἔννοια τῆς ποσότητος θερμότητος. Μετατροπὴ τοῦ ἔργου εἰς θερμότητα καὶ ἀντίστροφος. Ἀρχὴ τῆς μεθόδου τῶν μισμάτων. Μεταβολὴ τῆς καταστάσεως ἐνὸς καθαροῦ σώματος. Πήξις, τήξις, ἐξάτμισις, βρασμός. Ἐρμηνεία τῆς μεταβολῆς τῆς καταστάσεώς του. Ἔννοια τῆς τάξεως καὶ τῆς ἀτάξεως.

II. Χημεία μετὰ στοιχείων Ὁρυκτολογία : Ὁραϊ 1.

1. Μελέτῃ μερικῶν γνωστῶν οὐσιῶν. Μίγματα : Ὁ ἀήρ καὶ τὸ φυσικὸν ὕδωρ.

Καθαρὰ σώματα : τὸ ὕδωρ. Ἀπλὰ σώματα : ὀξυγόνον, ὑδρογόνον.

2. Ἐρμηνεία καὶ ἀναπαράστασις συμβολικῇ τῶν χημικῶν ἀντιδράσεων. Χημικὸς συμβολισμός : Σύμβολα στοιχείων, τύποι, ἀριθμὸς τοῦ Avogadro. Ἀναπαράστασις μίξ χημικῆς ἀντιδράσεως δι' ἐξισώσεως.

3. Ἀντιδράσεις ὀξέως - βάσεως :

Χλωριόχον νάτριον. Ἡλεκτρολύσις, ἰόντα Na^+ καὶ Cl^- . Ἡλεκτροκίνη ἔρμηνεία τοῦ σχηματισμοῦ τῶν ἰόντων ἀπὸ τὰ ἄτομα. Ἀποτέλεσμα εἰς τὰ ἠλεκτρόδια. Ἰσορροπικὸν δέξι, ἰὸν H^+ , καυστικὸν νάτριον, ἰὸν OH^- : Δράσις τῶν ὀξέων καὶ τῶν βάσεων.

4. Ἀντιδράσεις ὀξειδοαναγωγῆς.

Ἔννοια τῆς ὀξειδωτικῆς καὶ τῆς ἀναγωγῆς. Μετατροπὴ τοῦ θεοῦ. Χημικαὶ ἰδιότητες τοῦ θεοῦ ὀξέως. Χημικαὶ ἰδιότητες τοῦ νατρίου ὀξέως, καίσις τοῦ ἀνθρακός.

Ὁρυκτολογία :

Ὁρισμός καὶ διαίρεσις τῆς Ὁρυκτολογίας. Σχῆμα ὀρυκτῶν, φυσικὰ γνωρίσματα ὀρυκτῶν. Περιγραφή ὀρυκτῶν : Στοιχεῖα αὐτοφθῆ, ἑνώσις θεοῦ μετὰ μετάλλων, ὀξειδια καὶ ὑδροξειδια, ἀνθρακικά ἔλαια, φωσφορικά θεοῖα καὶ φθοριώδη ἔλαια, πυριτικά ἔλαια. Ὁργανογενῆ ὀρυκτά. Ὁρυκτὸς πλοῦτος τῆς Ἑλλάδος.

Ε. Ἡ διδασκαλία τοῦ μαθήματος τῆς Γερμανικῆς Γλώσσας (Ὁραϊ 2) ὀρίζεται ὡς ἑξῆς :

Ὁ Γενικὸς σκοπὸς τῆς διδασκαλίας τῆς γερμανικῆς γλώσσας εἰς τὸ Κλασσικὸν Λύκειον εἶναι νὰ παράσῃ εἰς τοὺς μαθητὰς τὰ βασικά καὶ ἀπαραίτητα στοιχεῖα τῆς γλώσσας ὡς προϋποθέσιν διὰ μίαν ἐνδεχόμεν ἀνάπτυξιν καὶ ἐμπλουτισμὸν τῶν γνώσεων των εἰς ὅτι ἀφορᾷ εἰς τὸν γερμανόφωνον πνευματικὸν καὶ λοιπὸν πολιτισμὸν. Εἰδικότερον ἡ διδασκαλία τῆς γερμανικῆς γλώσσας ἀποσκοπεῖ εἰς τὸ νὰ δημοιογήσῃ εἰς τοὺς μαθητὰς τὰς προϋποθέσεις, ὥστε νὰ δύνηται :

α) νὰ κατέχουν τὸ βασικὸν λεξιλόγιον τῆς γερμανικῆς γλώσσας,

β) νὰ κατανοοῦν εὐχερῶς καὶ νὰ ἐμμοῦν ὀρθῶς τὴν γερμανικὴν γλῶσσαν εἰς τὰ πλαίσια τοῦ βασικοῦ λεξιλογίου τῆς, γ) νὰ γνωρίζουν τοὺς κανόνες τῆς ὀρθογραφίας, τοὺς βασικοὺς γραμματικὸς κανόνες καὶ τὴν δομὴν τῆς γερμανικῆς γλώσσας,

δ) νὰ γνωρίζουν ἀπλὰ γερμανικὰ κείμενα,

ε) νὰ συμμετέχουν εἰς τὴν συζητήσιν καὶ νὰ ἐκφράζουν τὴν προσωπικὴν των γνώμην,

στ) νὰ γράφουν ὀρθῶς εἰς τὴν γερμανικὴν,

ζ) νὰ γνωρίζουν ἀπὸ ἀμέσους ἢ ἐμμέσους πληροφορίας τὸν πολιτισμὸν καὶ τὴν πνευματικὴν ζωὴν καθὼς καὶ τὸν τρόπον ζωῆς τῶν κατοίκων τοῦ γερμανοφώνου χώρου.

Διδασκαλία ὕλη :

ΤΑΞΙΣ Α' (Ὁραϊ 2)

1. Λεξιλόγιον : Τὸ λεξιλόγιον αὐτῆς τῆς τάξεως περιλαμβάνει 800 περίπου λέξεις τοῦ βασικοῦ γερμανικοῦ λεξιλογίου. Αἱ λέξεις αὗται ἔχουν σχέσιν μὲ τὸ ἄμεσον περιβάλλον καὶ τὰ διαφέροντα τῶν μαθητῶν καὶ ἐπιλέγονται μὲ κριτικὴν τὴν συγχρότῃ χρήσεως καὶ τὴν χρησιμότητά των εἰς τὰς ἀμεσώτερας γλωσσικὰς ἀνάγκας τῆς καθημερινῆς κυρίως ζωῆς.

2. Προφορικὸς λόγος :

α) Προφορὰ. Ἰδιαίτερα προσοχὴ δίδεται εἰς τὸς φθόγους τῆς γερμανικῆς γλώσσας, οἵτινες δὲν ἀπαντῶνται εἰς τὴν ἑλληνικὴν γλῶσσαν. Χρειάζεται καθοδήγησις τοῦ μαθητοῦ εἰς τὸ νὰ ἀκούῃ ἐνσυνείδητος διὰ νὰ ἐπιτύχῃ καλὴν προφορὰν. Τοῦτο ἐπιτυγχάνεται διὰ σχετικῶν ἀσκήσεων διὰ τῶν ὁποίων θὰ ἐξασφαλισθῇ ὁ μαθητὴς εἰς τὴν ὀρθὴν προφορὰν τῶν γερμανικῶν φθόγων καὶ ἐκφράσεων.

β) Προφορικὰ ἀσκήσεις. 1) Χρειάζεται νὰ γίνεταί ἐπεξεργασία τῶν κειμένων καὶ νὰ δίδεται ἰδιαίτερα προσοχὴ εἰς τοὺς διαλόγους τοῦ διδασκατικοῦ βιβλίου δι' ἐπαναλήψεως τῶν κειμένων αὐτῶν δι' ἀσκήσεων.

2. Νὰ γίνωνται ἐπαναληπτικαὶ ἀσκήσεις (PATTERN DRILL) διὰ τὴν ἐμπέδωσιν τοῦ λεξιλογίου καὶ τῆς γραμματικῆς.

3. Οἱ διάλογοι θὰ ἀποδίδωνται, ἐπιτυχέστερα, ἂν γίνεταί διανομὴ ᾠδῶν, μὲ ἐρωτήσεις καὶ συζητήσεις ἐπὶ τῶν διαλόγων καὶ τῶν κειμένων καὶ πληροφορίας ἀπὸ τὸ περιβάλλον.

Γενικῶς οἱ μαθητὰ ἀσκοῦνται εἰς τὴν σύνθεσιν ἀπλῶν προτάσεων, καταφατικῶν καὶ ἀρνητικῶν ἐπὶ τῇ βάσει ἀντιστοιχῶν ἐρωτημάτων καὶ ἐπὶ θεμάτων σχετικῶν μὲ τὴν οἰκογένειαν, τὸ σχολεῖον, τὸ ἐπάγγελμα, τὰ ταξίδια, τὰς ἐκπαιδεύσεις κτλ.

4. Θὰ γίνωνται ἀσκήσεις διὰ τὴν ἀκουστικὴν κατανόησιν. Ἀνάγνωσις :

Θὰ ἔχῃ τὴν ἀκόλουθον διάταξιν :

α) Ἀνάγνωσις λέξεων, ἐκφράσεων καὶ προτάσεων, αἱ ὁποῖαι γράφονται ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ ἐπὶ τοῦ πίνακος.

β) Ἀνάγνωσις κειμένων καὶ διαλόγων ἐπὶ θεμάτων καθημερινῶ ἀνδιαφέροντος.

γ) Ἀνάγνωσις μικρῶν κειμένων σχετικῶν μὲ γεωγραφικά στοιχεία.

δ) Ἀνάγνωσις καὶ ἐκμύθησις μερικῶν μικρῶν ποιημάτων. Γραμματικὴ καὶ Συντακτικὴ :

Εἰς αὐτὴν τὴν τάξιν θὰ διδασκῶν τὰ βασικὰ στοιχεῖα τῆς δομῆς τῆς γλώσσας, δηλαδὴ γραμματικὰ καὶ συντακτικὰ φαινόμενα σχετιζόμενα μὲ τὰς πρώτας ἀνάγκας γλώσσας τῆς γλώσσας. Αὐτὰ εἶναι τὰ ἑξῆς :

Κλίσεις του ουσιαστικού (ὀνομαστική, αἰτιατική, δοτική ἐνικού καὶ πληθυντικού).

Ὅριστικὸν καὶ ἀόριστον ἄρθρον.

Κλίσεις ῥημάτων καὶ βοηθητικῶν ῥημάτων εἰς τὸν Ἑνεστώτα. Ἡ προστακτικὴ τοῦ β' προσώπου, ἡ ὁποία χρησιμοποιοῦται χάριν εὐγενείας.

Προθέσεις συντασσόμεναι μετὰ δοτικῆς καὶ αἰτιατικῆς. Ἀντωνυμιαί: Προσωπικαί, κτηνικαί, ἐρωτηματικαί καὶ ἐρωτηματικὰ ἐπιρρήματα.

Ἀρθροί. Ἡ ὥρα. Αἱ ἐποχαὶ τοῦ ἔτους.

Ἡ ὁσέως τῆς δοτικῆς καὶ αἰτιατικῆς εἰς ὀνόματα καὶ ἀντωνυμίας ὡς ἀντικείμενα.

Ἐρωτήσεις κρίσεως.

Τὰ γραμματικὰ καὶ συντακτικὰ φαινόμενα δὲν διδάσκονται μεμονωμένα, ἀλλὰ πάντοτε ἐπὶ τῇ βάσει προτάσεων καὶ κειμένων καὶ, ἀφοῦ συνειδητοποιήσῃ διὰ σχετικῶν ἀσκήσεων, διατυπώνται εἰς κανόνας.

Γραπταὶ ἀσκήσεις.

Συστηματικὰ γραπταί, ἐπὶ τῶν δεδομένων, ἀσκήσεις ἐν τῷ σχολεῖν καὶ κατ' οἶκον πρὸς πληρεστέραν ἀφομοίωσιν καὶ ἐμπέδωσιν.

Ἀντιγραφή κειμένων καὶ διαλόγων ἐκ τοῦ διδακτικοῦ βιβλίου.

Γραφή καθ' ὑπαγόρευσιν.

Γραπταὶ ἀσκήσεις γραμματικῆς ἐντός τῆς αἰδούσης διδασκαλίας καὶ κατ' οἶκον.

Συμπλήρωσις ἑλλειπῶν κειμένων ἐν τῇ ἐξάσκῃ εἰς τὴν γραμματικὴν καὶ τὴν ὀρθογραφίαν.

Γραπτὴ μετατροπὴ τῶν διαλόγων (TRANSFER) διὰ τὴν καταγραφὴν προτάσεων τρεπομένων εἰς ἀρνητικὰς ἢ ἐρωτηματικὰς καὶ ἀντιστροφάς.

Γραπτὴ μετατροπὴ τῶν κειμένων εἰς διαλόγους.

3. Ὡς μέρος τῆς διδασκίας ὕλης τῶν μαθημάτων τῆς Ἱστορίας, τῶν Μαθηματικῶν καὶ τῆς Φυσικῆς δύναται νὰ χρησιμοποιῶνται ἀρχαῖον Ἑλληνικὸν Ἱστορικῶν, Μαθηματικῶν καὶ Φυσικῶν, τὰ ὁποῖα διδάσκονται ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὰς ἀντιστοίχους διδασκτικὰς ἐνότητες.

4. Ἐκ τῶν τριῶν συγχρόνων εὐρωπαϊκῶν γλωσσῶν, τὰς ὁποίας αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος περιλαμβάνουν εἰς τὰ υποχρεωτικῶς διδασκόμενα μαθήματα τῶν Προτύπων Ἑλληνικῶν Κλασσικῶν Λυκείων, οἱ μαθηταὶ τῶν σχολείων αὐτῶν διδάσκονται τὰς δύο.

Ἄρθρον 7.

Γενικὴ διάταξις περὶ τῆς κατὰ τάξιν διδασκίας ὕλης τῶν εἰς τὰ Σχολεῖα Γενικῆς Μέσης Ἐκπαίδευσεως διδασκωμένων ξένων γλωσσῶν.

1. Διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ ἀναλυτικοῦ προγράμματος διδασκίας ὕλης ἐκάστης τῶν ξένων γλωσσῶν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ὁ ἀριθμὸς τῶν σχολικῶν ἐτῶν, καθ' ἃ ἡ γλῶσσα αὕτη ἐδιδάχθη εἰς τοὺς μαθητὰς ἐκάστης τῶν τάξεων, εἰς τρόπον ὥστε εἰς τὴν τάξιν, τῆς ὁποίας οἱ μαθηταὶ διδάσκονται τὸ πρῶτον τὴν ξένην γλῶσσαν, ἐφαρμόζεται τὸ προβλεπόμενον διὰ τὴν πρώτην (Α') τάξιν τοῦ Γυμνασίου ἀναλυτικὸν πρόγραμμα τῆς γλώσσας αὐτῆς, εἰς τὴν τάξιν, τῆς ὁποίας οἱ μαθηταὶ διδάσκονται διὰ δευτέρου σχολικῶν ἔτος τὴν ξένην γλῶσσαν, ἐφαρμόζεται τὸ προβλεπόμενον διὰ τὴν δευτέραν (Β') τάξιν Γυμνασίου ἀναλυτικὸν πρόγραμμα καὶ καθεξῆς ὁσούτως.

2. Αἱ διατάξεις τῆς προηγούμενης παραγράφου δὲν ἀφορροῦν εἰς μεμονωμένας περιπτώσεις μαθητῶν, διδασκόντων τὴν ξένην γλῶσσαν διάφορον ἀριθμὸν ἐτῶν πρὸς τοὺς λοιποὺς μαθητὰς τῆς εἰς ἡν φοιτοῦν, τάξεως.

Εἰς τὸν ἵπποτον Ἑθνικῆς Παιδείας καὶ Ὁρθοπεδικῶν, ἀνατίθενται τὴν δημοσίευσιν καὶ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 4 Μαΐου 1978

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Δ. ΤΣΑΤΣΟΣ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΡΔΙΤΣΙΔΗΣ

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 374

Περὶ τοῦ ἀναλυτικοῦ προγράμματος τῆς Γ' τάξεως τοῦ ἡμερησίου Γυμνασίου καὶ τοῦ ὁρολογίου καὶ ἀναλυτικοῦ προγράμματος τοῦ Ἑσπερινοῦ Γυμνασίου.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ἔχοντας ὑπ' ὄψιν:

1. Τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 28 παρ. 6 τοῦ Ν. 309/1976.
2. Τὰς ὑπ' ἀριθμ. 17, 80, 83, 84, 86, 87 καὶ 88/1977 πράξεις τοῦ Κέντρου Ἐκπαιδευτικῶν Μελετῶν καὶ Ἐπιμορφώσεως (ΚΕΜΕ).
3. Τὴν ὑπ' ἀριθμ. 170/1978 γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, προτάσει τοῦ Ἱπουργοῦ Ἑθνικῆς Παιδείας καὶ Ὁρθοπεδικῶν, ἀποφασίζοντες:

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

ΑΝΑΛΥΤΙΚΟΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ ΤΩΝ ΜΑΘΗΜΑΤΩΝ ΤΗΣ Γ' ΤΑΞΕΩΣ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ

Ἄρθρον 1.

Τὸ ἀναλυτικὸν πρόγραμμα τῶν διδασκωμένων μαθημάτων εἰς τὴν Γ' τάξιν τοῦ Γυμνασίου εἶναι τὸ ἀκόλουθον:

ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΑ

ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΠΙΣΤΙΣ ΚΑΙ ΖΩΗ

ΣΚΟΠΟΣ

Σκοπὸς τοῦ μαθήματος τῶν Ὁρθοπεδικῶν εἰς τὴν Γ' τάξιν τοῦ Γυμνασίου εἶναι:

Νὰ μυήσῃ τοὺς ἀνησυχούς ἐφήβους τῶν 15 ἐτῶν εἰς τὰ βασικὰ δόγματα τῆς Ὁρθοδόξου Πίστεως, διὰ νὰ μάθουν, τὶ πρέπει νὰ πιστεύουν.

Νὰ θεμελιώσῃ θεωρητικῶς καὶ θεολογικῶς τὴν ἠθικὴν συμπεριφορὰν τοῦ ἀνθρώπου καὶ ἰδιαιτέρως τοῦ ὀρθοδόξου Χριστιανοῦ.

Νὰ δώσῃ ἀπάντησιν εἰς βασικὰ πρακτικὰ προβλήματα τῆς ἠθικῆς διαγωγῆς τοῦ ἀνθρώπου, καὶ

Νὰ καταδείξῃ τὴν ἄμεσον σχέσιν τῆς πίστεως καὶ τῆς ζωῆς τοῦ πιστοῦ πρὸς τὴν ὀρθόδοξον λατρείαν.

ΔΙΔΑΚΤΕΑ ὙΛΗ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

1. Ἡ ΠΙΣΤΙΣ Εἰς τὴν ΖΩΗΝ ΗΜΩΝ

Ἡ πίστις ὡς ἀποδοχὴ αὐθεντίας. Ἡ ἀνεγκλίτης τῆς Πίστεως.

Ἡ πίστις ὡς ἐμπιστοσύνη εἰς τὸν Λόγον τοῦ Θεοῦ. Ὁρ-
θοδόξος πίστις.

«Πρᾶξις θεωρίας ἐπιβάσεις.»

ΜΕΡΟΣ Α'.

ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ

2. Ἡ ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ Εἰς τὴν ΕΚ-
ΚΛΗΣΙΑΝ.

Αἱ πηγαὶ τῆς θείας Ἀποκαλύψεως.

Τὸ θεῖον καὶ τὸ ἀνθρώπινον στοιχεῖον εἰς τὴν Ἀγίαν Γραφήν.

Ἡ σπουδαιότης τῆς Ἀγίας Γραφῆς καὶ τῆς Ἱερᾶς Παραδόσεως εἰς τὴν Ἐκκλησίαν.

3. ΤΡΙΑΔΙΚΟΣ ΘΕΟΣ

«Ὅτι σοὶ πρέπει πᾶσα δόξα τιμὴ καὶ προσκύνησις τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι. Ἡ Τριαδικὴ θεοφάνεια κατὰ τὴν Θ. Λειτουργίαν.

Ἡ φανέρωσις τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ εἰς τὴν δημιουργίαν καὶ τὴν Ἐκκλησίαν.

Σύνοψις τῆς ἀληθείας διὰ τὴν Ἀγίαν Τριάδα.

4. ΑΓΙΟΣ Ο ΘΕΟΣ, ΠΑΤΗΡ

«Ὁ Θεὸς ὁ ἅγιος, ὁ ἐν ἁγίοις ἀναπαυόμενος» (εὐχὴ τρισ-
γίου ὕμνου).

Ἡ θεολογικὴ σημασία τοῦ τρισαγίου ὕμνου καὶ τῆς εὐχῆς τοῦ.

Ἡ ἀγιότης τοῦ Θεοῦ καὶ ὁ σεβασμὸς τοῦ ὀνόματός του.

Ἡ γνώσις τοῦ Θεοῦ ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων εἰς τὸν λειτουργικὸν χρόνον.

5. ΑΓΙΟΣ ΙΣΧΥΡΟΣ, Ο ΥΙΟΣ ΚΑΙ ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

«Και ἔστι τὰ ἐλὲν τοῦ μεγάλου Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ».

Ἁ Χριστός, τὸ κέντρον τῆς Λατρείας.

Ἁ Χριστός ὡς ὁ Κύριος, ὁ Δημιουργὸς καὶ ὁ Σωτὴρ τοῦ κόσμου.

Ἁ ἀχώρητος Θεὸς καὶ ἡ πανταχοῦ παρουσία τοῦ Χριστοῦ.

6. ΑΓΙΟΣ ΑΘΑΝΑΤΟΣ. ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ
«Νῦν τὸ Παράκλητον Πνεῦμα, ἐπὶ πᾶσαν σάρκα ἐκκέχυται» (ἰδιωμ. Ἐσπερινὸν Πεντηκοστῆς). Τὸ Ἅγιον Πνεῦμα εἰς τὴν Λατρείαν.

Τὰ χαρίσματα τοῦ Ἁγίου Πνεύματος: Ὁ χορηγὸς τῆς ζωῆς καὶ τῆς Ἀθανασίας, ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν.

Ἁ ἀληθινὸς Παράκλητος – Τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας.

7. Η ΣΑΡΚΩΣΙΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΚΑΙ ΛΟΓΟΥ

«Καταβεβήμενος διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν σαρκωθῆναι ἐκ τῆς ἁγίας Θεοτόκου... ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας» («Ὁ Μονογενὴς Υἱός...»).

Τὸ μήνυμα τῶν Χριστουγέννων ὅπως παρουσιάζεται εἰς τὸ τροπικόν τοῦ Μ. Ἐσπερινοῦ τῶν Χριστουγέννων «Δεῦτε ἀγαλλιασόμεθα τῷ Κυρίῳ».

Τὸ πρόσωπον τῆς Θεοτόκου καὶ ὁ ρόλος τῆς εἰς τὴν σάρκωσιν τοῦ λόγου.

8. Ο ΘΕΑΝΘΡΩΠΟΣ ΙΗΣΟΥΣ ΧΡΙΣΤΟΣ

«... ἄνθρωπος γενόμενος δι' ἡμᾶς οὐκ εἰς διὰ δῶδα προσάπαν τεκνόμενος...» (Δοξαστικὸν Ἐσπερινὸν Κυριακῆς πλ. Β' ἡγίου).

Ἁ θεανθρωπινὴ φύσις τοῦ Κυρίου (σύνολος διδασκαλίας). Ἁ ἡμιτελής καὶ τὰ κλημάτων Σημασία τῆς παραβολῆς.

9. Ο ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΥΤΩΤΗΤΟΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ
«Σῶσαι θέλων τὸν κόσμον ὁ τῶν ὅλων κοσμητὴρ, πρὸς τοῦτον αὐτεπάγγελτος ἦλθεν» (Σ' τοῦ Ἀκαθίστου).

Ἁ Μεσσία, τὸ λυτρωτικὸν μήνυμα τοῦ Χριστοῦ, ὅπως παρουσιάζεται εἰς τὴν θείαν λατρείαν (Στ' ὥρα κ.λπ.).

Ἁ Ἰησοῦς Χριστὸς τὸ Α' καὶ τὸ Ω' εἰς τὴν Ἐκκλησίαν καὶ τὴν ζωὴν ἡμῶν.

10. Η ΣΤΑΥΡΙΚΗ ΘΥΣΙΑ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ

Ἁ ΣΑΡΚΙ ὑπνώσας ὡς θνητὸς ὁ Βασιλεὺς καὶ Κύριος».

Ἁ προσφορά τῶν Τιμίων Δώρων: Ἁ Ἐπιστολή εἰς τὸν Θεὸν καὶ κοινωνία ἀγάπης. Ὁ συμβολισμὸς τῆς Μεγάλης Εἰσοδου.

Τὸ νόημα τῆς σταυρικῆς θυσίας τοῦ Χριστοῦ.

11. Ο ΑΓΓΕΛΙΚΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

«Ἁγγελοι πρωτοστάτης οὐρανὸν ἐπέμφθη...» (Α' τοῦ Ἀκαθίστου).

Οἱ Ἁγγελοι εἰς τὴν θείαν Λατρείαν.

Τὸ ἔργον τῶν ἀγγέλων εἰς τὴν σωτηρίαν τοῦ ἀνθρώπου καὶ τοῦ κόσμου.

Οἱ ἄγγελοι προστάται καὶ βοηθοὶ τῶν πιστῶν.

12. Ο ΚΟΣΜΟΣ, Η ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

«Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν... ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς» (Σύμβολον τῆς Πίστεως).

Ἁ δημιουργία ἔργον τῆς ἀγάπης καὶ τῆς σοφίας τοῦ Θεοῦ.

Ἁ δημιουργία τοῦ κόσμου «ἐκ τοῦ μὴ ὄντος» (εὐχὴ τρισάγιου ὕμνου).

13. Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΕΙΚΟΝ ΚΑΙ ΟΜΟΙΩΣΙΣ ΘΕΟΥ.

«Πλάσας τὸν ἄνθρωπον, χοῦν λαβὼν ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ εἰκόνη τῆς ὁ Θεός, τιμήσας...» (εὐχὴ πρὸ τοῦ κατήγιασμοῦ τῆς Λειτουργίας τοῦ Μ. Βασιλείου).

Ἁ ἄνθρωπος ὡς εἰκόνη τοῦ Θεοῦ.

Ἁ Προσομοίωση τοῦ ἀνθρώπου.

14. Η ΠΡΟΝΟΙΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΠΑΤΡΟΣ

«Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς...» (Κυριακὴ προσευχή).

Τὰ τέκνα ὁμιλοῦν πρὸς τὸν Πατέρα τῶν.

Ἁ εἰδικὴ Πρόνοια τοῦ Θεοῦ διὰ τὰ λογικὰ πλάσματα του.

Πρόνοια καὶ προορισμός (ἀπόλυτος προορισμός, τύχη κτλ.).

15. Η ΤΡΑΓΩΔΙΑ ΤΗΣ ΑΜΑΡΤΙΑΣ

Ἁ Ἠμάρτηκα Κύριε, ἡμάρτηκα καὶ τὰς ἀνομίας μου ἐγὼ γινώσκω» (Εὐχὴ Μανασσῆ ἐκ τοῦ Μ. Ἀποδείκνους).

Τὸ οὐσιαστικὸν περιεχόμενον τῆς ἀμαρτίας καὶ αἱ συνέπειαι αὐτῆς.

Ἁ ἀπολύτωση τοῦ ἀνθρώπου εἰς τὸν Χριστιανισμόν καὶ ἐκτός αὐτοῦ (εἰδωλὰ, μυθολογία, ὀρθοσκεία, ἀθεΐα κτλ.).

16. Η ΧΑΡΙΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

Ἁ ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ...» (ἀπὸ τὴν θείαν Λειτουργίαν). Τὶ εἶναι ἡ θεία Χάρις.

Ἁ ἐνέργεια καὶ δωρεὰ τῆς θείας Χάριτος.

Ἁ θεία Χάρις καὶ ἡ ἐλευθερία τοῦ ἀνθρώπου.

17. ΤΑ ΜΥΣΤΗΡΙΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

Ἁ ἡ θεία Χάρις ἡ πάντοτε τὴν ἀσθενῆ θεραπεύουσα καὶ τὰ ἐλλείποντα ἀναπληροῦσα (ἀπὸ τὴν ἱερὰν ἀκολουθίαν τῆς χειροτονίας).

Τὰ μυστήρια εἰς τὴν Λατρείαν: ἀριθμὸς, διαίρεσις, ἀναγκαιότης, ἐγκυριότης, τελετουργικὸν πλαίσιον, ἐντὸς τοῦ ὁποῦν τελοῦνται.

Ἁ θεολογία τῶν μυστηρίων.

18. Η ΒΑΣΙΛΕΙΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

«Οὐκέτι εἰς τὴν ἐπίγειον Ἱερουσαλὴμ... ἀλλὰ συνανηψὺ ὑμᾶς εἰς τὴν ἄνω Ἱερουσαλὴμ, ἐν τῇ Βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν» (Ὁρθρος τῆς Μ. Δευτέρας).

Ἁ κοινωνία τοῦ Θεοῦ μετὰ τοῦ ἀνθρώπου.

Ἁ κλήσις τοῦ ἀνθρώπου εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

Ἁ θεία Λειτουργία ὡς μετοχή τοῦ ἀνθρώπου εἰς τὴν Βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

19. Η ΚΑΙΝΗ ΚΤΙΣΙΣ ΚΑΙ Η ΦΥΣΙΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

Ἁ Πεντηκοστὴν ἐορτάζομεν καὶ Πνεύματος ἐπιδημίαν...» (ἀπὸ τὴν ἀκολουθίαν τῆς Πεντηκοστῆς).

Ἁ Ἐκκλησία εἶναι διαρκὴς Πεντηκοστή.

Ἁ Ἐκκλησία ὡς λατρευτικὴ κοινότης.

Ἁ Πεντηκοστή καὶ αἱ πρακτικαὶ ἐπιπτώσεις αὐτῆς εἰς τὴν ζωὴν τοῦ πιστοῦ.

20. ΤΑ ΜΕΛΗ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

«Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, Χριστὸν ἐνεδύσασθε...» (ἀκολουθία Βαπτισματος).

Τὸ Ἅγιον Βάπτισμα: ὁρατὰ σημεῖα, ἀποτελέσματα, συμβολισμοί, σημασία.

Τὸ Ἅγιον Χρίσμα καὶ ἡ σημασία αὐτοῦ.

Ἐκκλησία ἐπὶ τῆς γῆς (στρατευομένη) καὶ εἰς τὸν οὐρανὸν (θριαμβεύουσα).

21. Η ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΧΑΡΑ ΚΑΙ ΕΟΡΤΗ

«Εορτὴν εορτὴ καὶ πηγύριον πανηγύρεων» (Ἀναστάσιμος Κανὼν).

Ἁ χαρὰ τῆς Κυριακῆς ἐορτῆς διὰ τοὺς πιστοὺς.

Ἁ ἡλὴ καὶ ἡ μορφὴ εἰς τὴν Ὁρθόδοξον Λατρείαν.

Ἁ ἡλὴ καὶ ἡ σημασία τῶν ἱερῶν σκευῶν καὶ τῶν ἀμφίων

22. Η ΟΜΟΛΟΓΙΑ ΤΗΣ ΑΛΗΘΕΙΑΣ

«Ὁ πρὸ αἰῶνος Σοφία, Ζωή, Ἁγίασμα, Δύναμις, τὸ Φῶς τὸ ἀληθινόν.» (ἀπὸ τὴν θείαν Λειτουργίαν τοῦ Μ. Βασιλείου, εὐχὴ πρὸ τοῦ κατήγιασμοῦ).

Ἁ ΑΛΗΘΕΙΑ, ὡς Σοφία, Ζωή, Δύναμις. Τὸ νόημα τοῦ ὁρθοδόξου δόγματος.

Προσπάθεια διὰ τὴν διατύπωση τῆς χριστιανικῆς ἀληθείας.

Ἀλήθεια ἐξ ἀποκαλύψεως καὶ ἀνθρωπινῆς γνώσεως.

23. Η ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ ΚΑΙ ΑΙ ΑΙΡΕΣΕΙΣ

«Οἱ Προφῆται ὡς εἶδον, οἱ Ἀπόστολοι ὡς ἐδίδασκαν... οὕτω προνοοῦμεν...» (Συνδικὸν τῆς Ζ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου, Κυριακὴ τῆς Ὁρθοδοξίας).

Τὸ μυστήριον τῆς Ἀληθείας καὶ ὁ ὁρθολογισμὸς τῆς αἰρέσεως.

Ἁ Ὁρθόδοξία ἀντιμετωπίζει τὰς διαφόρους αἰρέσεις καὶ ἰδεολογίας (παρελθόν – παρόν).

24. ΤΟ ΚΑΚΟΝ ΚΑΙ Ο ΘΑΝΑΤΟΣ

«Ποία τοῦ βίου τρυφή διαμένει λυτῆς ἀμέτοχος....» (ἀπὸ τὴν νεκρώσιμον ἀκολουθίαν).

Ἡ εἰσόδος τοῦ Φυσικοῦ καὶ τοῦ ἡθικοῦ κακοῦ εἰς τὸν κόσμον (ἀσθένεια, πόνος, θλίψις, δουλεία, καταδυνάστευσις κτλ.).

Τὸ γεγονὸς τοῦ θανάτου. Ὁ «Ἀδης, ἐσχάτος ἐχθρὸς τοῦ ἀνθρώπου».

25. ΕΙΔΟΜΟΝ ΤΟ ΦΩΣ ΤΟ ΑΛΗΘΙΝΟΝ.

«Τὸν μαθητὴν ὁρῶντων Σε ἀνελήφθης, Χριστέ, πρὸς τὸν Πατέρα συνεδριάζων» (ἀπὸ τὴν ἀκολουθίαν τῆς Ἀναλήψεως).

Ἰστορήσεις τῆς ἀποστολῆς τοῦ Παρακλήτου.

Τὸ γεγονὸς καὶ ἡ σημασία τῆς Ἀναλήψεως τοῦ Κυρίου.

Ἡ ἀνάστασις τοῦ ἀνθρώπου ἐκ δεξιῶν τοῦ Θεοῦ Πατρός.

26. Η ΠΡΟΣΔΟΚΙΑ ΤΟΥ ΕΡΧΟΜΕΝΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

«Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης....» (Σύμβολον τῆς Πίστεως).

Ὁ Κριτὴς τῶν ζώντων καὶ τῶν νεκρῶν.

Τὸ νόημα τῆς «ῥόδου» ἡμέρας.

ΜΕΡΟΣ Β'.

ΟΡΘΟΠΡΑΞΙΑ

(Δειξὼν μοι τὴν πίστιν σου ἐκ τῶν ἔργων σου)

27. ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΑΛΗΘΕΙΑ ΚΑΙ ΖΩΗ

«Ἐλαψὼν ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν, φιλόνηρωτε Δέσποτα, τὸ τῆς σῆς θεογνωσίας ἀκήρατον φῶς....» (εὐχὴ πρὸ τῶν Ἀναγνώστων).

Ἡ ἀλήθεια καὶ ἡ ζωὴ εἰς τὴν Ὁρθόδοξον λατρείαν.

Τὰ γνωρίσματα τῆς Ὁρθοδοξίας.

Ἡ ἀποστολὴ τῆς Ὁρθοδοξίας εἰς τὸν σύγχρονον κόσμον.

28. ΤΑ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ ΤΗΣ ΛΑΤΡΕΙΑΣ Ο ΝΟΜΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ.

«Σοφία. Ὁρθό. Φῶς Χριστοῦ φαίνει πᾶσι» (Θεία Λειτουργία Προηγιασμένων).

Ὁ φυσικὸς καὶ ἡθικὸς Νόμος.

Ἡ ἀποκάλυψις τοῦ Νόμου εἰς τὴν Παλαιὰν Διαθήκην καὶ τὴν μνήμην τῆς ἀγάπης εἰς τὴν Καινὴν Διαθήκην.

29. Η ΣΥΝΕΙΔΗΣΙΣ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ

«Καταξιῶσον ἡμᾶς μεταλλαβεῖν... μετὰ καθαροῦ συνειδότης» (εὐχὴ τῆς θείας Λειτουργίας μετὰ τὸν καθαγιασμόν).

Ἡ ἐννοία καὶ ἡ λειτουργία τῆς συνειδήσεως.

Μορφαὶ ἀσθενοῦς συνειδήσεως. Ὑποσυνειδήτων.

Γνωρίσματα τῆς καθαρᾶς συνειδήσεως.

30. Η ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ

«...ὅνα μὴ ἐλευθερίαν ἄλλοις ἐπαγγελλόμενος, αὐτὸς ὡς δούλος τῆς ἁμαρτίας ἀδικῶς γένομαι....».

Ἡ ἐλευθερία εἰς τὴν φύσιν τοῦ ἀνθρώπου.

Ἡ ἁμαρτία ὡς στέρσις τῆς ἐλευθερίας.

Ἀγὼν καὶ ἀγωγή διὰ τὴν ἀποκτίσιν τῆς ἐλευθερίας.

31. Η ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΖΩΗ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ.

«Τῆς ἡλιθιότητος συκῆς διὰ τὴν ἀκαρπία...» (ἀπόστιχα Ὁρθρου Μ. Δευτέρως).

Ἡ ζωὴ τοῦ ἀνθρώπου καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα.

Αἱ ἀρεταὶ ὡς καρπὸς τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Ἡ πραγματοποίηση τῆς πνευματικῆς ζωῆς.

32. Η ΘΗΚΗ ΖΩΗ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ

«Ὁδηγήσων ἡμᾶς ἐν τῇ δόξῃ σου, τὸ πορεύεσθαι ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου....» (εὐχὴ Ἀ' ἀντιφώνου, ἀπὸ τὴν Θ. Λειτουργίαν τῶν Προηγιασμένων).

Τὸ νόημα τῆς ἡθικῆς ζωῆς.

Ὁ λειτουργικὸς χαρακτὴρ τῆς ἡθικῆς πράξεως.

Ἡ ἀσκήσις τοῦ ἀνθρώπου εἰς τὴν ἡθικὴν ζωὴν.

33. ΤΟ ΠΡΩΤΟΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ - Ο ΧΡΙΣΤΟΣ Η ΕΛΠΙΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

«Ἡ ἐλπίς μου ὁ Πατήρ, καταπαύγῃ μου ὁ Υἱός, σκέπῃ μου τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον....» (ἀπὸ τὸ Μ. Ἀποδείκνυν).

Τὸ Πρωτεύον ἐγγέλιον. Ἡ θεία Οἰκονομία καὶ ἡ φιλανθρωπία τοῦ Θεοῦ.

Ἡ ἀπελπισία καὶ τὸ ἀδιέξοδον τοῦ ἀνθρώπου.

Ἡ χριστιανικὴ ἐλπίς.

34. Η ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ

«Εἰ οὖν ὑμεῖς φίλοι μου ἐστέ, ἐμὲ μιμεῖσθε...» (καὶ νῦν Ὁρθρου Μ. Πέμπτης).

Ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ καὶ ἡ ἀνθρωπινὴ ἀγάπη.

Ἡ «ἐν Χριστῷ» ἀδελφότης τῶν ἀνθρώπων.

Ἡ εἰρήνη καρπὸς ἀδελφικῆς ἀγάπης.

35. Η ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΑΙ Ο ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ

«Μέλας εἰ, Κύριε, καὶ θαυμαστὰ τὰ ἔργα Σου...» (Β' εὐχὴ Μ. Ἀγιασμοῦ Θεοφανεῖας).

Ἡ Χριστιανικὴ θεώρησις τοῦ πολιτισμοῦ.

Ἡ θεμελιώσις καὶ τὸ νόημα τοῦ πολιτισμοῦ.

Ἡ πολιτιστικὴ δημιουργία καὶ ἡ εὐθύνη τῶν Χριστιανῶν.

36. Η ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΑΙ ΤΑ ΑΓΑΘΑ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

«Ὁ εὐλογησὶς τοὺς πέντε ἄρτους ἐν τῇ ἐρήμῳ... εὐλόγησον τὸν σίτον, τὸν οἶνον καὶ τὸ ἐλαιον» (Ἀκολουθία ἀρτοκλασίας).

Ὁ εὐχαριστικὸς χαρακτὴρ τῶν ὑλικῶν ἀγαθῶν.

Τὰ ἀγαθὰ τῆς ζωῆς καὶ ἡ ὁρτὴ ἀπλόων αὐτῶν.

Ὁ κίνδυνος τοῦ πρακτικοῦ ὑλισμοῦ.

37. ΤΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ ΕΡΓΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

«Τὰ νήπια ἐκτρέφον, τὴν θεότητα παιδαγωγῶν, τὸ γῆρας περικράτουν... χωρὶν πρόστην, ὁρφανῶν ὑπερέσπιν, ἀλμαλκῶντος ρῦσαι, νοσούντας ἰάσαι...» (ἀπὸ τὴν θείαν Λειτουργίαν τοῦ Μ. Βασιλείου, εὐχὴ μετὰ τὸ «Ἐκαίρετός»).

Ἡ κοινωνικὴ ἀθλιότης καὶ ἡ ἀγωνία τοῦ Χριστοῦ ὡς ἀδελφῶν τῶν «ἐλαττωμένων».

Ἡ διακονία τοῦ Χριστιανοῦ εἰς τὸν σύγχρονον κόσμον.

38. Η ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑΚΗ ΠΡΟΣΕΥΧΗ

«Καταξίωσον ἡμᾶς Δέσποτα μετὰ παρησίας, ἀκατακρίτως τοιμὰ ἐπικαλεσθῆσαι Σε...» (Κυριακὴ Προσευχῆ).

Ἡ προσευχὴ εἰς τὴν ζωὴν τοῦ ἀνθρώπου.

Εἶδη προσυχῆς καὶ περιεχόμενον αὐτῆς.

Ἀναγκαιότης καὶ ἀποτελεσματικότης τῆς προσευχῆς.

39. ΤΟ ΜΥΣΤΗΡΙΟΝ ΤΟΥ ΓΑΜΟΥ.

«...ἄρμοςον τὸν δοῦλόν σου... καὶ τὴν δοῦλὴν σου... ὅτι παρὰ σοῦ ἀρμόζεται ἀνδρὶ γυνή» (ἀπὸ τὴν ἀκολουθίαν τοῦ Γάμου).

«Ἀρσεν καὶ ὄθλην» Τὸ μυστήριον τῆς ἀγάπης.

Τὸ μυστήριον τοῦ Γάμου καὶ τῆς οἰκογενείας.

Προβλήματα τῆς συγχρόνου οἰκογενείας.

40. Ο ΙΑΤΡΟΣ ΤΩΝ ΨΥΧΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΣΩΜΑΤΩΝ

«Ταχὺς εἰς ἀντίληψιν, μόνος ὑπάρχων Χριστέ, ταχέως τὴν ἀνοθεὶν δεῖξον ἐπισκεψόμενος...» (ἀκολουθία τοῦ Ἀγ. Εὐλαλίου).

Τὸ ἀγῶν τῆς υγείας καὶ ἡ μέριμνα τῆς Ἐκκλησίας διὰ τὴν θεραπείαν τῆς ἀσθενείας.

Τὸ πρόβλημα τῆς υγείας εἰς τὸν σύγχρονον ἄνθρωπον καὶ ἡ εὐθύνη τοῦ Χριστιανοῦ διὰ τὴν διατήρησιν αὐτῆς.

41. Η ΕΙΡΗΝΗ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

«...εἰρήνην τῷ κόσμῳ Σου δώρησαι» (Μ. Λειτουργία Χρυσόστομου, διπασάβωνος εὐχὴ).

Δεήσις διὰ τὴν εἰρήνην εἰς τὴν Θ. Λατρείαν.

Τὸ νόημα τῆς εἰρήνης διὰ τὸν ἄνθρωπον.

Τὰ ἀνθρώπινα προβλήματα καὶ ἡ εἰρήνη τοῦ κόσμου.

42. Η ΠΟΛΙΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

«...τὴν πόλιν σου διὰ τῆς Θεοτόκου συντήρησον Πολυέλεε».

Πόλις, κράτος, ἔθνος, φυλὴ: Ἀναζητήσεις καθολικῆς ἐνότητος τῶν ἀνθρώπων. Τὸ δράμα μιᾶς παγκοσμίου κοινότητος.

Τὰ καθήκοντα τῶν ἀρχόντων καὶ τῶν ἀρχομένων.

43. ΣΒΕΒΑΣΜΟΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΘΕΟΝ

«Παριστάμενα φόβῳ τὰ Χερουβεὶμ, ἐξιστάμενα τρόμῳ τὰ Σεραφεὶμ, τὸν τριάχιον ὕμνον προσφέρειν» (Τριαδικὸς ὕμνος ἡχοῦ πλ. Β' Ὁρθρου Μ. Τεσσαρακοστής).

“Ορκος «Οὐ λήψει τὸ ὄνομα Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου ἐπὶ ματαίῳ».

Βλασφημία. Στίγμα πολιτισμοῦ καὶ ἀχαρκτήριστος ἀχαριστία.

44. ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΚΑΙ ΣΧΟΛΕΙΟΝ

Εὐχὰ γονέων στριψοῦσι θεμέλια οἴκων (ἀπὸ τὴν ἀκολουθίαν τοῦ γάμου).

Ἡ οἰκογένεια ὡς κοινωνία ἀγάπης.

Ἡ τάσις δι’ ἀνεξαρτησίαν καὶ ἀποδόσευσιν.

Σχολεῖον· ἐργαστήριον γνώσεως καὶ χαρακτήρος. Πειθαρχία καὶ ἐλευθερία εἰς τὸ σχολεῖον, φόβος καὶ ἀγάπη πρὸς τοὺς διδασκάλους.

45. ΣΕΒΑΣΜΟΣ ΤΗΣ ΖΩΗΣ ΤΩΝ ΑΛΛΩΝ

«... ὁσέοντα τὰ φρυγμάτα τῶν ἐθνῶν...» (Λειτουργία Μ. Βασιλείου).

Περὶ φόνου.

Περὶ πολέμου.

46. ΣΕΒΑΣΜΟΣ ΤΗΣ ΖΩΗΣ ΗΜΩΝ

“Ὁ θέλων πρῶτος εἶναι, ἔστω ἔσχατος» («Καὶ νῦν» Ἀπὸ στίχων Μ. Πέμπτης πρωτ.).

Τὸ μεγαλεῖον τῆς αὐτοθυσίας.

Αὐτοκτονία καὶ εὐθανασία.

47. ΣΕΒΑΣΜΟΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΤΙΜΗΝ

Τὸ καλὸν ὄνομα.

Ὁ θησαυρὸς τῆς ἀγνότητος ἡμῶν καὶ τῶν ἄλλων.

Οἱ κλέπται τοῦ θησαυροῦ.

48. ΣΕΒΑΣΜΟΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΝ

«Βλέπε χρημάτων ἑραστόν, τὸν διὰ ταῦτα ἀγρόνην χρησάμενον» (τροπάριον Μ. Πέμπτης πρωτ.).

Ἡ κλοπὴ, ἄμεσος καὶ ἕμμεσος.

Τὸ ψεῦδος (κατὰ συνθήκην), σκοπιμότης κτλ.).

49. ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΝ ΜΑΘΕΤΕ.

«Δικαιοσύνην μάθετε οἱ ἐνοικούντες ἐπὶ τῆς γῆς» (στίχος Μ. Ἀλληλουαρίου ἀκολουθίας Νυμφίου).

Ἡ θεὰ καὶ ἡ ἀνθρωπίνη δικαιοσύνη.

Δίκαια καὶ δικαστήρια.

Αὐτοδίκαια.

50. ΕΞ ΗΜΕΡΑΣ ΕΡΓΑ.

“Τὸ τάλαντον ὅσοι πρὸς Θεοῦ ἐδέξασθε... αὐξήσατε ψάλλοντες» (Ὡδὴ Δ’ Ὁρθρου Μ. Τρίτης).

Ἡ ἐργασία ὡς ἐντολὴ τοῦ Θεοῦ.

Ἐκλογὴ καὶ ἀσκησις τοῦ ἐπαγγέλματος.

Τὸ δικαίωμα καὶ ἡ χρησιμότης τῆς ἀναπαύσεως.

51. Ο ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΧΡΟΝΟΣ

“Ἀνέτειλε τὸ ἑαρ, δεῦτε εὐχρηθῶμεν» (Δοξαστικὸν Ὁρθρου Ἀγ. Γεωργίου).

Τὸ ἄγχος τῆς ζωῆς καὶ ἡ ἀνάγκη τῆς χαλαρώσεως.

Τὸ πρόβλημα τοῦ καθημερινοῦ παιγνιδίου.

Τὸ καὶ καὶ τὸ ὅχι· εἰς τὰς διασκέδασεις.

52. Η ΦΙΛΙΑ

«Εὐρίσκει Φίλιππος τὸν Ναθανάηλ» (Εὐαγγ. ἀνάγνωσμα Κυριακῆς τῆς Ὁρθοδοξίας).

Ἡ ἀναγκαιότης καὶ αἰ ὠφελεία καὶ ὁ φιλεῖν καὶ φιλεῖσθαι».

Ἡ πραγματικὴ φίλια καὶ αἱ παραχαράξεις αὐτῆς.

«Φθειροῦσαν θῆρη χρηστὰ ὀμλίαι κακαί».

ΑΡΧΑΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΕΚ ΜΕΤΑ-ΦΡΑΣΕΩΣ: Ὡραι 4.

ΔΙΔΑΚΤΕΑ ΓΛΗ

Κείμενα

1. Δογματικὴ ποίησις: Ὡραι 2, ἀπὸ τὴν 21ην Σεπτεμβρίου ἕως τὴν 15ην Ἀπριλίου.

Εἰσαγωγή: Γένεσις καὶ ἐξέλιξις τῆς δραματικῆς ποίησεως. Σύνθεσις αὐτῆς πρὸς τὴν διονυσιακὴν λατρείαν. Ὁ ἰδιαιτέρως χαρακτήρ τῆς τραγωδίας. Ἑρῶται τοῦ Διονύσου καὶ παραστάσεις τραγωιδῶν—τὸ ἀρχαῖον θέατρον—Οἱ τρεῖς

μεγάλοι δραματουργοί: Αἰσχύλος, Σοφοκλῆς, Εὐριπίδης.

Διδακκαλία δὴ τοὐλάχιστον ἐκ τῶν ἀκολουθῶν τραγωιδῶν: Αἰσχύλου Προμηθεὺς Δεσμώτης (Οἱ στ. 561-906 ἐν συντομῇ ἀπὸ περιλήψεως). Σοφοκλέους Ἀντιγόνη, Εὐριπίδου Ἰφιγένεια ἡ ἐν Ταύροις.

2. Φιλοσοφικὰ κείμενα: Ὡραι 2, ἀπὸ τῆς 21ης Σεπτεμβρίου ἕως τὴν 31ην Ἰανουαρίου.

α) Εἰσαγωγή διὰ λαμβάνουσα 1) σύντομον καὶ ἀπλὴν καταδείξιν τῆς σημασίας τῆς φιλοσοφίας διὰ τὴν ζωὴν τοῦ ἀνθρώπου καὶ 2) τὸν βίον καὶ τὴν διδασκαλίαν τοῦ Σωκράτους ὡς καὶ τὸν βίον καὶ τὸ ἔργον τοῦ Πλάτωνος καὶ τοῦ Ἀριστοτέλους.

β) Διδακκαλία τῶν ἀκολουθῶν κειμένων: 1) Πλάτωνος «Κρίτων», 2) Πλάτωνος «Ἀπολογία Σωκράτους» (ἀποσπάσματα), 3) Πλάτωνος «Φαῖδων» (Κεφ. 1-8 καὶ 64-67) καὶ 4) Ἀποσπάσματα ἀναφερόμενα εἰς τὴν ἀρετὴν γενεαίκατος καὶ τὴν φίλαν, ἐπιτελεσμένα ἐκ τοῦ δευτέρου καὶ τοῦ ὀγδοῦ βιβλίου τῶν «Ἠθικῶν Νικομαχεῶν» τοῦ Ἀριστοτέλους.

3. Οἱ Ἀρχαῖοι Ἑλληνες Λυρικοὶ: Ὡραι 2, ἀπὸ τῆς 1ης Φεβρουαρίου ἕως τὸ τέλος τοῦ διδακτικοῦ ἔτους.

Εἰσαγωγή: Τὰ χαρακτηριστικὰ τῆς λυρικῆς ποίησεως καὶ ἡ ἐξέλιξις αὐτῆς εἰς τὴν ἀρχαίαν Ἑλλάδα—Τὰ εἶδη τῆς λυρικῆς ποίησεως καὶ οἱ κυριώτεροι ἀνδρῶν ποιοτῶν αὐτῆς.

Διδακκαλία τῆς ἐλεγείας, τοῦ ἐπigramματος, τῆς λαμβανικῆς, τῆς μελικῆς καὶ τῆς χορικῆς ποίησεως (διθυράμβου—πανδαρική—ὁδὴς—χορικά—μερῶν τῶν τραγωιδῶν καὶ τῶν λυρικῶν τραγουδῶν περικλυτῶν ἐκ τῶν κωμῶν τοῦ Ἀριστοφάνους) ἐπὶ τῇ θέσσει Ἀνθολογίου Λυρικῆς Ποίησεως.

4. Ρητορικὴ—Ἀνθολόγιον Ρητόρων: Ὡραι 2, ἀπὸ τῆς 16ης Ἀπριλίου μέχρι τέλους τοῦ διδακτικοῦ ἔτους.

Διδακκαλία τοῦ Ἰ’ Ὀλυνθιακοῦ καὶ τοῦ Περὶ τῆς Ρηδίων ἐλευθερίας λόγου τοῦ Δημοσθένους ἐξ ἐγκεκριμένου ἀνθολογίου Ρητόρων.

ΝΕΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ ΚΑΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ:

ἩΡΑ 4. ΔΙΔΑΚΤΕΑ ΓΛΗ

1. Γλωσσικὴ διδασκαλία: Ὡραι 1, ἀπὸ τῆς 21ης Σεπτεμβρίου ἕως τὸ τέλος Ἰανουαρίου.

Εἰδικώτερος σκοπὸς τῆς γλωσσικῆς διδασκαλίας εἰς τὴν αὐτὴν τάξιν εἶναι ἡ κατὰ τὸ δυνατόν ἐκτενέστερος τῆς γλωσσικῆς καταρτίσεως τῶν μαθητῶν διὰ τῆς ἐξετάσεως τῶν συνθετικῶν συντακτικῶν φαινομένων καὶ διὰ τῆς παρακολουθήσεως τῆς ἱστορικῆς ἐξελίξεως τῆς ἑλληνικῆς γλώσσας, εἰς τὰς γενικωτέρας αὐτῆς γραμμάς.

Ἡ γλωσσικὴ διδασκαλία περιλαμβάνει:

1. Διδακκαλίαν συντακτικῶν τῆς Δημοτικῆς, κατὰ τὸ Ἀ’ τρίμηνον. Μετὰ τὴν ἐπανάληψιν τῶν κυρίων σημείων τῆς διαχέσεως εἰς τὴν Β’ τάξιν ὅλης, διδασκαλίας συστηματικῶς ἢ καθ’ ὑπόταξιν σύνταξιν καὶ 6 πλάγιος λόγος.

2. Ἐπιτομὴν τῆς ἱστορίας τῆς ἑλληνικῆς Γλώσσας, κατὰ τὸ χρονικὸν διάστημα ἀπὸ τῆς 11ης Δεκεμβρίου ἕως τὴν 31ην Ἰανουαρίου. Σκοπὸς τῆς διδασκαλίας αὐτῆς εἶναι νὰ γνωρίσουν οἱ μαθηταὶ τὴν ἀδιάσπαστον ἐνότητά τῆς γλώσσας καὶ ἀπὸ τὰ δημοτικὰ ἐπὶ μέχρι σημερινῶν, δεδομένου ὅτι ἐνὸς αὐτῆς περιέχεται ἡ ἱστορικὴ ἐξέλιξις τοῦ τυπικοῦ καὶ τῆς ὀρθογραφίας τῆς δημοτικῆς. Εἰδικώτερος σκοπὸς εἶναι νὰ γνωρίσουν οἱ μαθηταὶ μὴ τὰς προγενεστέρων μορφὰς τῆς γλώσσας τῶν ἐν γενικαῖς γραμμαδαῖς διὰ τῆς παρουσιάζεως μετὰ προσοχῆς ἐπιτελεσμένων κειμένων (δημητικὴ γλῶσσα ἀρχαῖα ἑλληνικὰ διὰλεκτοὶ—ἄττικα διὰλεκτοὶ—ἑλληνιστικὴ κοινὴ—ἄττικος—δημιώδης Βυζαντινὴ—νεοελληνικὴ διὰλεκτο—καθαρεύουσα νεοελληνικὴ κοινὴ, δημοτικὴ). Ὁ ἀριθμὸς καὶ ἡ ἔκτασις τῶν κειμένων ἐκάστης ἐποχῆς θὰ αὐξάνῃ προοδευτικῶς. Περισσότερα κείμενα θὰ δοθοῦν διὰ τὰς μετὰ τὴν ἄττικὴν διὰλεκτον περιόδους.

Π. Ἐκθέσεις: Ὡραι 1.

Τὰ θέματα θὰ ἐπιλέγονται: Ἀπὸ τὰς ἐμπειρίας καὶ τοὺς ἐρεθισμοῦ τῶν μαθητῶν ἐκ τοῦ φυσικοῦ περιβάλλοντος, τῆς καθημερινῆς ζωῆς καὶ τῶν πολιτιστικῶν ἐπετευγμάτων τοῦ κοινωνικοῦ συνόλου (τοπία, ἐκδρομαί, ταξίδια, ἐπισκέψεις

εις βιομηχανίας, μουσεία, ιδρύματα, περιγραφαι γεγονότων, σκηνών, καταστάσεων, δραστηριοτήτες επαγγελματιών κλπ.) Είς τὴν τάξιν αὐτὴν σκόπεμον εἶναι νὰ ἀσκοῦνται οἱ μαθηταὶ εἰς τὴν σύνταξιν αἰτήσεων, ἀναφωρῶν, τηλεγραφημάτων, δημοσίων ἐγγράφων κτλ.

III. Νεοελληνικά Ἀναγνώσματα. Ὅροι 2, ἀπὸ τῆς 21ης Σεπτεμβρίου ἕως τὴν 31ην Ἰανουαρίου καὶ 3 ὥραι, ἀπὸ τῆς 1ης Φεβρουαρίου ἕως τὸ τέλος τοῦ διδακτικοῦ ἔτους.

Διδακταλὶα χαρακτηριστικῶν κειμένων ἀπὸ τὰς κυριωτέρας περιόδους τῆς νεοελληνικῆς λογοτεχνίας: δημοτικὰ παραγούδια-κυρίως τὰ ἱστορικά, κείμενα τῆς κρητικῆς λογοτεχνίας, τὸ νεοελληνικὸν διαφωτισμὸν, ἀπομνημονεύματα εἰς τὴν δημοτικὴν, κείμενα τῆς ἐπαναστατικῆς σχολῆς, τῆς νέας ἀθηναϊκῆς σχολῆς, τῆς λογοτεχνίας τοῦ μεσοπολέμου καὶ τῆς νεωτέρας συγχρόνου λογοτεχνίας. Διδάσκονται ἐπίσης ἀπλὰ δοκίμια ὡς καὶ ἀποσπάσματα θεατρικῶν ἔργων καὶ τέλος κείμενα ἐκ τῆς ξένης λογοτεχνίας, ὅπως καὶ εἰς τὰς προηγουμένας τάξεις.

Ἐκδοτὴς τῶν ἀνωτέρω ἐνοτήτων προτάσσεται σύντομος γραμματολογικὴ ἐνημέρωσις.

ΙΣΤΟΡΙΑ: Ὅροι 2

ΣΚΟΠΟΙΣ

Διὰ τῆς διδασκαλίας τῆς ἱστορίας τῶν νεωτέρων χρόνων εἰς τὴν Γ' τάξιν τοῦ Γυμνασίου ἐπιδιώκεται οἱ μαθηταὶ, μέρος τῶν ὁποίων δὲν ἔχουν ἴσως ἄλλην εὐκαιρίαν νὰ διδασχθῶν νεωτέρων ἱστορίαν, νὰ παρακολουθῶσιν τὰ ἐπιδεξιμὰ τοῦ νεωτέρου ἀνθρώπου καὶ νὰ ἐνημερωθῶν ἐπὶ τῶν προβλημάτων, τῶν ἐπιδιώξεων, καὶ τῶν προσδοκιῶν τοῦ συγχρόνου κόσμου, ἰδιαίτερος τοῦ εὐρωπαϊκοῦ καὶ ἀκόμη εἰδικώτερον τοῦ Ἑλληνικοῦ.

ΔΙΔΑΚΤΕΑ ΓΛΗ

I. ΕΙΣΑΓΩΓΗ

α) Ἀνασκόπησις τοῦ παρελθόντος ἕως τὸ τέλος τοῦ μεσαιώνος.

β) Σκοπιμότης μελέτης τῆς ἱστορίας.

γ) Ἀνακαλύψεις τῶν νέων χωρῶν:

α) Αἰτία τῶν ἀνακαλύψεων.

β) Παράγοντες εὐνοήσαντες τὰς ἀνακαλύψεις.

γ) Τὸ χρονικὸν τῶν ἀνακαλύψεων.

δ) Ἀμειβοὶ καὶ ἀπώτεροι συνέπειαι τῶν ἀνακαλύψεων (οἰκονομικαί, κοινωνικαί, ἐπιστημονικαί).

3. Ἀνθρωπισμὸς καὶ Ἀναγεννήσις:

α) Ἡ ἀρχὴ τῆς Ἀναγεννήσεως, τὸ νόημα καὶ αἱ ἐκδηλώσεις αὐτῆς.

β) Τὸ νόημα τοῦ Ἀνθρωπισμοῦ καὶ οἱ συντελεσταὶ του.

4. Ὁρθοκεντρικὴ Μεταρρύθμισις καὶ Ἀντιμεταρρύθμισις:

α) Τὰ αἷτια καὶ τὸ περιεχόμενον τῆς μεταρρυθμίσεως καὶ ἡ πορεία τῆς.

β) Ἡ ἀντίδρασις τῆς παπικῆς ἐκκλησίας.

γ) Ὁρθοκεντρικὸν πόλεμον (ἰσὺν συνοπτικῶς) καὶ αἱ συνέπειαι τῶν.

5. Ἀποτελέσματα τῆς Ὁρθοκεντρικῆς Μεταρρυθμίσεως:

α) Ἐπιστήμη καὶ Τέχνη τῆς Ἀναγεννήσεως:

α) Αἱ ἐπιστήμη ἕως τὸν 17ον αἰῶνα.

β) Αἱ τέχναι (ζωγραφικὴ, γλυπτικὴ, ἀρχιτεκτονικὴ, μουσικὴ) ἕως τὸν 17ον αἰῶνα.

6. Ναυτικὸς ἀνταγωνισμὸς Ἰσπανίας, Ἀγγλίας, Ὀλλανδίας τὸν 16ον καὶ 17ον αἰῶνα καὶ πολιτικαὶ ἐξελίξεις εἰς τὰς χώρας αὐτάς:

α) Ἀγγλοισπανικὸς ἀνταγωνισμὸς.

β) Ἀγγλοολλανδικὸς ἀνταγωνισμὸς.

γ) Ἀνεξαρτησία τῆς Ὀλλανδίας ἀπὸ τὴν ἰσπανικὴν κυριαρχίαν.

δ) Πολιτικαὶ ἐξελίξεις εἰς τὴν Ἀγγλίαν ἕως τὴν ἐνδοχὴν ἐπανάστασιν τοῦ 1688.

7. Ἡ ἀπόλυτος Μοναρχία:

α) Ἡ δομὴ τοῦ πολιτεύματος.

β) Ἐξωτερικὰ σύμβολα (ἀνάκτορα, ἐθιμοτυπία κλπ.).

γ) Γαλλία, Αὐστρία, Πρωσία, Ρωσία.

8. Αἱ Εὐρωπαϊκαὶ δυνάμεις τὸν 18ον αἰῶνα καὶ ὁ ἀποικιακὸς ἀνταγωνισμὸς:

α) Ἀγγλία, Γαλλία, Αὐστρία, Πρωσία, Ρωσία ἕως τὸν ἐπταετὴ πόλεμον (1756-1763).

β) Κοινωνικὴ κατάστασις εἰς τὴν Γαλλίαν ἕως τὰς παραμονὰς τῆς Ἐπαναστάσεως.

9. Ἀμερικανικὴ Ἀνεξαρτησία:

α) Συνοπτικὴ ἀναδρομὴ εἰς τὸν ἀποικισμὸν τῆς Β. Ἀμερικῆς.

β) Αἷτια προστριβῶν μετὰ τὴν μητρόπολιν.

γ) Ἐξέγερσις καὶ διακήρυξις τῆς ἀνεξαρτησίας.

δ) Πορεία τῶν γεγονότων ἕως τὸ 1783.

ε) Ἐν νέον ἔθνος καὶ νέον πολίτευμα (1787).

10. Ἐπιστήμη καὶ Τέχνη (Ἀπὸ τὴν Ἀναγέννησιν ἕως τὴν Γαλλικὴν Ἐπανάστασιν):

α) Ἐπιστήμη.

β) Τέχνη.

11. Διαφωτισμὸς:

α) Νόημα τῶν διαφωτισμῶν.

β) Ἀγγλικὸς, Γερμανικὸς, Γαλλικὸς διαφωτισμὸς.

γ) Οἱ ἐγκυκλοπαιδισταί.

12. Γαλλικὴ Ἐπανάστασις:

α) Αἷτια:

β) Ἐξελίξεις τῶν γεγονότων ἕως τὴν ὥραν τοῦ Διευθυντηρίου.

γ) Ἡ ἀνοδος καὶ ἡ πτώσις τοῦ Ναπολέοντος.

13. Τυπωκοκρατία-Νεοελληνικὸς Διαφωτισμός:

α) Δυνάμεις συντηρήσεως καὶ οργανώσεως τοῦ ὑποδοῦλου Ἑλληνισμοῦ.

β) Συνθήκαι ἀναγεννήσεως τοῦ Ἑλληνισμοῦ (ὑποδοῦλου καὶ παροικιακοῦ).

γ) Τὸ περιεχόμενον καὶ ἡ ἔκφρασις τοῦ Νεοελληνικοῦ Διαφωτισμοῦ (1750-1820).

14. Ὁ ἀγὼν διὰ τὴν Ἀνεξαρτησίαν (1821-32):

α) Προηγούμενα ἐξεγέρσεις (συνοπτικὴ ἀνάδρομη).

β) Φιλικὴ Ἐταιρεία.

γ) Ἐξεγέρσεις εἰς τὴν Μολδαβίαν καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα (Δυνάμεις καὶ προσδοκίαι).

δ) Πορεία τῶν γεγονότων ἕως τὸ 1824.

ε) Ἐσωτερικὴ καὶ ἑξωτερικὴ πολιτικὴ ἕως τὸ 1824.

στ) Πορεία τῶν πολεμικῶν γεγονότων μετὰ τὸ 1824.

ζ) Ἐσωτερικὴ καὶ ἑξωτερικὴ πολιτικὴ μετὰ τὸ 1824.

η) Ἡ δημιουργία ἀνεξαρτήτου κράτους καὶ τὰ προβλήματα τοῦ.

θ) Ὁ Καποδίστριας καὶ τὸ ἔργον του.

15. Βιοηγητικὴ Ἐπανάστασις:

α) Ἡ πορεία τοῦ ἀνθρώπου ἀπὸ τὴν ἀτομικὴν ἕως τὸ ἀερόπλάνον καὶ αἱ ἐπιπτώσεις τῆς (οἰκονομικαί, πληθυσμιακαί, κοινωνικαί).

β) Ἀναζήτησις πρώτων ὠλῶν καὶ ἀγορῶν-πελατῶν.

16. Ἡ Εὐρώπῃ ἀπὸ τοῦ συνεδρίου τῆς Βιέννης (1815) ἕως τὸ Σερβικόν (1914):

α) Παλινδρόσεις τῶν προεπαναστατικῶν συντηρητικῶν δυνάμεων εἰς τὴν Εὐρωπαϊκὴν ἥπειρον καὶ νέαι ἀντίρροποι δυνάμεις: ἐθνικισμός, φιλελευθερισμός.

β) Αἱ ἐπαναστάσεις τὸν 1848.

γ) Ἡ Γαλλία ἕως τὸν Γαλλογερμανικὸν πόλεμον (1870-1871).

δ) Ἡ Ἑνωτικὴ κίνησις εἰς τὴν Ἰταλίαν καὶ τὴν Γερμανίαν.

ε) Ὁ Γαλλογερμανικὸς Πόλεμος.

στ) Ἀποικιακὸς ἀνταγωνισμός, ἐξοπλισμοί, φιλεργικὴ κίνησις καὶ ἀποτυχία τῆς, συνιστοίμεν, παραμονὴ ἐκρήξεως.

17. Ὁ ἄλλος κόσμος κατὰ τὸν 19ον αἰῶνα:

α) Συνέχισις καὶ ἀποκρίσεις τῶν ἐξερευνητικῶν.

β) Τὸ ἄνθρακα καὶ ἡ ἀνάπτυξις τῆς Ἰαπωνίας.

γ) Ἡ ἀνάπτυξις τῶν Η.Π.Α. καὶ ἡ ἐξάπλωσις αὐτῶν πρὸς τὸν Εἰρηνικὸν Ὀκεανόν.

18. Ἡ Ἑλλάς ἀπὸ τῆς Ἀνεξαρτησίας (1832) ἕως τοὺς Βαλκανικοὺς πολέμους (1912-14):

α) Ὅθων καὶ Ἀντιστασία.
β) Ἡ ἐξέγερσις τῆς 3ης Σεπτεμβρίου 1843 καὶ τὸ πρῶτον Σύνταγμα (1844).

γ) Ἡ περίοδος τῆς συνταγματικῆς βασιλείας.
δ) Τὸ Σύνταγμα τοῦ 1864 καὶ ὁ κοινοβουλευτικὸς βίος τῆς χώρας ἕως τὸ 1911 (συνοπτικῶς).

ε) Ἐσωτερικὰ προβλήματα τοῦ Ἑλληνισμοῦ (ἡ συμβολὴ τοῦ Χαρ. Τρικούπη εἰς τὴν ἀντιμετώπισίν των).

στ) Προσπάθειαι ὑπὲρ τοῦ ἀλυτρώτου Ἑλληνισμοῦ ἕως τὸν Ἑλληνοτουρκικὸν Πόλεμον (1897) καὶ τέλος τοῦ Μακεδονικοῦ Ἀγώνος.

ζ) Πικραὶ καὶ ἀπογοητεύσεις. Ἐπανάστασις εἰς τὸ Γουδί (1909).

η) Πολιτικὴ σταδιοδρομία τοῦ Ἐλευθερίου Βενιζέλου. Ἀναθεώρησις τοῦ Συντάγματος (1911).

θ) Βαλκανικοὶ πόλεμοι (1912 - 14). (Σύντομος ἀναδρομὴ εἰς τὴν ἱστορίαν τῶν Ἑλλήνων πληθυσμῶν εἰς τὴν Βαλκανικὴν).

19. Ὁ πρῶτος Παγκόσμιος Πόλεμος (1914 - 19) καὶ ἡ Ρωσικὴ Ἐπανάστασις (1917):

α) Ἀγρία καὶ ἀφορμὴ τοῦ πολέμου.

β) Ὁ πόλεμος, τὰ μέτωπα (συνοπτικῶς διὰ τῆς χρήσεως χάρτου καὶ ἐπεξηγήσεως).

γ) Αἱ κακουχίαι τοῦ μαχίμου καὶ ἀμάχου πληθυσμοῦ κατὰ τὸν πόλεμον.

δ) Ἡ θέσις τῆς Ἑλλάδος εἰς τὸν πόλεμον.

ε) Ἡ Ρωσικὴ Ἐπανάστασις (1917) καὶ ἡ κατάρρευσις τοῦ ἀνακτολικοῦ μετώπου.

στ) Ἡ κατάρρευσις τῆς Γερμανίας καὶ τῶν συμμάχων τῆς.

ζ) Αἱ συνθήκαι τοῦ 1919 - 20 καὶ ἡ Κοινωνία τῶν Ἐθνῶν.

20. Ἡ Ἑλλάς ἀπὸ τὸ 1915 - 1922:

α) Προστριβὰ Βενιζέλου - Κωνσταντίνου.

β) Ἀπομάκρυνσις τοῦ νομίμου Προθυπουργοῦ.

γ) Τὸ κίνημα τῆς Θεσσαλονίκης. Ἡ Ἑλλάς εἰς ἐμπόλεμον κατὰστατον.

δ) Ἡ ἐκπαιδευτικὴ Μεταρρύθμισις (1917 - 20).

ε) Ἡ Μεγάλη Ἑλλάς τοῦ 1919.

στ) Περικυβήσεις τοῦ βασιλέως. Ἡ τραγικὴ περιπέτεια καὶ ἡ Μικρασιατικὴ καταστροφὴ (1919 - 1922). (Νὰ γίνη συνοπτικὴ ἀναδρομὴ εἰς τὴν ἱστορίαν τοῦ μικρασιατικοῦ Ἑλληνισμοῦ).

21. Ὁ Μεσοπόλεμος (1919 - 39):

α) Οἰκονομικὴ κρίσις.

β) Τὰ παράπονα τῶν ἡττημένων.

γ) Ἐσωτερικὰ ἐξελίξεις εἰς τὴν Εὐρώπην (ἰδιαίτερως εἰς τὴν Ἑλλάδα) καὶ εἰς τὴν Ἀπὸ Ἀνατολὴν, Ἀμερικανικὸς ἀπομονωτισμὸς).

δ) Ἀποτυχία τῆς Κ.Τ.Ε. Ὁ κόσμος ὀλισθαίνει πρὸς νέον πόλεμον.

22. Ὁ πόλεμος τοῦ 1939 - 45:

α) Ἀγρία, ἀφορμαὶ, ἐκρήξεις.

β) Ἐπέκτασις τοῦ πολέμου - Τραγικαὶ συνέπειαι διὰ τοὺς ἀμάχους.

γ) Τὸ ἔτος τοῦ 1940 - 41.

δ) Ἡ κατοχὴ καὶ ἡ Ἀντίστασις ἐναντίον τῶν κατακτητῶν.

ε) Ἡ μάχη τῆς Ἀγγλίας, τῆς Ἐρήμου, τῆς Ρωσίας, τῆς Ἀπὸ Ἀνατολὴς.

στ) Ἡ κατάρρευσις τοῦ Ἀξόνος καὶ τῆς Ἰαπωνίας.

ζ) Συνθήκαι Ο.Η.Ε. Ἀπελευθερώσεις τῆς Δωδ/σου.

η) Ἡ δοκιμασία τοῦ ἔθνους κατὰ τὴν περίοδον 1944 - 49 καὶ ἡ σημασία τῆς Ἑθνικῆς ἐνότητος διὰ τὴν πρόδον καὶ τὴν ἀσφάλειαν τῆς Πατρίδος.

23. Προβλήματα τοῦ μεταπολεμικοῦ κόσμου:

α) Τὸ ἔργον τοῦ Ο.Η.Ε. ἕως τὴν ἐισδοχὴν τῆς Κίνας.

β) Τὸ τέλος τῆς ἀποικιοκρατίας.

γ) Προσπάθειαι τῶν ἀδεσμεύτων λαῶν διὰ τὴν εὐημερίαν των καὶ τὴν εἰρήνην.

δ) Ἀγῶνες διὰ τὴν καταπολέμησην τῆς πείνης, τῆς ἀσθένειας, τοῦ πολέμου.

ε) Συγχρόνως τεχνολογία καὶ διαστημικὰ ἐπιτεύγματα: πηγὴ αἰσιοδοξίας καὶ ἀπορίας.

24. Προβλήματα τοῦ μεταπολεμικοῦ Ἑλληνισμοῦ:

α) Ἡ εἰρήνευσις τῆς χώρας. Μετατελευθερωτικὰ ἀνωμαλίας. Εἰρήνευσις τῆς χώρας.

β) Ἐκδημιουργήσεις.

γ) Ἐντάξις εἰς τὴν Ε.Ο.Κ.

δ) Μετανάστευσις.

ε) Παιδεία.

στ) Ἐπαφὴ μὲ τὸν παροικιακὸν Ἑλληνισμόν.

ζ) Κυπριακόν, Αἰγαιόν.

ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΔΗΜΑΚΡΑΤΙΚΟῦ ΠΟΛΙΤΕΥΜΑΤΟΣ ὄρα 1.

ΣΚΟΠΟΣ

Σκοπὸς τοῦ μαθήματος εἶναι νὰ εἰσαγάγῃ τὸν μαθητὴν εἰς τὴν ἐννοίαν καὶ τὴν ὁργάνωσιν τοῦ κοινωνικοῦ βίου, νὰ τοῦ γνωρίσῃ τὰς βασικὰς λειτουργίας τῆς δημοκρατικῆς Πολιτείας καὶ νὰ τοῦ καλλιεργήσῃ τὴν συνείδησιν εὐθύνης πρὸς τὴν Πολιτείαν καὶ τὸ κοινωνικὸν σύνολον.

ΔΙΔΑΚΤΕΑ ΓΑΗ

ΜΕΡΟΣ Α'

1. Εἰσαγωγή: Ὁ ἄνθρωπος καὶ ἡ κοινωνία.
α) Γένεσις καὶ ἐξελίξεις τοῦ Κοινωνικοῦ βίου.
β) Τὸ ἄτομον, κοινωνὸς καὶ φορεὺς τοῦ πολιτισμοῦ τῆς κοινότητος.

Ι. Ἐννοία τοῦ πολιτισμοῦ (ὀρισμός, διαίρεσις, συμμετοχὴ τοῦ ἀτόμου εἰς τὴν δημιουργίαν καὶ τὰ ἀγαθὰ τοῦ πολιτισμοῦ).

ΙΙ. Ἐθνικὸς Πολιτισμὸς (ἰδιαιτέριαι καὶ συμβολὴ εἰς τὸν πολιτισμὸν τῆς ἀνθρωπότητος).

ΙΙΙ. Ἡ ὑποχρέωσις τοῦ ἀτόμου διὰ διατήρησιν καὶ συνέχισιν τοῦ πολιτισμοῦ.

γ) Προβλήματα τῆς κοινωνικῆς ζωῆς:

Ι. Ἀναγκαῖοι ὅροι τῆς κοινωνικῆς ζωῆς (ἀμοιβαῖος σεβασμός, συνεργασία, ἀλληλεγγύη).

ΙΙ. Ἰση μεταχειρίσις — δικαιοσύνη.

ΙΙΙ. Διαρκὴς προσαρμογὴ εἰς μεταβαλλομένας συνθήκας — τὸ νόημα τῶν μεταρρυθμίσεων.

δ) Ἀπὸ τὴν Κοινωνίαν εἰς τὸ Κράτος.

Ι. Διάκρισις τῶν δύο ἐννοιῶν (κοινωνία - κράτος).

ΙΙ. Τὸ ἄτομον ἐντὸς τῆς ἐθνικοῦ κοινωνίας.

ΜΕΡΟΣ Β'

Ὁ ἄνθρωπος καὶ ἡ Πολιτεία.

2. Πολιτεία καὶ Πολίτευμα.
α) Ἐννοία καὶ Στοιχεῖα τῆς Πολιτείας (λαός, χώρα, ἐξουσία).

β) Ἐννοία τοῦ πολιτεύματος. Εἶδη πολιτευμάτων.

γ) Ἡ δημοκρατία. Τὸ Σύνταγμα.

3. Τὸ Δημοκρατικὸν πολίτευμα τῆς χώρας.

α) Τὰ ἱσχύοντα σύνταγμα τῆς προεδρευομένης δημοκρατίας καὶ αἱ βασικαὶ ἀρχαὶ αὐτοῦ.

β) Αἱ τρεῖς λειτουργίαι τῆς Πολιτείας.

γ) Ὁ Πρέσβης τῆς Δημοκρατίας καὶ αἱ βασικαὶ ἀρμοδιότητες αὐτοῦ.

δ) Ἡ Βουλὴ: Ἡ ἀντίθεξις, ἡ λειτουργία καὶ τὸ ἔργον αὐτῆς.

ε) Ἡ Κυβέρνησις καὶ ἡ σχέσις αὐτῆς πρὸς τὴν Βουλὴν.
στ) Ἡ δικαστικὴ ἐξουσία. Τὰ δικαστήρια.

ζ) Νομοθετήματα (Νόμοι, Προεδρικὰ Διατάγματα, Ὑπουργικαὶ ἀποφάσεις κ.λπ.) καὶ ἡ διαδικασία θεσπίσεως αὐτῶν.

4. Δικαιώματα και καθήκοντα του Πολίτου.

α) Δικαιώματα ατομικά και κοινωνικά.

Δικαιώματα δι' ατομικής και πολιτικής ελευθερίας, δι' ασφάλειας, διά παιδείας, διά δικαιοσύνης, δι' εργασίας, διά κοινωνικής πρόνοιας κ.λπ.

β) Καθήκοντα ατομικά και κοινωνικά.

Η τήρηση του Συντάγματος και των Νόμων.

Η αντίστασις κατά των επιχειρούντων την κατάλυσιν του πολιτεύματος.

Η υποταγή του ατομικού συμφέροντος εις το γενικόν.

Ο σεβασμός του συνανθρώπου και η εξυπηρέτησις του.

Ο σεβασμός των αρχαίων μνημείων και της ιστορικής παραδόσεως.

Η προστασία του περιβάλλοντος.

Η κοινή γνώμη και οι παράγοντες της διαμορφώσεώς της.

6. Κράτος και Έθνος-Ο Έλληνισμός της διασποράς.

7. Άλλοι θεσμοί και λειτουργίαι.

Εκκλησία. Ένοπλοι Δυνάμεις και Σώματα Ασφαλείας.

Η κρατική διοίκησις, η τοπική αυτοδιοίκησις και οι αυτονομοί οργανισμοί. Η εκπαιδεύσις, πνευματική ιδρύματα, ή ύγεια και ή κοινωνική πρόνοια. Η οικονομική ζωή της χώρας.

8. Έργασία και επάγγελμα.

ΜΕΡΟΣ Γ'

Διεθνείς Όργανισμοι.

Όργανισμός Ηνωμένων Έθνών (ΟΗΕ), ΟΥΝΕΣΚΟ, Διεθνής Έρμης Σταυρός, Συμβούλιον της Εύρωπης, Ευρωπαϊκός Οικονομική Κοινότης (ΕΟΚ) κ.λπ.

Παράρτημα

α) Τά άρθρα 1-25 και το άκροτελεύτιον άρθρον 120 του ισχύοντος Συντάγματος.

β) Η οικονομική διακρίσεσις των δικαιωμάτων του ανθρώπου (του ΟΗΕ 1948).

ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΑ: ώρα 4

ΔΙΑΔΑΚΤΕΑ ΥΛΗ

1. Το Σύνολον των πραγματικών αριθμών.

Σύντομος επανάληψις διά την δομήν του R. Δυνάμεις πραγματικών αριθμών με άκεραίους εκθέτας. Ίδιότητες.

2. Άλγεβρικοί παραστάσεις.

Άκρεια μονώνυμα και πολυνώνυμα. Άθροισμα και γινόμενον πολυνώνμων. Άξιοσημειώτοι πολ/σμοί. Διαιρέσεις πολυνώνμων. Εύρεσις πρωτοβαθμίου παραγόντων πολυνώμου. Παραγοντοποίησης πολυνώμου και ειδικώτερον τριωνώμου. Άπληή ρητά άλγεβρικά παραστάσεις. Έφαρμογή εις την επίλυσιν εξισώσεων.

3. Εύθειαι και έπιπέδα εν τώ χώρῳ.

Πώς όρίζεται έν έπίπεδον έν χώρῳ. Ηαίχωροι. Σχετικά θέσεις ευθειών και έπιπέδων. Παράλληλα.

4. Η απόδειξις εις τά Μαθηματικά.

Συνεπαγωγή και Ισοδυναμία. Παραδείγματα παραγωγικής άποδεικτικής διαδικασίας από την Άλγεβραν και την Γεωμετρίαν. Εύθειαι και πλαγια απόδειξις.

5. Καθετότης έν τώ χώρῳ.

Γωνία δύο ευθειών. Καθετότης ευθείας και έπιπέδου. Κλίσις ευθείας προς έπίπεδον. Διείδος γωνία. Καθετότης έπιπέδων. Συντεταγμένα έν χώρῳ.

6. Συνάρτησις.

Η συνάρτησις μιᾶς μεταβλητῆς γενικώς. Πολυνωνμική και ρητή συνάρτησις. Η συνάρτησις $y = ax + b$. Εξίσωσις ευθείας. Η συνάρτησις του $y = ax^2$. Η τετραγωνική συνάρτησις, $y = ax^2$. Παραδείγματα συναρτήσεων της μορφῆς $y = ax^2$, $ax + y$, $x^2 + bx + y$, $ax^2 + bx + y$. Γραφική λύσις της εξίσωσης $ax^2 + bx + y = 0$.

7. Συντάγματα εξισώσεων ή ανισώσεων.

Εξίσωσις α' βαθμού με δύο άγνώστους. Σύστημα δύο εξισώσεων α' βαθμού με δύο άγνώστους. Σύστημα μιᾶς δευτεροβαθμίου και μιᾶς πρωτοβαθμίου εξισώσεως, με δύο άγνώστους. Γραφική επίλυσις των άνωτέρω συστημάτων. Έφαρμογαί εις προβλήματα. Άνισωσις α' βαθμού με δύο άγνώστους και γραφική επίλυσις της. Σύστημα ανισώσεων α' βαθμού. Έφαρμογαί εις προβλήματα γραμμικού προγραμματισμού.

8. Μετασχηματισμοί έν χώρῳ.

Συμμετρία: άξονική, κεντρική και ώς προς έπίπεδον. Άξονες, κέντρα και έπίπεδα συμμετρίας σχήματος. Μεταφορά, Όμοιοεία. Όμοιότης σχημάτων εις τον χώρο. Λόγος των έμβαδών και όγκων όμοιων σχημάτων.

9. Βασικά σχήματα έν χώρῳ.

Κυλινδρικοί έπιφάνεια. Κάθετος τομή. Πρίσμα και κύλινδρος. Κωνική έπιφάνεια. Πυραμίδα και κύβος. Έπιφάνεια εις περιστροφή. Σφαίρα. Έμβαδά και όγκοι.

10. Στατιστική.

Συγκέντρωσις, έπεξεργασία και παρουσιάσις στατιστικών δεδομένων διά πίνακων ή γραμμών παραστάσεων. Μέση τιμή, διάμεσος, τυπική απόκλισις: ύπολογισμοί και σημασία των διά την μελέτην μιᾶς κατανομῆς συχνότητων.

11. Πιθανότητες.

Πείραμα τύχης. Πεπερασμένος δειγματικός χώρος. Τό ένδεχόμενον (γεγονός) ώς ύποσύνολον του δειγματικού χώρου. Η έννοια της πιθανότητος ενός ένδεχομένου. Κανών προσθέσεως ένδεχομένων άμοιβαίως άποκλειόμενων. Κανών πολλαπλασιαστικού άνεξαρτήτων ένδεχομένων.

12. Λογαριθμικός κανών.

Δι' αναρτήσεως (άκολουθία) $v \rightarrow a$ και $a \rightarrow v$, veN. Έννοια αριθμητικής και γεωμετρικής προόδου. Η έκθετική συνάρτησις και ο λογαριθμικός κανών. Λογαριθμικά κλίμακες.

13. Ηλεκτρονικοί Υπολογισταί.

Διαγράμματα ροῆς. Άρχαί λειτουργίας και δυνατότητες Η. Υ. Βασικά μονάδες ενός Η.Υ. Γλώσσα και πρόγραμμα.

ΑΓΓΛΙΚΑ. ώρα 3.

ΔΙΑΔΑΚΤΕΑ ΥΛΗ

1. Λεξιλόγιον. Διεύρυνσις του λεξιλογίου, διά 700 περίπου νέων λέξεων. Ός κριτήρια διά την έπιλογήν των θα ληφθούν τα ίσχύοντα και διά τας προηγούμενας τάξεις.

2. Προφορά. Φωνητικά άσκήσεις, ώς και εις τας προηγούμενας τάξεις.

3. Προφορικά άσκήσεις. Διά την εξοικείωσιν των μαθητών εις την όμιλίαν και άκόρσιν παρέχονται έντός της αλλοθούς προφορικά άσκήσεις, π.χ. διάλογοι επί θεμάτων ώς τά ακόλουθα: μέσα συγκοινωνίας-έπικοινωνίας, ψυχαγωγία, επάγγελμα κ.λπ. Επίσης οι μαθηταί καλούνται διά άφήγησιν γεγονότα ή καταστάσεις, έκ προσωπικής έμπειρίας, να περιγράψουν άντικείμενα, να άναδηγηθούν έν κείμενον. Τέλος καθοδηγούνται εις την σύνταξιν περιλήψεων γνωστών κειμένων, καθώς και συντόμων όμιλιών υπό τύπον άνακοινώσεων επί θεμάτων της καθημερινῆς ζωῆς.

4. Ανάγνωσις. Η Ανάγνωσις γίνεται έκ του έγκεκριμένου σχολικού βιβλίου. Τά διδασκόμενα εις αὐτό κείμενα είναι περιγραφαί, διηγήσεις, ποίμα, σχετιζόμενα προς τας έμπειρίας των μαθητών. Ορίζονται επίσης υπό του διδασκόντος άπολοποιημένα κείμενα (Simplified Readers) προς μελέτην κατ' οίκον υπό των μαθητών άνυλόγως προς τού έπίπεδόν των γνώσεών των.

5. Γραμματική-Συντακτικόν. Σύντομος επανάληψις των διδασκόμενων έκ της γραμματικῆς και του συντακτικού, εις τας δύο προηγούμενας τάξεις προκειμένου να διδασκούν εν συνεχεία τά νέα γραμματικά και συντακτικά φαινόμενα: άνώμαλοι τύποι γραμματικῆς (άνώμαλα παραθετικά, άνώμαλα ρήματα), όλοι οι τύποι ενεργητικῆς και παθητικῆς φωνῆς των ρημάτων, άόλιτοι λέξεις, χρήσις ιδιωτικῶν

εκφράσεων, χαρακτηριστικά φαινόμενα συντάξεως της αγγλικής γλώσσας, ή ακολουθία των χρόνων, μετατροπή του εύθους λόγου εις πλάγιον και ενεργητικῶν προτάσεων εἰς παθητικὰς καὶ ἀντιστροφάς. Ἡ ἀσκήσις εἰς τὰ θέματα αὐτὰ γίνεται ἐντὸς καταλλήλου διδακτικοῦ κλίματος. (Situational Teaching).

6. Γραπτὰ ἀσκήσις. Συστηματικὰ γραπτὰ ἀσκήσις εἰς τὸ σχολεῖον καὶ κατ' οἶκον ὡς καὶ εἰς τὴν Β' τάξιν. Ἐξάσκησις ἀσάφους τῶν μαθητῶν εἰς τὴν σύνθεσιν φιλικῆς ἐπιστολῆς ἢ ἄλλων μικρῶν κειμένων ἐκτάσεως μιᾶς παραγράφου.

7. Ὁρθογραφία. Ἀσκήσις εἰς τὴν ὀρθογραφίαν ὡς καὶ εἰς τὴν Β' τάξιν.

ΓΑΛΛΙΚΑ: ὥραι 3.

ΔΙΔΑΚΤΕΑ ΓΛΩΣΣΑ

1. Λεξιλόγιον. Ἀποτελεῖται ἐκ 500 περίπου λέξεων καὶ ἐκφράσεων. Δίδονται λέξεις συγγενεῖς ἐτυμολογικῶς καὶ νοηματικῶς. Τὰ νέα στοιχεία προσφέρονται πάντοτε ἐντεταγμένα εἰς ἀπαραίτητους φράσεις.

Ἀπομνημονεύονται μικραὶ ἐνότητες τοῦ μαθήματος, ποιήματα καὶ γαλλισμοὶ ἐκάστου μαθήματος.

Ἀμεροῦνται 3-4 διδακτικά ὥραι διὰ τὴν συνειδητοποίησιν ἢ ἐπιδράσεως τῆς ἑλληνικῆς γλώσσας ἐπὶ τῆς γαλλικῆς καὶ εἰδικότερον ἢ ἐνίσχυσις τῆς παραγωγικῆς δυνάμεως τῆς γαλλικῆς διὰ τῆς χρησιμοποιοῦσας καταλλήλων ἑλληνικῶν προελεύσεων: -IQUE(-ικός), ISME(-ισμός) κ.λπ., ὡς καὶ προβλήματα: TELEVISION (τηλε), ὡς καὶ ὁρισμένοι σχέσεις τῶν δύο γλωσσῶν πρὸς ἄλληλας.

α) Ἡ διαφοροποίησις ἑλληνικῶν τοπωνυμίων εἰς τὴν γαλλικὴν π.χ. CANEE-Χανιά, CORFOU-Κέρκυρα, LE-PANTE-Ναυπάκτος κ.λπ.

β) Ἡ μορφή ἑλληνικῶν κυρίων ὀνομάτων εἰς τὴν γαλλικὴν π.χ. PINDARE-Πινδάρους ULYSSE-Ὀδυσσεύς, HECUBE-Ἑκάβη, ARISTOTE-Ἀριστοτέλης κ.λπ.

2. Γραμματικὴ-Συντακτικόν.

Ἀνασκόπησις καὶ συμπλήρωσις τῶν γνώσεων. Ἀπλοὶ χρόνοι τῶν συνθεστέων ἀνώμαλων ρημάτων. Περιγραφαστικοὶ τύποι ρημάτων (JE VAIS+INFINITIF, JE VIENS DE+INFINITIF, JE SUIS EN TRAIN DE+INFINITIF). Διδασκαλία τοῦ IMPARFAIT DE L'INDICATIF, τοῦ PARTICIPE PRESENT, τοῦ GERONDIF. Μία πρώτη προπρόσβλεψις τοῦ CONDITIONNEL καὶ SUBJONCTIF PRESENT καθὼς καὶ τοῦ INFINITIF PRESENT ἐν τῇ ἐννοίᾳ τῆς προσταγῆς. Συνεχίζεται ἡ μελέτη τῶν ἀντωνυμιῶν, κυρίως τῶν προσωπικῶν (ἕκαστον καὶ ἕξι μὲν ἀντικείμενον).

Ἡ ἔννοια τῆς προτάσεως, τοῦ κατηγορομένου, τοῦ ἐμπροσθέντος καὶ ἐπιπροσθητικοῦ προσδιορισμοῦ, τοῦ ἐπιθετικοῦ προσδιορισμοῦ καὶ ὁ τρόπος, διὰ τοῦ ὁποῦ ἐκφράζεται τὸ συμπέρασμα καὶ ἡ αἰτία.

3. Προφορικὸς Λόγος.

α) Προφορά: Φωνητικὰ ἀσκήσεις, ὡς καὶ εἰς τὰς προηγουμένας τάξεις.

β) Ἀνάγνωσις: Ἀνάγνωσις διαλόγων, κειμένων καὶ ποιημάτων ἀποσκευαστῶν εἰς τὴν ρέουσαν φυσικὴν ἀνάγνωσιν. Ἐλεγχὸς διὰ προφορικῶν καὶ γραπτῶν ἀσκήσεων πρὸς διαπίστωσιν τῆς κατανόησεως τοῦ μαθήματος. Ἀπόδοσις τοῦ νοήματος εἰς συνεχή λόγον. Ἀνάγνωσις κατ' οἶκον ἀπλῶν κειμένων (Textes en Français Faciles) ἢ γαλλικῶν μαθημάτων περιοδικῶν (π.χ. Quoi de neuf).

γ) Προφορικὰ ἀσκήσις: Οἱ μαθητὴ συνεισφέρουν διὰ ἀσκήσεως εἰς τὴν ἀνευτέρωσαν προφορικὴν χρῆσιν τῆς γαλλικῆς γλώσσας, διὰ τῆς παραγωγῆς ἀντικειμένων, τῶν σχολιασμῶν γεγονότων, τῆς συζητήσεως ἐπὶ θεμάτων τῆς καθημερινῆς ζωῆς καὶ τῆς ἀπαγγελίας ποιημάτων ἢ περιοπτῶν περὶ τῶν κειμένων.

4. Γραπτὰ ἀσκήσις: Εἶναι σύντομοι καὶ ἀποτελοῦν συνέχειαν τῶν προφορικῶν. Πρόκειται περὶ γλωσσικῶν ἀσκήσεων, ἀπαντήσεων εἰς ἐρωτήσεις, αἱ ὁποῖαι ἀποβλέπουν εἰς τὴν σύνθεσιν συντόμου παραγράφου, σύνταξιν ἀπλῶν ἐπιστολῶν, συμπλήρωσιν ἐντύπων, καρτελλῶν κ.λπ., περιλήψεις κειμένων, μετατροπὰς χρόνων. Εἰς τὴν ὀρθογραφίαν ἐλέγχεται πλήρως τῆς γραμματικῆς καὶ ἡ ὀρθὴ ἀπόδοσις τῶν φθόγγων, ὥστε τὰ ἀποφεύγονται τὰ ἀκουστικὰ λάθη.

ΓΕΩΓΡΑΦΙΑ ΜΕΤΑ ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ ΓΕΩΛΟΓΙΑΣ

Ὅρα 1.

ΔΙΔΑΚΤΕΑ ΓΛΩΣΣΑ

Εἰσαγωγή: Γεωγραφικὴ θέσις τῆς Ἑλλάδος καὶ σύγκρισις αὐτῆς μὲ διαφόρους ἄλλας χώρας τοῦ κόσμου. Γεωλογικὴ ἐξέλιξις καὶ διαμορφώσεις τῶν ἑλληνικῶν γεωγραφικῶν διαμερισμάτων.

Φυσικὴ γεωγραφία: Ἡ μορφολογία τοῦ ἐδάφους, τὸ κλίμα καὶ τὸ ὕδωρ τῆς Ἑλλάδος ἐν γένει.

Πολιτικὴ καὶ οἰκονομικὴ ἐπισκόπησις τῆς Ἑλλάδος: Ὁ πληθυσμὸς τῆς Ἑλλάδος καὶ τὰ προβλήματα αὐτοῦ (ἐλάττωσις τῆς γεννητικότητος-μόνιμος καὶ προσωρινῆς μετανάστευσις εἰς τὴν Ἑλλάδα κ.λπ.). Τὰ χωρία καὶ οἱ ἀγροτικοὶ συνοικισμοί. Αἱ πόλεις. Αἱ ἀγροτικαὶ οἰκίαι. Τὰ μεγάλα ἀστικά κέντρα. Τὰ αἶτια καὶ αἱ συνέπειαι τῆς δημιουργίας αὐτῶν. Προτενοῦσα καὶ συμπρωτεύουσα. Διοικητικὴ διαίρεσις. Ἡ παιδεία. Οἰκονομικὴ ζωὴ τῆς χώρας: πρωτογενεῖς συντελεστὲς ἐθνικῆς παραγωγῆς (γεωργία, κτηνοτροφία, δασοκομία, ἀλιεῖα). Δευτερογενεῖς συντελεστὲς ἐθνικῆς παραγωγῆς (μεταλλεῖα, ὀρυκτὰ, λατομεῖα, ἄλλα, οἰκογενία, βιομηχανία, πηγαὶ ἐνεργείας). Τριτογενεῖς συντελεστὲς ἐθνικῆς παραγωγῆς (μεταφορὰ, τηλεπικοινωνία, ναυτιλία, ἐμπόριον, τουρισμός). Αἱ οἰκονομικαὶ σχέσεις τῆς Ἑλλάδος μετὰ τῶν χωρῶν τῆς Ε.Ο.Κ. καὶ τῶν λοιπῶν χωρῶν τῆς γῆς.

Ὁ ἑλληνισμὸς τῆς διασποράς: Ἡ συμβολὴ τοῦ εἰς τὴν οἰκονομικὴν ζωὴν τῆς χώρας καὶ ἡ φροντίς δι' αὐτὸν.

Ὁ Κυπριακὸς ἑλληνισμός.

ΦΥΣΙΚΗ - ΧΗΜΕΙΑ

ΜΕΤΑ ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ ΟΡΥΚΤΟΛΟΓΙΑΣ

Ὅρα 3.

ΔΙΔΑΚΤΕΑ ΓΛΩΣΣΑ

1. Μηχανικὴ: Μεταβαλλομένη κίνησις. Ἐπιτάχυνσις. Ἐπιβράδυνσις. Ὁμαλὴ μεταβαλλομένη κίνησις. Τύποι καὶ γραφικὰ παραστάσεις.

2. Δυναμικὴ. Θεμελιώδεις ἐξισώσεις. Δράσις-ἀντίδρασις. Βάρος τῶν σωμάτων. Ὄρη. Διατήρησις τῆς ὀρμῆς καὶ ἐφαρμογαὶ αὐτῆς. Ὁμαλὴ κυκλικὴ κίνησις. Κεντρομόλος καὶ φυγόκεντρος δυνάμεις.

3. Ταλαντώσεις-Ἀκουστικὴ. Ἐννοια ταλαντώσεων. Ἐκκρεμῆς. Μέτρησης τοῦ χρόνου. Ἐξηγαστικὰ τὰ ταλαντώσεις. Συντονισμός. Κύματα. Ὁ ἦχος ὡς κύμα. Χαρακτηριστικὰ τοῦ ἤχου. Ἀντιχρῆμα. Ἡχογόνοι πηγὰι (ποιοτικά).

4. Ἠλεκτρισμός. Ἠλεκτρίσις διὰ τριβῆς καὶ ἐπαγωγῆς. Ἠλεκτροσκόπων. Ἐννοια φορτίων καὶ εἶδη αὐτῶν. Νόμος COULOMB.

Δομὴ τοῦ ατόμου. Πρότυπον BOHR. Πρωτόνια, νετρόνια, ἡλεκτρόνια, ατομικὸς καὶ μαζικὸς ἀριθμός. Ἰσότοπα. Ἀγῶγὴ καὶ μονοαἰὼν. Ἐλεύθερα ἡλεκτρόνια. Ἠλεκτρικὸν ρεῖμα. Πηγαί.

Ἀποτελέσματα τοῦ ἡλεκτρικοῦ ρεύματος. Διαφορὰ δυναμικοῦ. Ἀμπερόμετρα, βολτόμετρα. Νόμος τοῦ OHM. Ἀντίστασις καὶ παρόγοντες ἐκ τῶν ὁποίων ἐξαρτᾶται. Μεταβλητὴ ἀντίστασις. Ἐνέργεια καὶ ἰσχύς τοῦ ἡλεκτρικοῦ ρεύματος. Ἐφαρμογαί.

Ἠλεκτρόνια. Συσσωρευταὶ μολύβδου. Σηρὰ στοιχείων. Θερμὸηλεκτρικὸν φαινόμενον.

5. Ήλεκτρομαγνητισμός. Μαγνήτης. Πυξίς. Πηνία. Ήλεκτρομαγνητικό. Δυνάμεις επί κινουμένων φορτίων εντός ηλεκτρικού πεδίου (LAPLACE). Ήφαρμογαι δυνάμεων (LAPLACE) εις κινητήρας. Ήπαγωγή. Αύτπαγωγή. Ήφαρμογαι. Γένσεις τοῦ ἐναλλασσόμενου ρεύματος. Ἐνεργός τάσις καὶ Ἐντασις. Μετασχηματισταί. Ὑδροηλεκτρικά ἐργοστάσια καὶ γραμμὰ μεταφοράς. Ἀγωγιμότης ἀέρων. Ἀκτίνες RONTGEN. Καθοδικοὶ σωλὴν καὶ ἔφαρμογαι αὐτοῦ. Φωτοηλεκτρικὸν φαινόμενον καὶ ἔφαρμογαι αὐτοῦ. Ποιοτικὴ περιγραφή τῶν ἡλεκτρικῶν ταλαντώσεων. Τηλεπικοινωνίαι. Ἡμαγγοί. Κρυσταλλοδιόδους. Ἐφαρμογαι.

6. Στοιχεῖα Πυρρηνικῆς Φυσικῆς. Ραδιενέργεια, ραδιοϊσότοπα. Πυρρηνικὴ σῆσις καὶ σύντηξις. Ἡλεκτρικὴ ἐνέργεια. Πυρρηνικὸς ἀντιδραστήρ. Βιολογικαὶ δράσεις.

ΧΗΜΕΙΑ : Ὅρα 1 ΔΙΔΑΚΤΕΑ ΥΛΗ

1. Μέταλλα. Ὅρυκτά. Μεταλλεύματα. Μεταλλουργία. Γενικαὶ ιδιότητες τῶν μετᾶλλων. Κράματα. Σίδηρος. Ἀλουμίνιον. Χαλκός.

2. Ὅργανικα Χημεία. Ἀντικείμενον ὁργανικῆς Χημείας. Ταξινομήσις ὁργανικῶν ἐνώσεων. Στοιχεῖα ὀνοματολογίας. Ὁμόλογος σειράς. Μεθάνιον. Ἀλκυλῶν. Ἀκετυλῶν. Βενζόλιον. Πετρέλαιον. Τὰ ἑλληνικὰ πετρέλαια. Βενζίναι καὶ λοιπὰ πετροχημικὰ προϊόντα. Αἰθάνθρακες καὶ λιγνίται. Αἰθυλὸν ἀλκοόλη. Ζυμώσεις. Ὅργανικὰ ἔλαια. Ὄξιόν δξύ. Πρωτεΐναι. Ἰδαίανθρακες. Γλυκόλη. Σάκχαρον, Ἀμύλον. Κυτταρίνη. Πλαστικά Φάρμακα. Ἐστέρες. Λίπη καὶ ἔλαια. Σάπωνες καὶ ἀπορρυπαντικά.

Χημικὴ ἐνέργεια καὶ ἔλλα μορφαὶ ἐνεργείας. Θερμολημεία. Φωτοχημεία. Ἡλεκτροχημεία.

4. Χημεία καὶ σύγχρονος ζωῆς.

Ἡ ἑλληνικὴ χημικὴ βιομηχανία. Ἡ χημικὴ βιομηχανία στὴν ΕὐΚ. Σημεία τῆς χημείας εἰς τὴν σύγχρονον ζωὴν. Θετικαὶ καὶ ἀρνητικαὶ ἐπιπτώσεις. Σύγχρονα προβλήματα.

ΒΙΟΛΟΓΙΑ: Ὅρα 1

ΣΚΟΠΟΣ

Σκοπὸς τῆς διδασκαλίας τῆς βιολογίας ἐν αἰ :

1. Ἡ συνολικὴ θεώρησις τῶν ἐμβίων ὄντων καὶ τῶν βασικῶν λειτουργιῶν ἐπὶ κυτταρικοῦ ἐπιπέδου, ὡς καὶ ἡ ἐκ παραλλήλου συμπλήρωσις καὶ ὁ συνδυασμὸς τῶν γενικῶν γνώσεων ἐκ τῶν ἐπὶ μέρους βιολογικῶν μαθημάτων τῶν διδασκόμενων εἰς τὰς προηγούμενας τάξεις.

2. Ἡ κατανόησις ὑπὸ τῶν μαθητῶν τῶν κοινῶν καὶ εἰς τὰ πλεόν ἐπεροεῖδ ὄντα δομῶν καὶ λειτουργιῶν, αἱ ὁποῖαι σχεδὸν ταυτίζονται, κυρίως εἰς τὸ ἐπίπεδον τοῦ κυττάρου.

3. Ἡ κατανόησις ὑπὸ τῶν μαθητῶν τῶν κοινῶν εἰς δόξας τοὺς ὁργανισμοὺς μηχανισμῶν κληρονομικότητος μὲ ἰδιαιτέραν ἐμφασιν εἰς τὴν κληρονομικότητα τοῦ ἀνθρώπου.

4. Ἡ στοιχειώδης μελέτη τῶν κοινωνικῶν προβλημάτων καὶ τῶν πρακτικῶν ἐφαρμογῶν τῆς βιολογικῆς ἐπιστήμης.

5. Ἡ κατανόησις ὑπὸ τῶν μαθητῶν τῶν γεγονότος ἐπὶ οἱ ὁργανισμοὶ ἀποτελοῦν ἐνιαῖον ζωντανὸν σῶλον, ἐρισκόμενον εἰς ἀμοσιν λειτουργικῇν σύνδεσιν πρὸς τὸ περιβάλλον αὐτῶν, ἐμβῖον καὶ ἄβιον, τὸ ὁποῖον ἐπηρεάζει τὰ φαινόμενα τῆς ζωῆς.

ΔΙΔΑΚΤΕΑ ΥΛΗ

Τὸ φαινόμενον τῆς ζωῆς καὶ αἱ ἐκδηλώσεις αὐτῆς. Αἱ κυτταρικαὶ μορφαὶ ζωῆς : τοῖ καὶ φάτοι (δομὴ, ἀναπαραγωγικὸς κύκλος, λύσις κυττάρου, μόνιμους νέου κυττάρου).

1. Τὸ κυττάρου. Εἰσαγωγή, χημικὴ σύστασις τοῦ κυττάρου, κυτταρικὰ ὄργανά (δομὴ καὶ λειτουργία αὐτῶν) γονίδια καὶ λειτουργία αὐτῶν. Διαφοραὶ ζωικῶν καὶ φυτικῶν κυττάρων. Φωτοσύνθεσις. Κυτταρικοὶ πολλαπλασιασμοί : Μίτωσις καὶ βιολογικὴ σημασία τῶν φαινομένων. Διαταραχὴ τῆς ὁμαλῆς πορείας κατὰ τὴν μίτωσιν καὶ μείωσιν. Μονοκύτταροι καὶ πολικύτταροι ὁργανισμοί.

2. Ἀναπαραγωγή : Μονογονία, ἀμφιγονία, ἐναλλαγή γένων, γονιμοποίησης.

3. Ἐμβρυολογία : Αὐλάκωσις, διαφοροποιήσις, φυσιολογία ἐμβρύων.

4. Μηχανισμοὶ κληρονομικότητος : Ποικιλομορφία εἰς τοὺς πληθυσμοὺς καὶ κληρονομικότης. Ἐπὶκτητὴ ιδιότητης. Νόμοι τοῦ Μέντελ (μονοβριδισμός).

Γονότυπος-Φαινότυπος. Φυλοσύνδετος κληρονομικότης, φυλοκαθορισμός τῶν ὁργανισμῶν ὡς βιολογικῶν φαινόμενον, γονιδιακαὶ μεταλλάξει, χρωματιστικαὶ ἀνωμαλίαι, διὰ γενικῶν παραδειγμάτων καὶ κληρονομικὰ παραδείγματα ἐκ τῆς γενετικῆς τοῦ ἀνθρώπου, ὅπου τοῦτο εἶναι δυνατόν.

5. Ὅργανισμοὶ καὶ περιβάλλον : Ἐννοία τοῦ περιβάλλοντος. Ἐπιδράσις διαφόρων παραγόντων τοῦ περιβάλλοντος εἰς τοὺς ὁργανισμοὺς καὶ προσαρμογή. Ἀναστροφικὰ καὶ μόνιμοι ἐπιδράσεις τοῦ περιβάλλοντος. Ἐπιδράσεις τοῦ περιβάλλοντος κατὰ τὴν ἀνάπτυξιν.

6. Οἰκολογία : Ἀλυσίδες, τροφῆς, βίωτοποι, βιοκινότητες καὶ βιολογικὴ ἰσορροπία. Ἐπιδράσεις τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς βιολογικῆς ἰσορροπίας. Μολύνσεις τοῦ περιβάλλοντος. Εἰδή καὶ τρόποι μολύνσεων. Διαταραχὴ τῆς ἰσορροπίας τῶν βιοκοινωνιῶν ἐξ αἰτίας τῆς μολύνσεως τοῦ περιβάλλοντος. Τρόποι προλήψεως τῶν μολύνσεων.

7. Στοιχεῖα ἐφηρμοσμένης βιολογίας : Βελτιώσεις εἰδῶν χρησιμοποιούμενων εἰς τὴν γεωργίαν καὶ εἰς τὴν πτηνοτροφίαν. Καταπολέμησις τῶν παρασίτων. Εὐγονική. Τὰ ἀρνητικὰ ἀποτελέσματα τῆς προσαθείας τοῦ ἀνθρώπου διὰ τὴν μεταπολίτισιν τῆς φύσεως πρὸς ἴδιον ὄφελος.

8. Ἐξελίξις τῶν ὁργανισμῶν : Εἰσαγωγή, παράγοντες ἐπηρεάζοντες τὴν ἐξέλιξιν. Μέθοδοι μελέτης καὶ ἐξελέξεως καὶ τῆς συγγενίας μεταξὺ τῶν εἰδῶν. Ἐργαστηριακὰ ἀσκήσεις.

ΜΟΥΣΙΚΗ: Ὅρα 1.

ΔΙΔΑΚΤΕΑ ΥΛΗ

Μουσικὴ ἀνάγνωσις, ὡς καὶ εἰς τὰς προηγούμενας τάξεις, εἰς τρόπους μεζῶνα ἐλάσσονα καὶ ἑλληνικοὺς καὶ εἰς τὰ 2/2, 4/8, καὶ 5/8, εἰς διαστήματα πέμπτης καὶ ἑκτης καὶ εἰς τὰς γνωστάς ἀξίας. Σύντομα γυμνάσματα (6-8) φωνητικῆς, ἀκουστικῆς καὶ ἀναγνωστικῆς ἐξάσκησης : α) εἰς τὰς μεζῶνας κλίμακας ΝΤΟ, ΣΟΛ, ΡΕ, ΦΑ, ΣΙ ὤρ. καὶ ΜΙ ὤρ.

β) Εἰς τὰς ἐλάσσονας κλίμακας ΛΑ, ΡΕ, ΣΟΛ, ΝΤΟ, ΜΙ εἰς εὐχρηστά μέτρα. Γενικαὶ διορθωτικὰ καὶ βελτιωτικὰ ἐνέργειαι μουσικῆς ἀναγνώσεως καὶ ἀποδόσεως (μελωδικαὶ, ρυθμικαὶ, ἐκφραστικαὶ).

Στοιχεῖα ἱστορίας τῆς Μουσικῆς. Ἑλληνικὴ Ἔθνικὸι χοροί. Ἡ Μουσικὴ εἰς τὴν Δύσιν. Μουσικὴ Μπαρόκ. Κλασσικὴ σχολή. Ρομαντικὴ σχολή. Νεώτεραι τάσεις.

Στοιχεῖα μορφοποιήσεως ἐπὶ τῆς βάσει ἀκρόασεων (περιγραφή εἰδῶν μουσικῶν συνθέσεων). Ἀκροατικὴ διάκρισις καὶ ἀπλὴ ἀνάλυσις τῶν μουσικῶν μορφῶν : Σονάτα, πρελούδιο, φόρμα, ὀδερτοῦρα, συμφωνία, κοντσέρτο, συμφωνία ποιήμα, ὁρατόριον, ὄπερα, ὁπερέτα, ἰντερμέτζο, πὸτ-πουρί, ραψωδία.

Ἀσματα τῶν αὐτῶν κατηγοριῶν ὡς καὶ ἐκείνα τῶν προηγούμενων τάξεων. Μουσικαὶ ἀκρόασεις : Καλομοῖρα «Συμφωνία τῆς Λεβεντιάς» (ἀποσπάσματα) Βαρβόλη «Ποιμενικὴ Σουίτα», Σιλάβου «Κασσιανὴ» (ἀποσπάσματα), Θεοδωράκη «Ἀξίον ἐστί» (ἀποσπάσματα). Ἱταλικὴ ρομαντικὴ σχολή : PASTORINA «Λειτουργία τοῦ Πάπα Μαρκελίνου» (ἀποσπάσματα) Manieri. Εἰσαγωγή, Μουσουργία, Εἰκόνες ἀπὸ μίαν ἑξῆσιν (ἀποσπάσματα) Handel ἀποσπάσματα ἀπὸ τὸν «Μεσσιάν». BACH, Σουίτα ἀριθ. 2 σὲ σι ἐλάσσονα, ἀποσπάσματα ἀπὸ τὰ «Κατὰ Ματθαῖον πάθη». HAYDN, «Ἡ συμφωνία τῶν ὑποκαρτερησῶν» (τὸ τελευταῖον μέρος). MOZART, ἀποσπάσματα ἀπὸ τὴν ὁπερὰν «DON GIOVANNI». Σονάτα διὰ πιάνο σὲ ντό

μαίζονα Κ.Υ. 309. ΒΗΘΗΘΕΝΟΝ πέμπτον κοντότερο διά πύκνω και ὀρχήστρα (αὐτοκατοριζόμενα).

ΦΥΣΙΚΗ ΑΓΩΓΗ : ὥρα 2.

Ι. ΣΚΟΠΟΣ ΤΟΥ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ

Σκοπὸς τῆς διδασκαλίας τοῦ μαθήματος τῆς Φυσικῆς Ἀγωγῆς εἰς τὴν τάξιν αὐτὴν εἶναι ὁ καθοριζόμενος εἰς τὸ Ἀναλυτικὸν Πρόγραμμα τῶν Α' καὶ Β' τάξεων τοῦ Γυμνασίου.

ΙΙ. ΔΙΔΑΚΤΕΑ ΥΛΗ

α) ΑΡΡΕΝΩΝ

1. Ἐλευθερίαι ἀσκήσεις ἔχουσιν ὡς βάσιν τὴν φυσικὴν κίνησιν καὶ τὸν ρυθμὸν.

Μεταπολίσεις, ἀναπηδήσεις, ἄλματα, αἰωρήσεις, περιστροφές, περιστροφές, ταλαντεύσεις τῶν ἄκρων καὶ τοῦ κορμοῦ πρὸς ὅλους τοὺς ἄξονας καὶ τὰ ἐπίπεδα, ἀσκήσεις εὐκαμψίας τῶν ἀρθρώσεων καὶ ἀσκήσεις διατάσεως, ἐνδυναμώσεως καὶ χαλαρώσεως τῶν μυῶν ἐν προηγουμένη μορφῇ.

Συνασκήσεις καὶ ἀσκήσεις διὰ τὴν ἐπιτυχίαν προκαθορισμένου σκοποῦ.

2. Ἀσκήσεις μετὰ κινήτων ἢ σταθερῶν γυμναστικῶν ὁργάνων.

Ἀσκήσεις διὰ παντὸς εἰδους σφαιρῶν (λατρικῶν, ἐλαστικῶν κτλ.), κοντῶν, σχοινίων, ἐμπυλίων, στρωμάτων, κορινῶν, πλυνθίων, σχοινίων ἀναρριχθήσεως, δοκῶν, μονοζύγων, πολυζύγων, δυναμομέτρων, βαρῶν, βατήρων κτλ.

Ὁ ὅρκος τῶν ὁργάνων, τὸ βάρος, τὸ ὕψος καθὼς καὶ ἡ μέθοδος τῆς διδασκαλίας τῶν ἐνοργάνων ἀσκήσεων πρέπει νὰ εἶναι ἀνάλογα πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ μαθήματος, τὴν ἡλικίαν καὶ τὴν γυμναστικὴν πρόδοτον τῶν μαθητῶν.

3. Ἀσκήσεις ἀγωνιστικῆς γυμναστικῆς.

Ἐδραλώσεις καὶ τελειοποιήσεις τῆς τεχνικῆς καὶ οὐλοκλήρωσις τῶν κανονισμῶν εἰς τὰς ἀσκήσεις ἑδάφους ἐφ' ἵππου μετὰ λαβῶν εἰς τὸ μονόζυγον, εἰς τὸ δίζυγον, εἰς τοὺς κρίκους καὶ εἰς τὰ ἄλματα ἐφ' ἵππου.

Σχηματισμὸς ὁμάδων καὶ ὁργάνων ἀθλητικῶν συναντήσεων μετὰ ἀπλὰ καὶ σύνθετα προγράμματα ἀγωνιστικῆς γυμναστικῆς.

4. Παιγνίδια-Ἀθλοπαιδία.

α) Ἀπαντὰ τὰ εἶδη γυμναστικῶν-ψυχαγωγικῶν παιγνιδίων, ἐθνικῶν καὶ ξένων, β) προπαρασκευαστικὰ παιγνίδια ἀθλοπαιδίων, γ) ἀπλὰ μορφὰ ἢ παραλλαγὰ ἀθλοπαιδίων ὑπὸ ἀγωνιστικῆν μορφήν, δ) Ἐδραλώσεις καὶ ἐπέκτασις τῆς τεχνικῆς, τῆς τακτικῆς καὶ τῶν κανονισμῶν τῶν ἀθλοπαιδίων. Σχηματισμὸς ὁμάδων κατὰ κατηγορίαν ἀθλοπαιδίας καὶ διεξαγωγὴ ἀγώνων συμφώνως πρὸς τοὺς κανονισμοὺς.

5. Κλασσικὸς ἀθλητισμός.

α) Ἐδραλώσεις καὶ τελειοποιήσεις τῆς τεχνικῆς, τῆς κλασσικῆς καὶ τῶν κανονισμῶν τῶν ἀγωνισμάτων τοῦ κλασσικοῦ ἀθλητισμοῦ, β) ὁργάνων τακτικῶν ἀθλητικῶν ἡμερῶν μετὰ περιορισμὸν ἢ πλήρες πρόγραμμα καὶ ἀθλητικὰ ὅργανα (κατὰ τοὺς κανονισμοὺς), γ) ἐπιβίβας ἐπιτεύξεως ἐκ μέρους τῶν μαθητῶν ἀτομικῆς ἐπιδόσεως εἰς ἕν ἢ περισσοτέρων ἀγωνισμάτων.

Ὁ μαθητὴς τῆς τρίτης (Γ') τάξεως δύναται νὰ ἐπιβιβάζηται εἰς μίαν κατηγορίαν ἀθλημάτων ἢ νὰ ἐδικεινόνται εἰς ἕν μόνον ἀγώνισμα. Ὁ δρόμος ταχύτητος καὶ οἱ δρόμοι ἡμιαντοῦ καὶ ἀντοῦ αὐξάνονται (σταδιακῶς) ἐν σχέσει πρὸς τὰ προηγουμένα ἐπὶ, ὅπου τὴν προϋπόθεσιν πάντοτε τῆς καταλλήλου προετοιμασίας.

6. Κολύμβησις.

α) Ἐδραλώσεις καὶ τελειοποιήσεις τῆς τεχνικῆς ὁλων τῶν εἰδῶν κολυμβήσεως.

β) Τελειοποιήσεις τῆς τεχνικῆς τῶν ἐκκεντρικῶν τῶν στροφῶν καὶ τῶν καταδύσεων ἀπὸ ὕψους 1-5 μέτρων.

γ) Σχηματισμὸς ὁμάδων καὶ ὁργάνων ἀγώνων μετὰ περιορισμὸν ἢ πλήρες πρόγραμμα.

δ) Ὅργανων ἀγώνων καταδύσεων.

ε) Διδασκαλία τῆς ὑδατοσφαίρεισεως.

στ) Διδασκαλία τῶν βασικῶν λαβῶν ἀνελκύσεως, μεταφοράς καὶ διαδόσεως πνιγμένου. Ἀπόδυσιν εἰς τὸ ὕδωρ. Μεταφορὰ πνιγμένου εἰς ἀπόστασιν 25 μέτρων. Τελειοποιήσεις τῆς τεχνικῆς ἀναπνοῆς.

7. Κωπηλασία-Ἰστιοπλοία.

Ὅπου διδάσκονται ναυτικὰ ἀγωνίσματα, ἐπιδιώκεται ἡ ἐδραλώσις καὶ ἡ τελειοποίησις τῆς τεχνικῆς καὶ τῆς τακτικῆς αὐτῶν.

8. Λοιπὰ ἀθλήματα.

Ὅπου αἱ συνθήκαι ἐπιτρέπουσι καὶ οἱ μαθηταὶ διδάσκονται χιονοδρομικὰ, ὀρειβατικὰ, ἀεροναυτικὰ κτλ. ἀθλήματα, ἐπιδιώκεται ἡ τελειοποίησις τῆς τεχνικῆς καὶ τῆς τακτικῆς αὐτῶν καὶ ὁ σχηματισμὸς μαθητικῶν ὁμάδων κατὰ ἀθλημα.

9. Ἑλληνικοὶ χοροὶ.

Διδάσκονται οἱ Ἑθνικοὶ χοροὶ Καλαματιανῶν καὶ Τσάμικος, καθὼς καὶ ἄλλοι ἀπλοὶ χοροὶ ἀπὸ διαφόρων περιοχῶν τῆς Ἑλλάδος καὶ εἰδικότερον τῆς περιοχῆς ὅπου εὐρίσκεται τὸ Γυμνασίον.

Σχηματισμὸς μαθητικῶν συγκροτήματος λαϊκῶν χορῶν.

β) ΘΗΛΕΩΝ

Ι. ΔΙΔΑΚΤΕΑ ΥΛΗ

1. Ἐλευθερίαι ἀσκήσεις, ἔχουσιν ὡς βάσιν τὴν φυσικὴν κίνησιν καὶ τὸν ρυθμὸν.

Μεταπολίσεις, ἀναπηδήσεις, ἄλματα, αἰωρήσεις, περιστροφές, περιστροφές, ταλαντεύσεις τῶν ἄκρων καὶ τοῦ κορμοῦ πρὸς ὅλους τοὺς ἄξονας καὶ τὰ ἐπίπεδα, ἀσκήσεις, εὐκαμψίας τῶν ἀρθρώσεων καὶ ἀσκήσεις διατάσεως, ἐνδυναμώσεως καὶ χαλαρώσεως τῶν μυῶν εἰς τὴν πλήρη μορφήν των.

Συνασκήσεις καὶ ἀσκήσεις διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ προκαθορισμένου σκοποῦ.

2. Ἀσκήσεις μετὰ κινήτων ἢ σταθερῶν γυμναστικῶν ὁργάνων.

Ἀσκήσεις διὰ παντὸς εἰδους σφαιρῶν (λατρικῶν, ἐλαστικῶν κ.λπ.), διὰ στεφάνων, ταινιῶν, κοντῶν, σχοινίων, ἐμπυλίων, στρωμάτων, κορινῶν, πλυνθίων, δοκῶν, μονοζύγων, δίζυγων, πολυζύγων, ἐφαλτηρίων κτλ.

Ὁ ὅρκος τῶν ὁργάνων, τὸ βάρος, τὸ ὕψος καθὼς καὶ ἡ μέθοδος τῆς διδασκαλίας τῶν ἐνοργάνων ἀσκήσεων πρέπει νὰ εἶναι ἀνάλογα πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ μαθήματος, τὴν ἡλικίαν καὶ τὴν πρόδοτον τῶν μαθητῶν εἰς τὰς ἀσκήσεις δι' αὐτῶν.

3. Ἀσκήσεις ἀγωνιστικῆς γυμναστικῆς.

Ἐδραλώσεις καὶ τελειοποιήσεις τῆς τεχνικῆς καὶ οὐλοκλήρωσις τῶν κανονισμῶν εἰς τὰς ἀσκήσεις ἑδάφους εἰς τὸ δίζυγον, εἰς τὴν δοκὴν καὶ εἰς τὰ ἄλματα ἐφ' ἵππου.

Σχηματισμὸς ὁμάδων καὶ ὁργάνων ἀθλητικῶν συναντήσεων μετὰ ἀπλὰ καὶ σύνθετα προγράμματα ἀγωνιστικῆς γυμναστικῆς.

4. Ἀσκήσεις ρυθμικῆς ἀγωνιστικῆς γυμναστικῆς.

Ἐδραλώσεις καὶ τελειοποιήσεις τῆς τεχνικῆς τῶν ἀγωνισμάτων τῆς ρυθμικῆς ἀγωνιστικῆς γυμναστικῆς. Διδασκαλία καὶ ἐκτέλεσις τῶν προγραμμάτων ἐλευθέρων ἀσκήσεων καὶ ἀσκήσεων διὰ κορινθίων, σφαιρῶν, στεφάνων, σχοινίων καὶ ταινιῶν.

Σχηματισμὸς ὁμάδων καὶ ὁργάνων ἀθλητικῶν συναντήσεων μετὰ ἀπλὰ καὶ σύνθετα προγράμματα ρυθμικῆς ἀγωνιστικῆς γυμναστικῆς.

5. Παιγνίδια - Ἀθλοπαιδία.

α) Ὅλα τὰ εἶδη τῶν γυμναστικῶν - ψυχαγωγικῶν παιγνιδίων, ἐθνικῶν καὶ ξένων, β) προπαρασκευαστικὰ παιγνί-

δια ἀθλοπαιδιών, γ) ἀπλάι μορφαι ή παραλλήλων ἀθλοπαιδιών ή αγωνισμάτων ες αγωνιστικήν μορφήν, δ) εδραίωσης και επέκτασις της τεχνικής, της τακτικής και των κανονισμών των ἀθλοπαιδιών.

Σχηματισμός ομάδων κατά κατηγορίαν ἀθλοπαιδιᾶς και διεξαγωγή αγωνίων, κατά τούς κανονισμούς.

6. Κλασσικός ἀθλητισμός.

α) Ἐδραίωσις και τελειοποίησις της τεχνικής, της τακτικής και των κανονισμών των αγωνισμάτων τοῦ κλασσικοῦ ἀθλητισμοῦ, β) ὁργάνωσις τακτικῶν ἀθλητικῶν ημερῶν με περιωρισμένον ή πλήρες πρόγραμμα και ἀθλητικά ὄργανα, κατά τούς κανονισμούς, γ) ἐπιδιώξεις ἐπιτεῦξως ἐκ μέρους τῶν μαθητῶν ἀτομικῆς ἐπιδόσεως εἰς ἕν ή περισσότερα ἀγωνίσματα.

Αἱ μαθητῆραι της Γ' τάξεως δύνανται να ἐπιδίδωνται εἰς μίαν κατηγορίαν ἀθλημάτων ή να εἰδικεύωνται εἰς ἕν μόνον ἀγώνισμα. Οἱ δρόμοι ταχύτητος και οἱ δρόμοι ἀντοχής και ἡμιαντοχής αὐξάνουν σταδιακῶς ὑπό τήν προϋπόθεσιν πάντοτε της καταλλήλου προετοιμασίας.

7. Κολυμβήσεις.

α) Ἐδραίωσις και τελειοποίησις της τεχνικής όλων των ειδῶν κολυμβήσεως, β) τελειοποίησις της τεχνικής των ἐκπαιδευμένων, των στροφῶν και των καταδύσεων ἀπό ὕψους 1 - 5 μέτρων, γ) σχηματισμός ομάδων και ὁργάνωσις ἀγώνων με περιωρισμένον ή πλήρες πρόγραμμα, δ) ὁργάνωσις ἀγώνων καταδύσεως, ε) διδασκαλία των βασικῶν λαβῶν ἀνελεύσεως, μεταφορᾶς και διασώσεως πνιγμένων, στ) ἐκμάθησις της τεχνικῆς ἀναπνοῆς.

8. Λοιπά ἀθλήματα.

Ὅπου αἱ συνθήκαι ἐπιτρέπουν και αἱ μαθητῆραι διδάσκονται γιονδρομικά, ὀρειβατικά, ἀεροναυτικά κτλ. Ἀθλήματα, ἐπιδίδονται ή προαγωγή της τεχνικῆς και της τακτικῆς αὐτῶν και ὁ σχηματισμός μαθητικῶν ομάδων κατά ἀθλημα.

9. Ἑλληνικοὶ χοροὶ.

Διδάσκονται οἱ Ἑθνικοὶ χοροὶ Καλαματιανῶν και Τσαμικῶν, καθὼς και ἄλλοι ἀπὸ τοὺς ἑθλῶν των περιοχῶν της Ἑλλάδος, εἰδικότερον οἱ χοροὶ της περιοχῆς, ὅπου εὐρίσκεται τὸ Γυμνάσιον.

Σχηματισμός συγχρηματιστικῶν λαϊκῶν χορῶν ὑπὸ μαθητῶν.

ΣΧΟΛΙΚΟΣ ΚΑΙ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΟΣ ΠΡΟΣΑΝΑΤΟΛΙΣΜΟΣ. Ὁρα 1.

Παρατήρησις :

Ὁ Σχολικός και Ἐπαγγελματικός Προσανατολισμός (ΣΕΠ) ἔχει χαρακτηριστῆρα Σχολικῶν και Ἐπαγγελματικῶν ἐνημερώσεων και δὲν θὰ βαθμολογῆται ὅπως τὰ ἄλλα μαθήματα.

Α. ΣΚΟΠΟΣ.

Ὁ γενικός σκοπὸς τοῦ Σχολικοῦ ή Ἐπαγγελματικοῦ Προσανατολισμοῦ εἶναι νὰ βοηθήσῃ τὸν μαθητὴν εἰς τὴν ἐκλογὴν της καταλλήλου και ἀντιστοίχου πρὸς τὰς ἰκανότητας και κλίσεις του σχολικῆς και ἐπαγγελματικῆς κατευθύνσεως, οὕτως ὥστε ή ἐκλογὴ τοῦ κύκλου σπουδῶν ή τοῦ ἐπαγγέλματος νὰ τὸν ἱκανοποιήσῃ ψυχικῶς και νὰ τὸν βοηθήσῃ νὰ ἐνταχθῇ εἰς τὴν κοινωνίαν ὡς παραγωγικὸν και χρήσιμον μέλος αὐτῆς.

Εἰδικότεροι σκοποὶ εἶναι :

1. Νὰ ἐνημερώσῃ ὁ π ε ρ ὀ ὤ ν ο ς τὸν μαθητὴν ἐπὶ τῶν μεταγυμνασιακῶν σχολικῶν βαθμίδων και κατευθύνσεων.

2. Νὰ φέρῃ εἰς γνῶσιν τοῦ μαθητοῦ τούς ὅρους και τὰς προϋποθέσεις εἰσόδου εἰς ἕκαστον ἐπάγγελμα, τούς ὅρους ἐργασίας και ἀμοιβῆς και τὰς δυνατότητας ἐξελίξεως.

3. Νὰ βοηθήσῃ ὁ εἰδικὸν μαθημάτων τὸν μαθητὴν νὰ ἐκτιμήσῃ τὰς κλίσεις, ἰκανότητες και δεξιότητες αὐτοῦ, ὥστε ή σχολικὴ κατευθύνσις τὴν ὅποιαν θὰ ἀκολουθήσῃ και τὸ ἐπάγγελμα τὸ ὅποιον θὰ ἐκλέξῃ νὰ ἀναποκρίνουνται εἰς αὐτά, και

4. Νὰ προσδιορίσῃ τούς παράγοντας και τὰ κριτήρια διὰ τὴν ἐκλογὴν της σχολικῆς ή της ἐπαγγελματικῆς κατευθύνσεως ὥστε ὁ μαθητὴς νὰ ἀναλάβῃ ὁ ἑαυτοῦ τὴν εὐθύνη της ἐκλογῆς.

Β. ΓΛΗ.

α) Σχολικὴ ἐνημέρωσις και ἐπαγγελματολογία.

1. Σχολικὴ ἐνημέρωσις :

Γενικὴ ἐκπαίδευσις - Βαθμίδες αὐτῆς. Τεχνικὴ - Ἐπαγγελματικὴ ἐκπαίδευσις. Βαθμίδες και διαφοροποιήσεις. Ἀνωτέρα και Ἀνωτάτη Ἐκπαίδευσις.

2. Σχέσις σχολικῆς μαθήσεως και ἐπαγγέλματος.

3. Τὸ ἐπάγγελμα ὡς σταθερὰ και εἰδικὴ ἐργασία. Σημασία της εἰδικεύσεως.

4. Ἡ ἐργασία ὡς καθήκον, ὡς δικαίωμα και ὡς προϋποθέσις ἀτομικῆς ἀναπτύξεως και εὐτυχίας.

5. Ἡ κατονομή τοῦ ἐνεργοῦ πληθυσμοῦ της χώρας εἰς ἐπαγγελματικὰς ἀπασχολήσεις. Ὅργανωσις της ἐργασίας εἰς τὴν χώραν μας και δυνατότητες ἐργασίας.

6. Κριτήρια κατανομῆς των ἐπαγγελμάτων εἰς κατηγορίας (σχολ. βαθμίδες, εἶδος ἐργασίας, τομεῖς δραστηριοτήτων κτλ.).

7. Γνωστὰ ἐπαγγέλματα και νέα ἐπαγγέλματα (νέαι μορφαι ἐργασίας).

8. Ἀνάλυσις των βασικῶν ἐπαγγελμάτων και κατηγοριᾶν (προϋποθέσεις διὰ τὴν ἀσκῆσιν αὐτῶν : εἶδος της σχολικῆς φοιτήσεως και διάρκεια ψυχοπνευματικῆς και σωματικῆς ἀπαιτήσεως, ἀντενδείξεις, περιοχαι δραστηριότητος και δυνατότητες, λοιπαί σχετικαί δυνατότητες, π.χ. ἀμοιβή).

9. Ἡ σημασία ἑκάστου ἐπαγγέλματος διὰ τὴν κοινωνικὴν-οικονομικὴν και ἔθνικὴν πρόδοον. Σχέσις γενικῆς και ἀτομικῆς οικονομικῆς εὐημερίας.

β) Ἀτομικὰ δεδομένα και ἐπάγγελμα (ψυχολογική θεωρία).

10. Ἡ ἐκλογὴ τοῦ ἐπαγγέλματος ὡς πρόβλημα της Ἐφηβικῆς ηλικίας.

11. Ἡ σημασία της ὀρθῆς ἐκλογῆς διὰ τὸ ἄτομον και τὴν κοινωνίαν.

12. Κριτήρια και κίνητρα ἐκλογῆς σχολικῆς κατευθύνσεως και ἐπαγγέλματος.

13. Ἡ πολυποικιλία συνθέσεως της εὐρυταίας τοῦ ἀνθρώπου. Αἱ ἰδιαιτέρας ἰκανότητες και δεξιότητες ἐν σχέσει πρὸς τὴν ἐκλογὴν τοῦ ἐπαγγέλματος.

14. Τὸ πρόβλημα της ἀτομικῆς προτιμήσεως και αἱ μεταβαλλόμενα ἐπαγγελματικὰ ἀντάγκαι.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'

ΩΡΟΛΟΓΙΟΝ ΑΝΑΛΥΤΙΚΟΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΕΣΣΕΡΙΝΟΥ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ

"Αρθρον 2.

Διδασκόμενα μαθήματα και ὥραι ἐβδομαδιαίας διδασκαλίας αὐτῶν. Τὰ διδασκόμενα μαθήματα εἰς ἑκάστην τάξιν,

του Έσπερινού Γυμνασίου και ο αριθμός των ωρών εβδομαδιαίας διδασκαλίας αυτών, όρίζονται ως έπεται :

Μαθήματα :			
Θρησκευτικά	2	2	2
Νέα Έλληνικά	4	4	4
Άρχαία Έλληνική Γραμματεία	4	4	4
Ίστορία	3	2	2
Μαθηματικά	4	3	4
Φυσικά	-	3	3
Γεωγραφία	1½	1	1
Σχολ. Έπαγγ. Προσανατολισμός	-	-	1 Β'
Στοιχεία Δημοκρατικού Πολιτεύμ.	-	-	1 Α'
Ξένη Γλώσσα	2	2	2
Φυσική Άγωγή	1	1	-
Βιολογία	1½	-	-
Ανθρωπολογία & Ύγινη	-	1	-
Τεχνικά	1	1	-
Σύνολον	24	24	24

*Άρθρον 3.

Αναλυτικόν πρόγραμμα διδασκαλίας μαθημάτων των Έσπερινών Γυμνασίων.

Αι διατάξεις του άρθρου 2 του Π. Δ/τος 831/1977 «περί ωρολογίου προγράμματος του ημερησίου Γυμνασίου και αναλυτικού προγράμματος των Α' και Β' τάξεων αυτού» και του άρθρου 1 του παρόντος Π. Δ/τος έχουν εφαρμογήν και προκειμένου περί των Έσπερινών Γυμνασίων κατόπιν αναλόγου προσαρμογής της διδακτέας ύλης των μαθημάτων διά τὰ όποια αι διατάξεις του προηγουμένου άρθρου προβλέπουν μικρότερον αριθμόν ωρών διδασκαλίας.

*Άρθρον 4.

Η ισχύς του παρόντος άρχεται από 1ης Σεπτεμβρίου του έτους 1978, εξαίρεσει των διατάξεων, αι όποιαί άφορούν εις τὸ ωρολόγιον και αναλυτικόν πρόγραμμα της Α' και Β' τάξεως των έσπερινών Γυμνασίων αι όποιαί ισχύουν από την ημέραν της δημοσίευσέως αυτού.

Είς τὸν Υπουργόν Έθνικῆς Παιδείας και Θρησκευμάτων, ανατίθενεν τήν δημοσίευσιν και τήν έκτέλεσιν του παρόντος.

Έν Αθήναις τῇ 4 Μαΐου 1978

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Δ. ΤΣΑΤΣΟΣ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ
ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ

Η ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΕΙ ΟΤΙ:

Η έγκριση συνδρομής της Έφημεριδας της Κυβερνήσεως, η τιμή των φύλλων της που πωλούνται τιμηματικά και τα τέλη δημοσιεύσεως στην Έφημερίδα της Κυβερνήσεως, καθορίσθηκαν από 1 Ιανουαρίου 1974 ως ακολούθως:

Α' ΕΤΗΣΙΕΣ ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

1. Για το Τεύχος Α'	Δραχ.	600
2. » » » Β'	»	700
3. » » » Γ'	»	500
4. » » » Δ'	»	1.000
5. » » » Νομικών Προσώπων Δ.Δ. κτλ.	»	500
6. » » » Παράρτημα	»	300
7. » » » Άνωθεν Έταρειν κτλ.	»	3.000
8. » » » Δελτίο Έταρειν και Βιομηχανικής Ίδρυσεως	»	200
9. Για όλα τα τεύχη και το Δ.Ε.Β.Ι.	»	6.000

Οι Δίκες και οι Κοσμήτορες του Κράτους καταβάλλουν το 1/2 των ανωτέρω συνδρομών.

*Υπό του Ταμείου Άλληλοβιβλίου Προσωπικού του Έθνικού Τυπογραφείου (ΤΑΠΕΤ) αναλογούν τα εξής ποσά:

1. Για το Τεύχος Α'	Δραχ.	30
2. » » » Β'	»	35
3. » » » Γ'	»	25
4. » » » Δ'	»	50
5. » » » Νομικών Προσώπων Δημοσίου Δικαίου κτλ.	»	25
6. » » » Παράρτημα	»	15
7. » » » Άνωθεν Έταρειν κτλ.	»	150
8. » » » Δελτίο Έταρ. και Βιορ. Ίδρυσεως ..	»	10
9. Για όλα τα τεύχη	»	300

Β' ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΩΝ

Η τιμή πωλήσεως κάθε φύλλου, μέχρι 8 σελ., είναι 3 δραχ., από 9 ως 40 σελ. 8 δραχ., από 41 ως 80 σελ. 15 δραχ., από 81 σελ. και άνω η τιμή πωλήσεως κάθε φύλλου προσυλλίσταται κατά 15 δραχ. ανά 80 σελίδες.

Γ' ΤΕΛΗ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ

1. Στο Τεύχος Άνωθεν Έταρειν και Έταρειν Περιμεριμένης Εξέδου:

Α'. Δημοσιεύματα Άνωθεν Έταρειν:

1. Των δικαστικών πράξεων	Δραχ.	400
2. Των καταστατικών Άνωθεν Έταρειν	»	10.000
3. Των τροποποιήσεων των καταστατικών των Άνωθεν Έταρειν	»	2.000
4. Των αποφάσεων και προτάσεων οι γινόντες συνάψεις, των κατά το άρθρο 32 του Ν. 3221/24 γκαρδιστικών, των αποφάσεων, που προβάλλονται από το άρθρο 59 παρ. 3 του Ν.Δ. 400/70 περί Άλλοδαπών Άσφαλιστικών Έταρειν και των αποφάσεων του Διοικητικού Συμβουλίου του ΕΛΤΑ, που αναφέρονται οι προσωρινές διατάξεις	»	1.000
5. Των αποφάσεων των όσον επί του διόλου Άνωθεν Έταρειν, κατά το Ν.Δ. 20/5/1939	»	200
6. Των ισολογισμών των Άνωθεν Έταρειν	»	4.000
7. Των συστατικών μηνιαίων καταστάσεων των Τραπεζών Έταρειν	»	1.000
8. Των αποφάσεων περί εγκρίσεως τιμολογίων των Άσφαλιστικών Έταρειν	»	600
9. Των υπουργικών αποφάσεων περί παραχής άδειας λειτουργίας των εργασιών Άσφαλιστικών Έταρειν, των εκθέσεων παρουσιασμένων στοιχείων Άνωθεν Έταρειν γενικά, και των αποφάσεων του Δ.Σ. του ΕΛΤΑ, με τις οποίες εγκρίνονται και δημοσιεύονται οι κανονισμοί αυτών	»	4.000
10. Των αποφάσεων περί παραχής πληρωμοσύνης προς αντιπροσώπους των Έλλοις Άλλοδαπών Έταρειν και των αποφάσεων περί μεταβιβάσεως του χαρακτηρισμού Άσφαλιστικών Έταρειν κατά το άρθρο 59 παρ. 1 του Ν.Δ. 400/70	»	2.000
11. Των αποφάσεων περί συγχωνεύσεως Άνωθεν Έταρειν	»	10.000

12. Των αποφάσεων της Επιτροπής του Χρηματιστηρίου περί ατομικής χρεωγράφων εις το Χρηματιστήριο προς διαπραγμάτευση, συμφώνως προς τις διατάξεις του άρθρου 2 παρ. 3 Α.Ν. 148/67 Δραχ. | 1.000 |

13. Των αποφάσεων της Επιτροπής κεφαλαιαγοράς περί διαγραφής χρεωγράφων εις το Χρηματιστήριο, συμφώνως προς τις διατάξεις του άρθρου 2 παρ. 4 Α.Ν. 148/1967 » | 1.000 |

Β'. Δημοσιεύματα Έταρειν Περιμεριμένης Εξέδου:

1. Των καταστατικών	»	1.000
2. Των τροποποιήσεων των καταστατικών	»	400
3. Των ανακοινώσεων και προσηλώσεων	»	200
4. Των ισολογισμών	»	1.000
5. Των εκθέσεων λειτουργίας περιστατικών στοιχείων	»	1.000

Γ'. Δημοσιεύματα Άλληλοβιβλίου Συνεταιρισμών - Άλληλοβιβλίου Ταμείων και Φιλανθρωπικών Σωματείων:

1. Των υπουργικών αποφάσεων περί χορηγήσεως άδειας λειτουργίας Άλληλοβιβλίου Συνεταιρισμών - Άλληλοβιβλίου Ταμείων	»	1.000
2. Των ισολογισμών των ανωτέρω Συνεταιρισμών, Ταμείων και Σωματείων	»	1.000

II. Στο Τέταρτο τεύχος, των δικαστικών πράξεων, προσηλώσεων και λοιπών δημοσιεύσεων » | 400 |

Το ποσοστό επί των τολών δημοσιεύσεων στο Τεύχος Άνωθεν Έταρειν και Έταρειν Περιμεριμένης Εξέδου, που πρέπει να καταβάλλεται υπό του Ταμείου Άλληλοβιβλίου Προσωπικού Έθνικού Τυπογραφείου (ΤΑΠΕΤ), όρισθηκε γενικά ως 50/ο.

Δ' ΚΑΤΑΒΟΛΗ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ - ΤΕΛΩΝ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ ΚΑΙ ΠΟΣΟΣΤΩΝ Τ.Α.Π.Ε.Τ.

- Οι συνδρομές του Ισπανικού και τα τέλη δημοσιεύσεων προκαταβάλλονται στα Δημόσια Ταμεία έναντι αποδεικτικού ελεγχόμενου, το οποίο φροντίζει ο ενδιαφερόμενος να το στείλει στην Υπηρεσία του Έθνικού Τυπογραφείου.
- Οι συνδρομές του Ισπανικού είναι δυνατό να στέλνονται και οι ανάλογα συντάσσονται με έπαυση ή/και άμεση του Διοικητικού και Οικονομικού Υποκόσμου του Έθνικού Τυπογραφείου.
- Το όριο του ΤΑΠΕΤ ποσοστό επί των ανωτέρω συνδρομών και τολών δημοσιεύσεων καταβάλλεται ως εξής:
 - στην Αθήνα: στο Ταμείο του ΤΑΠΕΤ (Κατάστημα Έθνικού Τυπογραφείου),
 - στις υπόλοιπες πόλεις του Κράτους: στα Δημόσια Ταμεία και αποδίδεται στο ΤΑΠΕΤ σύμφωνα με τις 1923/8/2629/1947 (ΡΟΝΕΟ 185) και 178048/5321/31.7.65 (ΡΟΝΕΟ 139) γενικές διατάξεις του Ρ.Δ.Κ.,
 - στις περιπτώσεις συνδρομών Ισπανικού: όταν ή αποστολή τους γίνεται με έπαυση, μαζί μ'αυτές στέλνονται και το όριο του ΤΑΠΕΤ ποσοστό.

Ο Γενικός Διευθυντής
ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΝΤ. ΝΙΚΑΣ

ΑΠΟ ΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ